

p. 20-21

CARTELL I PROGRAMA DE LA FESTA MAJOR DE SANT GERVASI

p. 8

35è aniversari de Barnavasi

Exposició a la Mostra de Comerç

p. 17

Eleccions 26M

Anàlisi del resultat electoral barri a barri

p. 24-25

Districte d'acollida

Persones que fugen de la violència troben refugi als nostres barris

Compartir en Festa Major

Casals d'Estiu 2019 Trémolo

Reconegut per l'Ajuntament de Barcelona

STAGE TEATRE MUSICAL CATS

Juny i Juliol Júnior (10-12 anys) Jove (13-16 anys)

FACTORIA TRÉMOLO Espectacles d'Estiu

Juny Juliol i Setembre Infantil (3-6 anys) Júnior (7-10 anys)

DE CULEBROT MERLÍ

Setembre Júnior (10-12 anys) Jove (13-16 anys)

Reserva la teva plaça!
932 371 379
www.tremolo.cat

trémolo formació musical i d'arts escèniques

lluís bragulat

can lluís des de 1971

xarcuteria - formatges
embotits d'elaboració pròpia

c/ Pàdua, 105 / canlluis@movistar.es / Tel.93 212 54 48

Segueix-nos a: Facebook Twitter www.facebook.com/canlluis.bragulat

CLINICA DENTAL

JOSEP MARIA CLEMENTE

25 anys 1990 2015

Ronda General Mitre 190 - 93 211 12 11
www.cldental.es - recepció@cldental.es

MME

Institut d'Odontologia Avançada

Implants de càrrega immediata basals.
Comença a menjar des del primer dia

c. Buenos Aires, 34-36, 08036 Barcelona
Tel. 936 639 812 / Mòbil: 659 177 822
@correu: info@clinicadentalmme.com
@instagram: clinicadentalmme

GARDEN JARCLOS CENTER

c/Collserola, 22-24 93 418 32 06 c/Escoles Pies, 67 93 212 45 96

Horari
de dilluns a dissabte
10-14.30 / 16-20 h
(a l'hivern, tanquem a les 19 h)
diumenges i festius: 10-14.30 h

Horari
de dilluns a divendres
9.30-14 / 16.30-20 h
dissabtes 9.30-14:30 / 16.30-20 h
diumenges i festius: 10-14.30 h

Amb l'estiu arriba el moment de preparar el nostre organisme per a la temporada: Hidroteràpia del Còlon.

L'estiu és un període d'excessos. Encara que siguem individus saludables, durant el mesos estivals adoptem costums poc recomenables.

És important evitar la deshidratació bevent aigua sovint, prescindir de l'abús d'alcohol, cafeïna o begudes amb alta quantitat de sucres que fan perdre líquid i eleven la calor corporal, fer àpats lleugers aprofitant els productes vegetals de temporada que proporcionen una gran quantitat de sals minerals...

A més d'aquests consells bàsics, des de Clínica ServiDigest, recomanem preparar el nostre organisme amb un tractament de Hidroteràpia del Còlon.

De vegades l'estiu, i l'època de vacances especialment, comporta alteracions poc aconsellables. Tots aquests desordres afecten el nostre aparell digestiu i influeixen sobre l'equilibri de la flora intestinal i del sistema immunitari.

La Hidroteràpia del Còlon és un tractament de salut còmode, net, indolor i altament efectiu consistent en un rentat profund de l'intestí gros mitjançant la irrigació amb aigua filtrada i purificada, que depura una de les zones de l'organisme que acumula més residus, reduint directament les toxines acumulades i alliberant de pressió la zona abdominal.

Tant si el trànsit intestinal és adequat com si hi ha restrenyiment, sempre queden residus entre els plects del còlon que no s'eliminen amb l'evacuació regular.

El que aconseguim amb la Hidroteràpia del Còlon és eliminar les restes més antigues adherides a les parets i plects colònics.

Múltiples alteracions i malalties es relacionen amb l'excessiu cúmul de toxines fermentades i la seva reabsorció en el còlon. Patologies dermatològiques, migranyes, flatulència, molèsties abdominals, dolors musculars, sobretot a la regió lumbar, estrès...

La Hidroteràpia del Còlon està supervisada pel Servei d'Aparell Digestiu de ServiDigest, membre de l'Associació Nacional i Internacional per a l'estudi i difusió de la Hidroteràpia del Còlon.

més informació a
www.servidigest.com

Balmes 334
08006 - BARCELONA
93 545 09 90 - 93 415 34 64

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL

Coordinació general
JESÚS MESTRE CAMPI
jesus@diarieljardi.cat

Cap de redacció
CARME ROCAMORA
carne@diarieljardi.cat

Redacció
SERGI ALEMANY, ELENA BULET,
JUANJO COMPAIRÉ, MARIA ANTÒNIA
FONT, EDUARD SANT, MARTA TRIUS,
ROSER DÍAZ

Correccions
MARIA ANTÒNIA FONT

Disseny de maquetació i maquetació
GRÀCIA FARRÀS

Comercial
JOSEP M. FARRÀS
jmfarrasribas@gmail.com
comercialsantgervasi@diarieljardi.cat

© Textos: els autors

© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014

Il·lustració de portada
Compartir en Festa Major
© Lluís Tusell

Avís legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per tercers persones en la publicació.

Publicitat: 654 044 410

Editorial

Aquest començament de juny ens ha portat les primeres calorades de l'any, tot recordant-nos que l'estiu ja és ben a prop. I, amb el bon temps, també arriben les festes majors dels barris: hem gaudit de les festes de Les Tres Torres i del Putxet, i les de Sant Gervasi i Turó Parc arriben aquest mes de juny. La de Sant Gervasi està en procés de renovació, cosa que esperem que ajudi a potenciar aquesta festa amb tanta història.

L'actualitat està molt centrada en la vida política local. En aquest sentit, oferim una anàlisi dels resultats de les darreres eleccions municipals, que han suposat una capgirada important del mapa dels partits al districte. En els mesos vinents, veurem com es configura el nou consistori barceloní i el Consell del Districte. Però hem volgut posar l'enfocament en una qüestió global que també té ressò als nostres barris. Descobrim en el reportatge algunes històries de persones refugiades i migrades que viuen ben a prop. Alguns veïns i institucions els dediquen molt del seu temps per donar-los acollida i fer-los més suportable el fet d'haver de deixar la seva terra sense desitjar-ho, i haver-se d'adaptar, amb molt pocs recursos, a un país i una cultura molt diferent.

El dissabte 1 de juny, es va fer la 22a edició de la Mostra de Comerç de Sant Gervasi. En aquesta ocasió s'ha recordat la llarga trajectòria de Barnavasi, l'associació de comerciants gervasencs, que compleix el 35è aniversari. Són molts anys i, sobretot, molts projectes de barri, tal com es va poder veure en l'exposició fotogràfica. Seria interessant que aquesta exposició tinguí continuïtat, encara que sigui en una versió reduïda, en algun centre cultural de la Bonanova: descobreix la vida del barri des de principis dels anys vuitanta. ■

Sumari

4 AGENDA

5 Nomenclàtor El carrer del Císter

6-7 DISTRICTE

Sant Ponç i les abelles JESÚS MESTRE
Grup Sense Dolor Plató ROSER DÍAZ
El Racó del Veí Dos desitjos postelectorals
JORDI LLORACH

8-10 SANT GERVASI

35è aniversari de Barnavasi JESÚS MESTRE
Aniversari de Vil·la Urània M. TRIUS, C. ROCAMORA
Festa Major del Putxet MARTA TRIUS
Festa Major del Turó Park EL JARDÍ

12-13 SARRIÀ

Reivindicació Casa Buenos Aires ELENA BULET
L'Escolania de Montserrat EL JARDÍ
Festes de Les Tres Torres J. COMPAIRÉ i M. TRIUS

14 GENT DEL BARRI

Josep Mentrut JUANJO COMPAIRÉ

16-17 POLÍTICA DE BARRI

#26M, compte enrere MARTA ROYO
Estimar contra l'oblit JESÚS MESTRE
Resultats eleccions municipals C. ROCAMORA

18 FOTOREPORTATGE

26M ELENA BULET

19 ARTICLES D'OPINIÓ

XAVIER BONED, NEUS MESTRE i MARC TELLÓ,
JAUME DE OLEZA

20-21 FESTA MAJOR DE SANT GERVASI

Cartell i programa oficial de les festes

22 EXPLORANT EL JARDÍ

Els jardins del Sagrat Cor M. J. TORT
L'oreneta cuablanca ENRIC CAPDEVILA

24-25 REPORTATGE

Ser districte d'acollida: un repte com a barri
JUANJO COMPAIRÉ i ELENA BULET

26-31 CULTURA

Paraules i sons ROSER DÍAZ
Òpera a Sarrià M. ANTÒNIA FONT i JESÚS MESTRE
Lluís Graner i Antoni Gaudí ANTONI TOBELLÀ
Sang a Sant Gervasi (34) JORDI QUER
Al jardí amb... Jofre Bardagí SANDRA PALAU
Sis nits d'agost CASA USHER
Redescobrir Granados EDUARD SANT
La batalla de l'Ebre MARTA TRIUS
La txeca de Vallmajor JORDI BIGUES

32-33 LA MIRADA JOVE

La Sobirana CARME ROCAMORA
En expulsen del barri ARRAN CASSOLES
La Tecla continua viva

34 PER ALS PETITS DE CASA

GRÀCIA FARRÀS

35 ECONOMIES ALTERNATIVES

L'economia solidària per al feminisme
RUTH MELLADO

36-37 CUINA I NUTRICIÓ

Sopes de pa FRA VALENTÍ SERRA
Mantenir-se ben nutrit a l'estiu
ANNA VILARRASA
L'alga espirulina MARTA CASTELLS

38 GENT GRAN

Els grups de memòria ANDREA ESCOBAR
Ocells MONTSERRAT CORNET
Festa Radals a Sant Gervasi ROSER DÍAZ

39 GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES

PREPARA'T PER A L'ESTIU
AMB ELS TAPS DE BANY FETS A MIDA

55€
2 unitats

Promoció vàlida fins el 31 de juliol

INSTITUT AUDITIU
salesa

Pau Claris, 98
08010 Barcelona
Telf. 93 317 35 70

General Mitre, 134
08006 Barcelona
Telf. 93 550 79 20

Del 6 de juny al 3 de juliol de 2019

JUNY

DE L'1 AL 29 DE JUNY
Exposició: **Light and darkness.**
Centre Cívic Vil·la Florida
c/ Muntaner 544

DEL 3 AL 28 DE JUNY
Exposició: 10è aniversari de l'enderroc de **Can Pujades.**
Centre Cívic Vallvidrera
c/ Reis Catòlics, 16-34

6 DIJOUS

▶ 18 h
Xerrada-taller. Agricultura de proximitat: **El temps de les mongetes i les cireres.**
Centre Cívic Sarrià
c/ Reina Amàlia, 1

▶ 19 h
En nom propi: **Enrique Vila-Matas i A.G. Porta.**
Casa Usher
c/ Santaló, 79

▶ 19 h
Actua. **Núria Duran.** Cantautora indie, folk i pop.
Centre Cívic Can Castelló
c/ Castelló, 1-7

▶ 19 h
Càpsules Vespertines: **L'amor Casa Orlandai**
c/ Jaume Piquet, 23
Entrada: 3 €

▶ 19.30 h
Xerrada. Agricultura de proximitat: **Les abelles i la velutina,** amb Jaume Cambrai.
Centre Cívic Vallvidrera

▶ 20 h
Teatre: **Rumors,** de Neil Simon. Amb Teatre Regem
Teatre de Sarrià
c/ Pare Miquel de Sarrià, 8
Preu entrada: 4 €

▶ 20 h
Jazz al Jardí: **Sara Coll Duet.**
Centre Cívic Pere Pruna
c/ Ganduxer, 130

7 DIVENDRES

▶ 10 h
Agricultura de proximitat: **Cultivant la ciutat.**
Centre Cívic Pere Pruna

▶ 12 a 14 h
Xerrada: **Fires i mercats.**
Espai Jove Casa Sagnier
c/ Brusi, 61

▶ 18 h
Taller: **Mòbils de natura,** amb Pere Moya. A partir de 8 anys.
Biblioteca Clarà
c/ Doctor Carulla, 22-24

▶ 18 h
Tardes de patch.
Centre Cívic Vil·la Urània
c. Saragossa, 29
▶ 18.30 h
Presentació del llibre: **Els homes clàssics,** amb Albert Galceran i Pedro Pardo.
Biblioteca Clarà

▶ 19.30 h
12è Neofestival. Tabalada i concert jove. Festa Major
Plaça de la Bonanova

▶ 20 h
Festes del Turó Parc: **Cantada d'Havaneres,** amb Barca de Mitjana.
Plaça Wagner-Llongueras
Organitza: **Associació de Comerciants i Veïns del Turó Parc**

▶ 20 h
L'imperdible de divendres.
Teatre: **Còmedia de l'olla.**
Casa Orlandai

▶ 21 h
Cineclub: **Visages Villages,** d'Agnès Varda i JR.
Teatre de Sarrià

▶ 20 h
Agricultura de proximitat.
Caminada: **2050: paisatges de Collserola** modelats pel canvi climàtic, amb Patrícia Rovira.
Centre Cívic Vallvidrera

▶ 12 h
Activitat familiar: **L'hort amb els cinc sentits,** amb L'Ortiga
Espai Putxet
c/ Marmellà, 13

▶ 19 h
Teatre: **Hotel Bravo,** de I. Israel
Teatre de Sarrià
Preu entrada: 10 €

9 DIUMENGE

▶ 11.30 h
Diada Castellera. Festa Major
Plaça de la Bonanova

▶ 11.30 - 13 h
La farmàcia del monestir.
Infants d'entre 6 i 12 anys
Monestir de Pedralbes
c/ Baixada del Monestir, 9

▶ 19.30 h
El Javi & Jordi Marin, rock flamenco
Nota79
Entrades: 10 i 13 €

10 DILLUNS

▶ 12 - 21 h
Slam Dunk Vol. 2: **La Cassolada.**
Torneigs i tallers
Jardins de Brusi
c/ de Brusi, 61
Organitza: **Sound Gervasi**

DEL 11 AL 15 DE JUNY
Jornades de Salut i Gastronomia. Tallers, xerrades i showcooking entorn l'alimentació sana i natural.
Centre Cívic Vil·la Florida

DEL 11 AL 14 DE JUNY
Setmana Gran Can Fabregas
Casal de Can Fabregas
plaça Pere Figuera i Serra, 1

11 DIMARTS

▶ 18.30 h
Vine a saber-ne més...
Showcooking: **La quinoa.**
Centre Cívic Vil·la Florida

▶ 19 h
De foc i de seda: àlbum biogràfic de Mercè Rodoreda.
Biblioteca Clarà

▶ 20 h
V Cicle de Dones i Compositores: **Concert d'Estel Vela.**
Teatre de Sarrià

12 DIMECRES

▶ 17.30 h
Familiar. **Arri arri tatanet.**
Centre Cívic Sarrià
Preu: 3.19 €

▶ 17.30 h
Ball d'estiu de gent gran, amb Col·lectiu de Gent Gran.
Centre Cívic Vil·la Florida

▶ 18 h
Xerrada de Salut: **La importància de l'activitat física a la tercera edat.**
Espai Putxet

▶ 18 h
Fes-te un Can Castelló.
Centre Cívic Can Castelló

▶ 18.30 h
Tosca, xerrada amb Pol Avinyó.
Biblioteca Clarà

▶ 19 h
Silencis poètics: **El Nus la Flor.**
Intèrprets: Enric Casasses, veu parlada; Maria Mauri, veu cantant, Daniel Ariño, piano.
Monestir de Pedralbes

▶ 19 h
Bases neuronals de la síndrome de down, amb M. Victòria Puig.
Centre Cívic Vil·la Urània

▶ 19 h
Parlarem de memòria, d'herència, de passat i d'exili, amb Marta Marín-Dòmine i l'editora Maria Bohigas.
Casa Usher

▶ 19 h
Cafès científics: **Poblacions ocultes,** amb Òscar Lao
Casa Orlandai
Entrada: 3 €

▶ 21.30 h
Eduardo Braier, tango
Nota79
Entrades: 10 i 12 €

13 DIJOUS

▶ 11 h
Bla, bla, bla, amb Patrícia McGill. De 6 mesos a 3 anys.
Biblioteca Sant Gervasi
c. Sant Gervasi de Cassoles, 85

▶ 17 h
Gimcana solar, als jardins de Vil·la Florida, amb l'Associació Espanyola contra el Càncer
Edat de 3 a 10 anys.
Centre Cívic Vil·la Florida

▶ 19.30 h
Conferència: **Qui mana al món.** Estratègia pel futur de Catalunya, amb Alfons Duran
Pich i Antonio Baños. Modera Magda Gregori.
Teatre de Sarrià

Organitza: **Òmnium Cultural**
▶ 19.30 h
Inauguració d'exposició: **1r premi de pintura Tat Vilà.**
Centre Cívic Pere Pruna

▶ 20 h
Concert: **Al Mar - Maragall.**
Nou poemes, nou cançons.
Arxiu Joan Maragall

c. Alfons XII, 79
▶ 21.30 h
Jofre Bardagí, pop
Nota79
Entrades: 10 €

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat

DEL 14 AL 19 DE JUNY
Festa Major de Sant Gervasi
Organitza: **Comissió de Festes de Sant Gervasi**
Vegeu el programa complet a la pàgina 21 d'El Jardí

14 DIVENDRES

▶ 17.30 h
Diverdivendres: **Una tarda d'Scalèxtric!**
Centre Cívic Vil·la Urània

▶ 19 h
Mileva Maric: molt més que la dona d'Albert Einstein, amb Montse Ribell
Centre Cívic Vil·la Urània

▶ 19 h
Presentació del llibre **La galeria dels quiets,** amb Cristina Harster Wanger, autora.
Biblioteca Clarà

▶ 20 h
Concert amb **Itzipa.**
Espai Putxet

15 DISSABTE

▶ 9 - 13 h
Agricultura de proximitat: **Iniciació a l'horticultura,** amb la Fundació Aspasim.
Centre Cívic Vallvidrera

▶ 10 - 19 h
La fam no fa vacances.
Recollida d'aliments a càrrec del Banc d'aliments
Església de la Bonanova
plaça de la Bonanova

▶ 10 - 14 h
Mostra d'Entitats de Sarrià.
Coneix les entitats! Activitats infantils, escenari participatiu i concurs d'ingredients.

Porta de Sarrià
Organitza: **Taula d'Entitats Sarrià**

▶ 10 - 21 h
Festes del Turó Parc: **VI Mostra de Comerç i Jocs Infantils.**

Turó Parc
Organitza: **Associació de Comerciants i Veïns del Turó Parc**

▶ 12 h
5è Aniversari de la Biblioteca.
Concert de Dry Town.
Biblioteca Sant Gervasi

▶ 12 h
Taller infantil amb **La Nau Espacial.** + de 4 anys
Casa Usher

▶ 12-15 h
Matinals familiars: **Joc i experimentació, i Dinar de l'hort.**
Espai Gardenyes - Casa Orlandai

▶ 12 h
Dia internacional persones refugiades: **Taller estampació amb TopManta**
Casa Orlandai

▶ 12.30 h
Música: **Alison Darwin.**
Centre Cívic Vallvidrera

▶ 20.30 h
Nit de gala, Festa Major de sant Gervasi
plaça de la Bonanova

16 DIUMENGE

▶ 12 h
Paraula de Poetes, poesia musicada: **Cafè d'Alger.**
Turó Parc

▶ 12 - 13.30 h
Taller d'observació: **La platja dels inútils.** + de 6 anys.
Monestir de Pedralbes
Preu: 3 €

DEL 17 AL 29 DE JUNY

Exposició. **Roda món i agita el teu entorn,** amb Servei Civil Internacional
Centre Cívic Can Castelló

17 DILLUNS

▶ 17 h
Aula d'extensió universitària CIC de la gent gran:

DUET CORTINES

Serveis

- Cortines
- Tendals
- Tradicionals
- Coixins
- Paquetos
- Plaids
- Enrotllables
- Cobrellits
- screen/tèxtils
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

L'esperança, amb Francesc Torralba, filòsof i teòleg.
ICCIC - Auditori Joan XXIII
 Via Augusta 205
 Preu: 5 €

► 19 h
De la pila al nou model energètic, amb Daniel Rueda.
Centre Cívic Vil·la Urània
 ► 20.30 h (i diumenge 30)
 Documental del mes:
Els Reis, una mirada canina.
Teatre de Sarrià
 Preu entrada: 3 €

19 DIMECRES

► 9.30 h
 Caminades: **del Parc de Can Vidalet a les Planes.**
Casal de Can Fàbregas
 ► 17.30 h
 Cine Fòrum: **L'esperit de Mozart**
Llar Mn. Lluís Vidal
 c/ Bigai, 12
 ► 19 h

De la lectura a l'escriptura:
Conversa amb Marta Orríols
Biblioteca Sant Gervasi

► 19 h
 Dia persones refugiades:
 Passi documental **Diomcoop**
Casa Orlandai
 ► 19 h

Taula rodona: **L'energia del futur o el futur de l'energia?**
Centre Cívic Vil·la Urània

DEL 20 AL 23 DE JUNY

Corpus: **L'ou com balla.**
 Portes obertes el dijous 20
Monestir de Pedralbes

20 DIJOUS

► 18 h
Hàbits amb els subministres domèstics
Centre Cívic Vil·la Urània
 ► 20 h
 Jazz al jardí: **Scaramouche.**
Centre Cívic Pere Pruna
 ► 21.30 h
Lucas Delgado & Juan Pastor
Nota79
 Entrades: 10 i 14 €

21 DIVENDRES

► 20 h
 L'imperdible de divendres.
 Música: **Maria Lluïsa.**
Casa Orlandai

► 21 h
 Concert de **Mayte Martín.**
Luz de Gas
 Entrades: 19.80 i 26 €

► 22 h
Concert Jove al parc.
Centre Cívic Sarrià
 Jardins de la Vil·la Cecília

23 DIUMENGE

► 19.30 h
 Revetlla de Sant Joan.
Gran Gala Lírica.
Nota79
 Entrades: 15 i 19 €

► 21 h
Revetlla de Sant Joan. Sopar de Revetlla, rebuda de la Flama del Canigó, Foguera de Sant Joan i ball. Amb les entitats de Sarrià
Casa Orlandai i Porta de Sarrià

DEL 25 AL 28 DE JUNY

Premonitors. T'agradaria ser monitor en un futur...?
Espai Jove Casa Sagnier

25 DIMARTS

► tot el dia
La festa del sol
Centre Cívic Vil·la Urània

26 DIMECRES

► 19 h
 Cafès literaris: **El Museu de la Rendició Incondicional**, de Dubravka Ugršić
Casa Orlandai
 ► 20 h
 Música als parcs: Concert de l'Orquestra de cambra del CEMB: **de Bach a Bernstein.**
Pantà de Vallvidrera
 Camí Pantà, 40

27 DIJOUS

► 19 h
 Actua: **Brexshit**, amb la companyia Katharsis
Centre Cívic Can Castelló
 ► 19.30 h
 Jazz al jardí: **Senior's Band.**
Centre Cívic Pere Pruna
 ► 20 h
 Vespres als terrats. **Yeorbayu**, amb la Cia Vaques.
Centre Cívic Vil·la Urània
 ► 21.30 h
Famous Blue Rainchords

Play Leonard Cohen, tribut Leonard Cohen
Nota79
 Entrades: 7 i 10 €

28 DIVENDRES

► 11 h
 Rutes d'estiu: **Walk and talk**, amb Laura Santone
Centre Cívic Vil·la Urània
 ► 20 h
 Festival Grec: **David Espinosa.** Conferència espectacular.
Casa Orlandai
 ► 20 h
 Teatre: **Il Piccolo BCN**, direcció de Guya Colorio.
Teatre de Sarrià
 ► 21 h
 Música als parcs: **Raquel Herreros & Daniel Ferruz.**
Jardins de Vil·la Cecília

29 DISSABTE

► 12 h
 Música: **Ominira.**
Centre Cívic Vallvidrera
 20 h
 ► **Sardanes a la fresca**
Plaça de Sarrià

JULIOL

DEL 1 AL 5 JULIOL

Esports i Kraft.
Espai Jove Casa Sagnier

1 DILLUNS

► 21 h
 Música als parcs:
Concert d'Olga Benito.
Parc Turó del Putxet
 c/ Manacor, 9

2 DIMARTS

► 19.30 h
 Refresca't: **Guille Ayora**, guitarra-veu.
Centre Cívic Vil·la Florida

3 DIMECRES

► 19.30 h
 Cicle En clau de Sol: **Concert Rags & Blue.**
Jardins de vil·la Amèlia
 ► 21.30 h
Josep Maria Balanyà & Marcel·li Bayer, jazz
Nota79
 Entrades: 7 i 10 €

NOMENCLÀTOR

El carrer del Císter

JESÚS MESTRE

És un vial de fort pendent que neix al passeig de Sant Gervasi, molt a prop de la plaça Kennedy, i puja fins a la ronda de Dalt. El vial segueix un antic camí que anava fins a la capella de Betlem, construïda el segle XVIII. En el mateix lloc, l'any 1873 es va construir el manicomí de Nova Betlem, un gran establiment psiquiàtric a cura de les Filles de Caritat de Sant Vicenç de Paül. Bona part d'aquest territori havia estat la finca de Can Canals, propietat de la marquesa de Moragas.

A principi del segle XX, el caràcter de servei del carrer es va fer més notori, amb la construcció de l'asil de cecs de Sant Llúcia i el gran convent de Valldonzella, de l'orde del Cister, tots dos edificis de la part alta del carrer. Més avall, en aquests mateixos anys, també es van fer edificis singulars com la casa de la família Abadal, on va viure l'advocat i polític catalanista Ramon d'Abadal i Calderó, un dels principals líders de la Lliga Regionalista. L'any 1911, quan aquests edificis singulars ja estaven construïts, es van aprovar les alineacions definitives del carrer, que va prendre el nom de Nova Betlem. L'any 1926 van canviar la dedicació per la de Císter, per recuperar el de Nova Betlem durant la Segona República. Finalment, l'any 1944, es recupera el nom de Císter que encara manté.

Actualment, el carrer conté sobretot centres escolars i universitaris. A la part baixa, tocant als Jardins de la Tamarita, hi ha una llar d'infants anglesa; al davant, a la cantonada amb Vendrell, trobem l'escola Decroly, situada al

barri des dels anys seixanta. Més amunt, a l'antiga casa Abadal, hi ha el Col·legi Canigó, amb una part nova al davant mateix, que limita amb dependències de la Universitat Ramon Llull, que també trobem passat el carrer de Quatre Camins. Finalment, es manté el convent de Valldonzella, i l'antic asil de cecs allotja la seu principal del Cosmocaixa, les dependències de la qual s'estenen des de Quatre Camins fins a la ronda de Dalt. ■

La casa Abadal, construïda a començament del segle XX, en una fotografia dels anys seixanta. Fons Escola Canigó.

**aqua
viva**

C. Pau Claris, 149, 3r, 2a
08009 BARCELONA
tel. 934 904 314

AQUA VIVA NETEGES A DOMICILI AQUA VIVA, L'AJUDA A LES EMPRESES AQUA VIVA SELECCIÓ DE PERSONAL

- Des de fa 12 anys seleccionem personal de neteja per a empreses i particulars
 - Som la primera empresa del mercat que podem oferir l'assessorament i l'ajuda domèstica professional, i amb garanties
 - Ens adaptem a les hores i dies requerits
 - Un cop per setmana, cada quinze dies, dos dies per setmana...
- Truqui'ns al tel. 934 904 314, sense compromís els informarem**
SEMPRE AL SEU SERVEI

© Lluís Avilop Morera

Sant Ponç i les abelles

No sembla que el patronatge de Sant Ponç sigui suficient per salvar les abelles, una espècie animal en perill d'extinció si els humans no ens proposem salvar-les. I no sembla que estiguem per la feina. La paradoxa és que, amb la desaparició de les abelles, també pot desaparèixer la civilització humana tal com la coneixem

JESÚS MESTRE

Aquestes setmanes, a l'entorn de la festivitat de Sant Ponç de l'11 de maig, molts centres cívics del districte han programat xerrades i tallers per conscienciar sobre el paper tan decisiu que tenen les abelles. També Fra Valentí Serra ha publicat *El llibre de la mel*, editat dins la col·lecció L'Ermità amb el suport de l'empresa Alemany, especialitzada en la comercialització de la mel. La presentació del llibre va tenir lloc el dijous 9 de maig al Centre de Cultura Popular La Violeta, a Gràcia, en un acte molt entretingut que va comptar amb la participació de Maria Àngels Pérez Samper (mestra del caputxi) i Marcel·lí Virgili (locutor de ràdio).

El llibre de la mel

Com ens té acostumats, Fra Valentí es basa en un contingut de caràcter enciclopèdic on es pot trobar qualsevol informació relacionada amb la mel, les abelles o l'apicultura. Per exemple, hi ha una exhaustiva relació de les plantes mel·líferes, més de 40: ens n'explica les característiques i les qualitats. O la descripció dels productes que s'extreuen del rusc d'abelles, com la mel i la cera; la gastronomia de la mel; el calendari de l'apicultor i un glossari de termes relacionals. També hi ha un índex analític molt complet, que permet trobar ràpidament qualsevol concepte.

Entenc, però, que la principal aportació del llibre és la crida en favor de les abelles, que també va ser present

al llarg de l'acte a La Violeta. Els efectes dels humans sobre el medi ambient, sobretot el canvi climàtic, no és una teoria defensada per quatre activistes ecologistes. És una realitat a què ens hem d'enfrontar cada dia: el fet d'agafar el cotxe o la moto, de comprar productes fets a l'altra punta del món o no tractar de forma correcta els residus, suposen petites accions contra el nostre medi natural. *El llibre de la mel* ens mostra de manera clara i contundent les conseqüències de les nostres accions, tan arrelades al nostre tarannà quotidià. I, en aquest cas, les afectades són aquestes petites bestioles, les abelles, que tenen un paper fonamental en l'equilibri de l'agricultura i un indubtable protagonisme en la cultura popular.

Coberta d'*El llibre de la mel*, de Fra Valentí Serra de Manresa, arxiver dels Caputxins. El llibre, de caràcter enciclopèdic, aborda qualsevol informació relacionada amb la mel. A la dreta, parada amb plantes aromàtiques i medicinals, a la Fira de Sant Ponç

Per tant, cal celebrar i fer-se ressò de totes les convocatòries que es fan aquesta primavera al districte de Sarrià-Sant Gervasi, sens dubte molt oportunes i necessàries. Hi ha hagut xerrades, debats científics, tallers, activitats familiars...

Sant Ponç

Finalment, un petit apunt sobre les fires de Sant Ponç de Sarrià i del Farró, ja molt arrelades al calendari festiu d'aquests barris: a Sarrià se'n celebra la 38a edició. Cal agrair especialment als organitzadors d'aquestes actes la perseverança, però també advertir de la deriva que pateixen aquestes festes: van desapareixent les parades de les escoles, com la de l'escola Orlandai a Sarrià, on els alumnes feien pastissos casolans per vendre a la fira, cosa que els permetia arregar alguns diners per al viatge de fi de curs o altres activitats. Ara, la normativa municipal no ho permet —evidentment, els estudiants no tenen una formació de manipulació d'aliments—, i aquestes parades van sent substituïdes per altres que venen embotits o formatges, normalment de comerciants de fora del barri. I les parades tradicionals de mel, melmelades, d'herbes remeieres i de plantes verdes es mantenen, però més aviat van a la baixa.

És important mantenir aquestes fires però intentant no desvirtuar-les. Recordem que Sant Ponç és el patró dels herboristes i dels apicultors i, en aquest sentit, es podria convidar les escoles a participar activament en aquestes fires des d'una òptica activa a favor de la lluita contra el canvi climàtic. Els nostres infants, com les abelles, en seran els grans perjudicats si seguim sense fer res. ■

El Grup Sense Dolor Plató supera les 200 persones i segueix més viu que mai

Exposició de Cesar Gracia, a la cinquena xerrada sobre el dolor, centrada en la Medicina Regenerativa

ROSER DÍAZ

L'Espai Plató ha acollit una nova edició de les xerrades sobre el dolor que organitza el Grup Sense Dolor Plató, concretament la cinquena. Així, el passat dimecres 29 de maig, una vuitantena de persones van acudir a la cita, que cada vegada suma més assistents. En aquesta ocasió es va parlar de la Medicina Regenerativa, de la mà del Dr. Cesar Gracia, que ens va introduir en l'innovador camp de la medicina regenerativa. La base d'aquesta medicina es troba en la regeneració de les cèl·lules, que, encara que

no ho sembli, d'una forma més o menys intensa, es va fent al llarg de tota la nostra vida.

També es va parlar del paper de la família i els amics en el dolor, a càrrec del Doctor Juan Manuel Vázquez, que va explicar com ajuda el diàleg i la comunicació amb la gent que ens envolta a fi de millorar.

Finalment, Julie-Anne Renaud, pacient del mateix Servei de Patologia del Dolor de l'Hospital Plató, va presentar el ioga com a eina per ajudar a controlar el dolor i el patiment, i va explicar com la meditació la va treure de la depressió. ■

© Roser Díaz

EL RACÓ DEL VEÍ

Dos desitjos postelectorals

JORDI LLORACH I CENDRA

Uf! Ja hem votat. Han estat dos mesos intensos, tant pels polítics, que han hagut de moure's molt, com pels votants que els hem escoltat. Coneguts els resultats, se'm permetrà formular dos desitjos postelectorals. L'un, que ja he exposat en altres ocasions, és la necessitat de crear un equip de professionals allunyats de les influències de les sigles partidistes que estudiïn quines són les necessitats reals de la ciutat i planifiquin com dur-les a terme. És imprescindible conèixer en profunditat i planificar què fer, per exemple, amb la relació entre la ciutat i l'Àrea Metropolitana, les necessitats de la xarxa de Rodalies (com ampliar el servei de transport públic subterrani), els mitjans progressius que s'han d'aplicar contra la contaminació atmosfèrica, la convivència en l'ús de l'espai públic, les noves tecnologies que convé introduir, la política cultural que s'ha de seguir, la compatibilitat entre l'oci nocturn i el descans ciutadà, i un llarg etcètera. És a dir, s'han d'abandonar les improvisacions i actuar sabent sempre cap on s'ha d'anar.

El segon desig postelectoral fa referència a Sarrià-Sant Gervasi i, concretament, al barri de Sant Gervasi-Galvany. Són considerables les diferències d'inversió entre els diversos districtes i barris de la ciutat. Miri's, si no: Sant Andreu i Sarrià-Sant Gervasi tenen aproximadament el mateix nombre d'habitants, és a dir, uns 146.000. Però, l'any 2017, allà van tenir un pressupost de 30,2 milions d'euros i aquí només de 6,8 milions d'euros. Deixo les oportunes reflexions d'aquesta discriminació al criteri de cada lector. El nostre districte i el nostre barri són deficitaris en molts aspectes: en les ajudes destinades a la gent gran, en els serveis socials en general, en els equipaments municipals a la zona del Turó Parc, en el bus de barri que uneixi la plaça Francesc Macià amb el CAP, en l'Hospital Plató i els altres serveis municipals, en la creació d'habitatge pública per al jovent, etc. S'ha d'abolir, doncs, el concepte que al districte i el barri hi viuen només barcelonins amb rendes altes i que, per tant, s'hi pot prescindir dels serveis municipals bàsics.

Aquests dos desitjos poden fer-se realitat si s'actua amb voluntat política. D'una banda, cal planificar a partir d'estudis rigorosos; de l'altra, acceptar que tothom té el mateix dret a disposar de serveis públics. Tot, doncs, són desitjos a fer realitat o són evidències que ja haurien de ser realitat? ■

Residencial Augusta Park

Amb la Gent Gran

C/ Copèrnic, 30-32 · 08021 Barcelona · T 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residències i Centres de dia
 En el cor de Sarrià-Sant Gervasi,
 dos centres acollidors i tranquils
 en un entorn privilegiat,
 amb atenció personalitzada
 i professional.
 Un model assistencial
 amb experiència i serveis hotelers
 especialitzats des de 1985.

Residencial Bellesguard Park

Amb la Gent Gran

C/ Valeta d'Arquer, 30-34 · 08017 Barcelona · T 93 254 05 70
informacion@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

35è aniversari de Barnavasi

JESÚS MESTRE

La Mostra de Comerç de Sant Gervasi d'enguany, la 22a edició, ha celebrat el 35è aniversari de Barnavasi. Per fer-ho, s'ha muntat una interessant i completa exposició sobre aquesta associació del comerç de Sant Gervasi. Els materials de l'exposició han sortit de l'arxiu de Rosa Castells, i esperem que es pugui veure, encara que sigui en una versió reduïda, en algun centre cultural del barri.

Barnavasi va ser fundada l'any 1984 per un grup de comerciants del barri de la Bonanova, amb Joan Abat com a referent, a qui se'l considera el fundador. El primer president de l'associació va ser el mateix Abat i, l'any 1986, el va substituir Agnès Parés. El 1988 comença a editar el butlletí *Barnavasi. Guia Pràctica del Barri*, que neix promocionant un certamen fotogràfic i publicant articles sobre la història i aspectes poc coneguts de Sant Gervasi.

L'any 1990, Rosa Castells és elegida presidenta de l'associació i la Junta decideix tornar a impulsar la revista, que no acabava de consolidar-se. Per fer-ho, va formar un equip de professionals que dissenyarien un nou projecte, tot i mantenir la capçalera; l'octubre es publica la primera revista de la nova etapa. El 1991, s'inaugura la TV de Sarrià-Sant Gervasi, cosa que va influir a un canvi sociològic al barri. La Junta promou enquestes per recollir informació i, el 1992, s'inicia la reivindicació de l'antiga Escola de Puericultura, a Muntaner-Bisbe Sivilla, com a possible espai per fer-hi un casal de barri. Aleshores també s'estreny la col·laboració amb

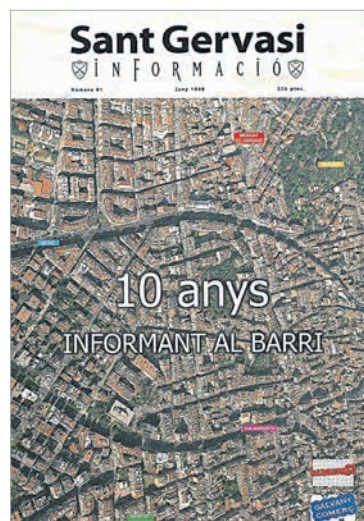
l'Associació de Veïns de Sant Gervasi de Cassoles, ja que es vol integrar a tothom promovent iniciatives de barri. Una d'aquestes és la campanya "Salvem la plaça Bonanova", per fer una remodelació d'aquest espai, conquerit pel tràfic, i fer-hi un pàrquing soterrani.

Galvany Comerç i Sant Gervasi Informació

El 1993 es funda Galvany Comerç, amb qui Barnavasi col·labora estretament; la primera presidenta és Dària Marcos. L'any següent es decideix fer una reestructuració de la revista: hi

Fotografia a vista d'ocell de la Puericultura, el març de 1984, abans de ser centre cívic.
© Rosa Castells

A la dreta, coberta del número 81 de *Sant Gervasi Informació*, corresponent al juny de 1998

ha necessitat d'engrandir horitzons i ajustar-se a la nova realitat territorial. Així, el juny de 1994, canvia de capçalera per anomenar-se *Sant Gervasi Informació*. L'acceptació de la revista, centrada en la informació local, és immediata i el tiratge supera els 10.000 exemplars. Poc després, el 1996, Edicat SL, l'empresa formada a l'aixopluc de la revista, va assumir la redacció, edició i comercialització, i es confia la direcció a Susanna Cuadras.

L'associació també s'havia preocupat pels espais verds del barri i havia iniciat campanyes per recuperar jardins com la Tamarita, que s'inaugura el juny de 1994, i també cerca millorar la seguretat dels jardins de Moragas. L'any següent s'inauguren els jardins de Les Tres Torres, a Ganduxer-General Mitre. L'any 1997 hi ha una campanya per salvar els jardins de

Brusi, ja que a la casa Sagnier s'hi vol fer un geriàtric privat; l'any 2003, aquests jardins s'obren al públic.

Un referent de barri

L'any 1997, Salvador Albuixech substitueix Rosa Castells a la presidència de l'associació, i a l'octubre s'organitza la 1a Mostra de Comerç, al carrer Muntaner entre la plaça de la Bonanova i General Mitre. Va ser un gran èxit de públic i de paradistes, cosa que va confirmar que la Mostra era una necessitat per al barri. A partir de 1999, s'incrementa la campanya per la Puericultura, un espai abandonat i ruïnós al cor de Sant Gervasi. El 2000 s'inaugura l'Espai Pere Pruna com a centre cultural, també reivindicat per veïns i comerciants, en l'església de l'antic convent de les Reparadores, al carrer Ganduxer.

Amb l'arribada del segle XXI, moltes de les reivindicacions que perseguia Barnavasi i el teixit associatiu del barri es van fer realitat: a l'antiga Puericultura, el 2007 s'inaugura el Centre Cívic Vil·la Florida. El mateix any també s'obre al públic Can Castelló i la Casa Sagnier, altres indrets reivindicats per Barnavasi. L'associació ha contribuït a enfortir el teixit associatiu del barri i és la cap ventera en l'organització, cada any, de la Festa Major al juny, i de la Cavalcada de Reis al gener. L'exposició preparada per Rosa Castells permet constatar que, aquestes darreres dècades, Barnavasi ha fet moltes coses i està present de la major part d'iniciatives comercials, socials i culturals de Sant Gervasi. ■

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
terapèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

Anita
SINCE 1986

C/ d'Armon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com [f](https://www.facebook.com/scots) [i](https://www.instagram.com/scots) [p](https://www.pinterest.com/scots) [y](https://www.youtube.com/scots)

etern
WELLNESS CLINIC

medicina estética — beauty — masajes — nutrición — fisioterapia

PUESTA A PUNTO EN 3 SEMANAS

Ataca la celulitis y
reduce el volumen
con 8 sesiones

Centre de Medicina Estètica. E08941181
Autoritzat per la Generalitat de Catalunya

C. Arimon 18-20, 08022 Barcelona | Tel. 93 181 39 34
Lunes-Viernes: 9:30 a 22:00 h — Sábado: 10:00 a 20:00 h
www.eternwellness.com

EL FARRÓ

Vil·la Urània celebra un any reconeixent que la gestió amb participació dels veïns és positiva

MARTA TRIUS I CARMÉ ROCAMORA

Ja fa un any i escaig que l'esperat i batallat centre cívic del Farró, Vil·la Urània, obria les portes oficialment. Van ser molts els debats que abans de començar a funcionar es van generar entre el veïnat sobre com gestionar-lo. Finalment, es va optar per un model de gestió que permetia que els veïns, principals impulsors del centre, en poguessin participar, mentre que l'Ajuntament —mitjançant una empresa— n'assumia la direcció.

Així doncs, està dirigit a tres bandes per l'Ajuntament de Barcelona, tècnics d'una empresa concessionària encapçalats per Irene Oliva i per la Federació d'Entitats de Vil·la Urània, formada actualment per 12 agrupacions.

Amb tot plegat, Vil·la Urània alberga actualment un espai familiar per a infants i les seves famílies, un casal infantil, tallers i activitats per a adults d'àmbits diversos, divulgació científica i artística, i molts altres projectes en marxa.

Des de la Federació d'Entitats, el president, Marc Pujol, reconeix que al començament tenien dubtes sobre la incidència que podrien tenir sobre les decisions en la direcció, i asseguren que al principi es van trobar amb moltes resistències del districte per acceptar algunes propostes i peticions, però ara estan convençuts que han avançat molt i que la forma de gestió per la qual es van decantar "té més avantatges que inconvenients".

"És important que hi siguem, perquè aportem una sensibilitat diferent", assegura Pujol, que ha explicat a *El Jardí* algunes victòries que han aconseguit gràcies a la gestió amb participació dels veïns, ja que creuen que si només ho gestionés l'Ajuntament no haurien estat possibles. A tall d'exemple, el fet que el grup de percussió de l'escola Lys, Timbalys, pugui assajar a l'auditori: "Quan ho van demanar, el districte els va dir que no era possible per un tema de soroll, i la nostra lluita ho va fer possible". En aquest sentit, destaca que el fet que siguin presents en la gestió "és un guany per a tota la cultura del barri".

A més, la Federació reconeix que la relació amb l'empresa que dirigeix el centre, la qual depèn de l'Ajuntament, "és molt bona", perquè van de la mà per gestionar les coses: "Ens ajuden a tirar endavant amb tot plegat" i asseguren que també amb el districte cada vegada es van entenent millor.

El mateix opina la direcció d'aquesta empresa, Irene Oliva, que diu que el balanç a nivell global és molt positiu, ja que han "millorat i

Irene Oliva, directora

Taller d'art tèxtil & craft

augmentat moltes coses". Es referia a cedir espais i crear nous tallers i activitats, "cosa que fa que tinguem una programació molt completa".

Tot i això, assumeix que hi ha un repte, el de complir amb el desig de l'astrònom que va cedir l'espai, Josep Comas i Solà, que el va donar dient expressament que es fes servir com un observatori divulgador d'astronomia. "A la gent, aquests tallers són els que els costen més, per això els fem gratuïts". Així mateix, expliquen també que tenen en marxa un projecte de ràdio, que està en fase de proves.

Amb tot plegat, a final d'any es reunirà tot l'equip —actualment es reuneixen les tres parts gestores un cop al mes per programar i decidir sobre el dia a dia—, per decidir cap on anar i fer, si s'escau, un "reenfocament d'energies".

El repte: que sigui per la gent del barri

Preguntada la Federació sobre si aspiren a fer una gestió únicament ciutadana, reconeixen que ara mateix no s'ho plantegen fins que hi hagi un teixit associatiu "més fort al barri". També diuen tenir una certa seguretat en el fet que, si un dia la Federació no funciona, l'equipament pugui seguir endavant amb la gestió municipal.

Un repte és que el centre sigui sobretot per a la gent del barri: és prou bonic i "llaminer" perquè altres entitats de Barcelona s'hi hagin interessat. Mentre tots puguin viure i gaudir l'espai, diuen que no hi ha cap problema, però sí que tenen molt clar que ha de ser un espai prioritari per a la gent del barri, després de tants d'anys de lluita perquè el Farró tingués, finalment el seu centre cívic. ■

LES 12 ENTITATS DE LA FEDERACIÓ

- Associació de Veïns i Comissió de Festes del Farró
- Colla Humorística de Sant Medir
- Associació de Veïns Amics d'un Farró Digne
- Associació de Comerciants i d'Artesans del barri del Farró
- Germinal SCCL
- Associació Aster
- Astro Barcelona
- Escola Lys SCCL
- Associació Catalana de Comunicació Científica
- Fundació Ciència en Societat
- Club Excursionista de Gràcia
- Diables FarróFoc

EL PUTXET

El Putxet celebra una Festa Major lúdica de germanor

MARTA TRIUS

El barri del Putxet ha celebrat, entre el diumenge 26 de maig i el 2 de juny, la seva Festa Major amb múltiples activitats per a tots els públics. Organitzada per l'Associació de Veïns del Putxet, aquesta festa és ja molt coneguda al barri i atreu també curiosos d'altres parts de Barcelona.

Les sardanes matutines del 26 de maig van marcar l'inici de les activitats, que reuneixen els veïns i són una excel·lent oportunitat per a conèixer als nouvinguts i reafirmar llaços entre el que ja es coneixen.

Sentir cantar al tenor Sam les *Cançons d'una vida* o acostar-se a escoltar el Jazz del Sabina Wuitt Trio mentre es gaudeix d'un bon vermut, són dues bones raons per a viure aquestes festes. A més hi ha hagut cercaviles de gegants, havaneres, focs d'artifici estàtics amb la colla de diables i diables de Sarrià, sopar popular amb botifarrada i ball nocturn amb l'orquestra Costa Blanca.

Els dos últims actes es van celebrar el diumenge 2 de juny: la festa infantil al matí amb un taller de pintacares i un espectacle del Desastrosos Cirkus, i al capvespre un concert de guitarra clàssica amb el Mario Cuellar i la Montse Mitjans, amb el qual es donava per finalitzades aquestes festes, esperant l'any que ve comptar amb un programa igual o més complet si cap. ■

Concert de guitarra clàssica amb Mario Cuellar i Montse Mitjans

TURÓ PARC

Festes al Turó Parc

EL JARDÍ

Amb els jardins del Turó Parc restaurats, al llarg del mes de juny es faran diversos actes vinculats a les festes del barri. Hi ha el cicle 'Paraula de poetes', que es va iniciar el diumenge 2 de juny i que té continuïtat els diumenges 16 de juny i 7 de juliol. Així mateix, l'Associació de Comerciants i Veïns organitza la cantada d'havaneres amb el grup Barca de Mitjana, el dia 7. I el 16 hi ha la VI Mostra de Comerç, amb jocs infantils a l'entrada sud. També es recupera el concert d'homenatge a Pau Casals, que es farà el dia 20 de juny, dins del parc, organitzat per la Fundació Pau Casals i l'Ajuntament de Barcelona. A més, les tardes dels dissabtes hi ha activitats familiars al Teatre. ■

Carnisseria Albí

Des de 1989

c/ Pàdua, 95
Telèfon: 93 434 08 42

Horari:

de dilluns a divendres,
de 8:30 a 14:30 h, i de 17 a 20:30 h
dissabtes, de 9 a 14 h

als Migdies de dimarts a divendres
ara al **krampus** tenim

Menú Degustació Menú Crepes

Crêpes - Atelier
especialitat en crêpes d'arreu del món

Carrer Saragossa, 89 08006 - Barcelona
Tel. +34 932 008 597 www.krampuscrepes.com

Pastisseria MUNTANER
JOSÉ LUIS MARQUÉS CEBOLLADA NIF: 46230377D
Muntaner, 492
Tel. 93 - 211 07 22 BARCELONA - 08022

PARTE ALTA
Agència immobiliària

Compra-venda, lloguer de pisos, locals
comercials, parkings, oficines...
Necessitem pisos en venda i lloguer per
satisfer la demanda dels nostres clients.

Taxacions gratuïtes.

registre d'agents immobiliàries
de Catalunya aicat: 6874

c/Armon, 3 Telf. 93.417.95.96 - 659787059
www.partealta.es info@partealta.es

Centre de Serveis Vallirana 61

GRAN DIVERSITAT DE RECURSOS
ADREÇATS A LES PERSONES GRANS,
FAMILIARS I CUIDADORS

- Centre de Dia
Obert de dilluns a divendres no festius de 8 a 20 h.
- Serveis d'atenció a domicili (SAD)
- Suport als familiars
- Assessorament entorn i accessibilitat

T'oferim informació i assessorament professional
VINE I EXPLICA'NS LES TEVES NECESSITATS I
DISSENYAREM ELS SERVEIS A LA TEVA MIDA

C/ Vallirana 61
Barcelona 08006
Tl. 93 217 19 38
Fax 93 519 14 42
vallirana61@ipss-online.org
www.ipss-online.org

IPSS
FUNDACIÓ

Bufete Vall-Lamora

Bufet Vall-Lamora és un despatx jurídic
ubicat al barri de Sant Gervasi de Barcelona,
al costat de la plaça Lesseps, amb més
de vint anys d'exercici. La seva dilatada
experiència i contínua formació li permet
ofrir un servei multidisciplinari a tots
els nostres clients.

Treballem especialment els temes de família,
accidents de trànsit, segona oportunitat,
clàusules abusives, dret penal i molts més.

Si té un problema legal, no dubti
a consultar-nos. La seva satisfacció
és el nostre principal objectiu.

c/ La Torre nº 28, Local 1
08006 Barcelona
Tel. 93.435.32.77 // Fax 93.543.73.81
vall-lamora@icab.cat
www.valllamora.com

RÀPID MODELELL

www.cerrajeriamodellell.com

- Reparació de calçat
- Duplicat de Claus
- Comandaments de pàrquing
- Obertura de portes
- Claus Fichet 787, Soler, Sidese
- Instal·lació, canvi i reparació de panys
- Centre Tècnic SAG Seguridad i DOM
- Receptors de Comandaments
- Claus i comandaments per cotxes i motos

c. Modolell, 57, local 4, Barcelona

DLL 16-20 h, DM-DV 9-13:30 h | 17-20 h

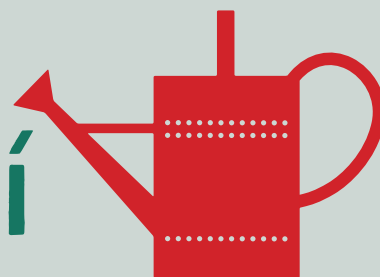
DS 10-13:30 h

DILLUNS MATÍ I DIMECRES TARDA TANCAT

Us desitgem una bona Festa Major de Sant Gervasi

   @diarieljardi

El Jardí
PREMSA LOCAL

© Elena Bulet

VALLVIDRERA

Casa Buenos Aires denuncia "la inacció de l'Ajuntament" i el posicionament de l'Església en el conflicte

ELENA BULET (@elenabulet)

L'agitació que la plaça de Vallvidrera va viure el passat dimecres 22 de maig era superior a l'habitual. Una vintena d'habitants i simpatitzants de la Casa Buenos Aires van fer una acció per reivindicar la recuperació de l'edifici com a habitatge social i van tallar la BV-1462 (principal carretera de Vallvidrera) durant aproximadament una hora.

A més del tall, els manifestants van repartir octavetes i van desplegar una pancarta que apel·lava als alcaldes de Barcelona en Comú i Esquerra Republicana: "Colau i Maragall, volem solucions. La Casa Buenos Aires es queda a Vallvidrera". L'objectiu de la pancarta era aconseguir que els possibles futuribles alcaldes de Barcelona "es mullin d'una vegada i diguin com pensen protegir el patrimoni de la ciutat".

L'acció també va incloure la lectura d'un manifest en defensa del projecte, on es va explicar la voluntat de teixir comunitat: "La Casa Buenos Aires neix per connectar amb totes aquestes iniciatives de transformació, que

en essència busquen posar la vida —i no el capital— al centre". El manifest també va fer referència a les institucions que posen traves al projecte social: "L'Església ens denuncia judicialment per continuar amb l'especulació dels seus immobles, enterrant un altre cop els seus suposats valors socials sota muntanyes de bitllets".

A més, els manifestants van denunciar que el Pla Especial Urbanístic d'Allotjaments Turístics (PEUAT) permet fer-hi un hotel de 150 places. Els defensors del projecte de la Casa Buenos Aires reclamen una catalogació urgent per protegir l'edifici de l'enderroc. El permís d'enderrocament va quedar temporalment bloquejat amb l'ocupació de l'edifici el passat dos de març.

A part de la vintena de joves que viuen a la Casa Buenos Aires, el projecte també compta amb el suport de gran part del veïnat, que s'hi ha implicat de diverses maneres. Per exemple, participant en assemblees veïnals o portes obertes, o aprofitant els espais de reunió i organització que des de la casa es proporcionen. ■

SARRIÀ

L'Escolania de Montserrat canta a benefici del nou orgue

EL JARDÍ

Cal renovar l'orgue de la Parròquia de Sarrià. Per aquest motiu, el divendres 17 de maig es va organitzar un concert de l'Escolania de Montserrat a la parròquia de Sant Vicenç, amb l'objectiu de fer una recollida en benefici del nou orgue. Es van vendre unes 600 entrades.

A la mitja part del concert es va sortejar una magnífica mona de Can Foix. L'afortunada va voler entregar el pastís al Centre d'acollida de Santa Anna. La campanya per recollir més fons segueix activa i s'està preparant una revista amb un recull de fotografies d'aquest esdeveniment, a càrrec de Ramon Ripoll. ■

© Ramon Ripoll Perales

Segueix-nos al web!

www.diarieljardi.cat

Informa't de tot el que passa als barris del districte dia a dia, consulta l'agenda d'activitats, visita els articles que publiquem al web i accedeix a l'hemeroteca amb un sol clic!

© Lluís Tusell

© Lluís Tusell

© Marta Trius

© Marta Trius

TRES TORRES

Les Tres Torres mostra teixit de barri amb una Festa Major plena d'activitats

JUANJO COMPAIRÉ I MARTA TRIUS

El mal temps va fer canviar de lloc l'obertura de la Festa Major del barri de Les Tres Torres. L'acte havia de tenir lloc el divendres 24 de maig a la plaça Joaquim Pena, de gran ressonància en la vida del barri, perquè allí és on va sorgir l'associació de veïns. Però la pluja va obligar a retardar-lo una hora i traslladar-lo al Centre Cívic Pere Pruna.

L'actual president de l'associació, Lluís Tusell, va presentar Josep Mentrut, l'encarregat de fer el pregó. En realitat no calia tal presentació, perquè ell és prou conegut i estimat per la gent del barri, i si en voleu saber més podeu llegir l'entrevista que li hem fet a la pàgina 14.

El pregó

Mentrut va començar congratulant-se que s'hagi recuperat la tradició del pregó, que darrerament s'havia perdut. Va anar passejant pels records de les primeres festes majors i dels fundadors de l'Associació de Veïns, especialment del seu predecessor immediat, Josep Pallàs. Va definir el barri com un patrimoni col·lectiu "on es combinen carrers, edificis i monuments amb records, sentiments personals i comunitaris" i va posar en valor el capital humà del barri, tot recordant l'enorme quantitat de persones il·lustres que hi han viscut:

© Lluís Tusell

Joaquim Pena, fundador de la Societat Wagneriana; Gerard Claret, fundador de l'Escola de Música de Barcelona; insígnies poetes com ara Joan Pinyol o Joan Vinyoli; Martí de Riquer, medievalista; els escultors Martí Llauredor o Josep Clarà; el pintor Josep Obiols; a més de metges i polítics, etc.

Visca la Festa Major!

Mentrut va acabar convidant els presents a gaudir de la Festa Major, "que hem d'aprofitar per conèixe'ns millor, per

reforçar els lligams, perquè és el moment de la convivència."

I així, tot seguit, la festa va començar amb un concert de jazz a càrrec del quartet The Mellow Sound i una copa de cava, preludi d'altres actes que tindrien lloc tot el cap de setmana: un concurs de dibuix i jocs infantils, una botifarrada popular (on es van vendre més de 600 tiquets), una ruta històrica pel barri, una exhibició de Mugendo amb ball inclòs (malgrat el plugim que queia). La tarda de dissabte va acabar amb una sessió de futbol a la fresca, complementada per una *parrillada* argentina en honor de Leo Messi. I els culers que es volien consolar de la derrota del Barça van

poder acabar ballant al ritme d'un DJ fins a mitjanit.

El diumenge al matí, aprofitant el sol que lluia a Barcelona, a la plaça Joaquim Pena es va organitzar el Market Les Tres Torres: una trentena de llocs oferien productes per a la llar, complements i bijuteria de tots els gustos, roba, productes de cosmètica i fins i tot cafè i dolços per als que volien un segon esmorzar. Pels carrers del barri es feia sentir la tamborinada, que va concloure el recorregut a la plaça Joaquim Pena, on va continuar tocant.

Les festes de Les Tres Torres, amb tot, van ser una jornada festiva plena de color, bon ambient i ganes de compartir i gaudir. ■

© Lluís Tusell

Superservis

Supermercats des de 1945

!! Nou servei a domicili amb furgoneta!!

Les nostres botigues:

- Vallirana 21 93.368.45.71
- Major de Sarrià 85 93.203.04.94
- Avinyó 11 93.317.53.91
- Aribau 156 Fruiteca 93.218.10.58

i també estem al Vallès Oriental (Parets)

Obert de dilluns a dissabte: 09:00 - 21:00h

Arribem a tot arreu: Bonanova, Monterols, Galvany, Turo Park, Farró, Putget, Sarrià....

Tenim de tot! xarcuteria, carnisseria, fruiteria, totes les seccions i departaments...

VISITI'NS

gràcies per escollir-nos

JOSEP MENTRUIT: “El que vol tothom és ser escoltat”

© Juanjo Compairé

Ens trobem a la Biblioteca Clarà, la biblioteca que ocupa l'espai on el mestre vivia i treballava. En Josep Mentrut acaba de rebre la Medalla d'Honor de l'Ajuntament de Barcelona, com a persona que ha presidit l'Associació de Veïns de Les Tres Torres durant molt de temps i com a home que s'estima el barri on viu des de fa més de 50 anys. Ell és un gran coneixedor de la seva història i de la gran quantitat de personalitats que hi han viscut. Enguany ha estat elegit per fer el pregó de la Festa Major

JUANJO COMPAIRÉ

Com va venir a Les Tres Torres?

Vaig néixer al barri de Sant Antoni i quan ens vam casar vaig venir a viure a Les Tres Torres. Des de l'any 1966 que hi visc, i és on he passat els moments més importants de la meua vida, com el casament, els fills, etc.

Vostè és, doncs, un testimoni excepcional de les transformacions que ha tingut el barri

Sí, sí, recordo que a la plaça Joaquim Pena, on visc, allà on hi ha ara La Caixa, era un bosc de pins. Al costat nostre, al número 1, hi havia una torre molt maca, que van enderrocar per fer-hi blocs, però encara queda alguna altra torre.

La Via Augusta va fer una ferida important trencant el barri en dos?

Realment, el trànsit i els túnels han trencat el barri en dos. Malgrat tot, els dos sectors han anat conservant el seu caire, més aviat residencial i tranquil.

Com va ser que el taller d'en Clarà es va convertir en biblioteca?

Quan jo era president de l'Associació de Veïns de Les Tres Torres, els hereus d'en Clarà ens van ensenyar el testament, en el qual cedia el seu estudi-habitatge a la ciutat de Barcelona a canvi que es conservés com a museu. El més curiós de tot plegat va ser la sentència: donava la raó als hereus, que l'Ajuntament no havia complert amb l'obligació de salvaguardar el llegat de Clarà, però al final l'estudi quedava en mans municipals. S'hi va fer la biblioteca, però es va perdre un museu que crec que hauria estat important, si

s'hagués tingut cura de l'edifici i de fer més publicitat. Perquè a les grans ciutats com ara Berlín o París hi ha museus petits dedicats a un artista. Aquí hi ha algunes escultures de Clarà, però el gran llegat se'n va anar fora.

I tenim una universitat...

Tenim les Escoles Professionals Salesianes, que fa més de cent anys que existeixen i que abasten moltes matèries. Tenim també el cementiri de Sarrià, on hi ha enterrats la Clementina Arderiu i en Carles Riba, en Josep Vicenç Foix i d'altres personatges il·lustres...

Igualment tenim un districte sanitari...

Tenim la Clínica Corachan: en Manuel Corachan va ser conseller de sanitat durant la República. I també d'altres clíniques importants.

Però li falta potser una mica de vida comercial.

Sarrià absorbeix bastant tot el comerç. Però tenim un bon mercat, un *garden* molt bonic i una bona oferta gastronòmica i de serveis.

Està d'acord amb la proposta de pacificació de l'entorn del mercat?

Sí, perquè s'ha fet comptant amb els interessos de tothom.

Què caldria demanar al futur consistori?

La gent demana una escola bressol municipal (en tenim de privades). Compartim també l'aspiració de la biblioteca de Sarrià, a banda de mantenir aquesta, la Biblioteca Clarà.

I tenim també el tema dels pals d'electricitat i telèfons.

Com podrà vostè comprendre, en sortir d'aquí, al bell mig de la vorera, que és molt estreta, es trobarà tots aquests pals que no deixen passar els vianants (i més si vas amb un carretó o un cotxet). Comprenc que per l'Ajuntament és complicat posar d'acord totes aquestes companyies, però és una aspiració de l'Associació de Veïns.

I la gent jove? Perquè els lloguers estan pels núvols i aquest és un barri car...

Sí, és un barri car. Costa molt que la gent jove trobi un habitatge d'acord amb les seves possibilitats. La gent es pensa que Les Tres Torres és com Pedralbes, però hi ha veïns de tota la vida que no gaudeixen pas d'aquell nivell. Fins i tot hi ha gent que està jubilada i ja no és benestant.

Vostè és també la història de l'Associació de Veïns...

L'any 1978, quan es va fundar l'associació als *Filipenses*, va haver-hi un moviment molt fort, molta gent, fins i tot gent jove. Semblava que tothom tenia moltes aspiracions democràtiques i que les associacions de veïns hi tindrien un paper important. Però després ha anat decaient. Amb en Lluís Tusell, hem pogut trobar una junta de gent més jove, acompanyada d'alguns membres més antics. L'Associació de Veïns de Les Tres Torres va arribar a tenir més de 500 socis, més que la de Sarrià. Després ha anat minvant, fins a uns 250, i ara penso que ha revifat bastant. De

La gent es pensa que Les Tres Torres és com Pedralbes, però hi ha veïns de tota la vida que no gaudeixen d'aquell nivell

Tenim un bon mercat, un Garden molt bonic i una bona oferta gastronòmica i de serveis

l'associació jo n'he estat gairebé 25 anys el president, després d'un altre gran president, en Josep Pallàs.

I teniu una seu que és de propietat...

Tenim la seu a la plaça Joaquim Pena. Quan jo me'n vaig fer càrrec, vam tenir la sort que hi havia un carnisser del carrer Rafael Batlle que plegava. Vam arribar a un acord i quan jo vaig plegar de president vam poder dir que havíem acabat de pagar la hipoteca. Va costar molt, però vaig tenir la satisfacció de poder dir que tenim un local social de propietat. Però jo no tenia cap aspiració a fer de president. Quan Josep Pallàs va morir de càncer, es van presentar a casa sis persones per dir-me que em fes càrrec de l'associació. Jo els vaig dir que no. Però la meua senyora em va fer canviar de parer.

Quina experiència va treure, de fer de president de l'associació tant de temps?

Jo el que tenia clar era que quan la gent de barri ve a l'associació, el més important és escoltar-los. Demanem coses, però el que volem és ser escoltats. M'ho vaig posar com a norma. I sembla mentida que quan els escoltes l'urten satisfeta, tot i que el que han demanat no s'aconsegueixi. I llavors quan els trobes et saluden i penso: "Però si em va demanar això i li vaig dir que no."

Els humans som una mica egoistes (jo m'hi poso també), i això cal tenir-ho en compte quan ets president d'una associació.

Com ha evolucionat la Festa Major?

Fa gairebé 40 anys que es fa. L'anterior president, en Josep Pallàs, que era un home molt *charmant*, li va donar un aire popular: les puntaires, les havaneres... Després va fer un gir, però va seguir sent molt popular. Es feien curses atlètiques; venia una cobla i sis o set colles sardanistes, i aconseguíem molta participació pel que és el barri. ■

Unidad del Dolor Clínica Sagrada Familia

La Unidad de Dolor de la Clínica Sagrada Familia está formada por profesionales especialistas en Anestesiología, Reanimación y Clínica del Dolor, miembros de la Sociedad Española del Dolor. Seguimos los protocolos de los grupos de trabajo de la SED (neuromodulación), dolor neuropático, opioides, radiofrecuencia (mal llamada rizólisis), dolor musculoesquelético, cefaleas, dolor agudo, dolor crónico, dolor pélvico crónico.

Asistimos a todos los cursos de actualización que se realizan en España y estamos en posesión del Master de Dolor por varias universidades.

Nos diferenciamos de los traumatólogos y neurocirujanos porque tratamos cualquier tipo de dolor sin limitaciones, sea de columna vertebral, pelvis, extremidades, dolor musculotendinoso, dolor visceral, neuropático, etc. Dominamos todas las técnicas necesarias para aplicarlo. Muchas infiltraciones las realizamos con ecografía, sea de nervios periféricos, sistema musculoesquelético, grandes o pequeñas articulaciones (está demostrado que en el caso de las infiltraciones que se realizan sin control ecográfico el producto que se administra en un 60-70% de los casos va fuera de la articulación). Evitamos la exposición innecesaria de Rx. (En la página web encontrará más información).

En algunos casos trabajamos con especialistas para realizar determinados procedimientos. Cuando consideramos que se debe derivar a un paciente para ser intervenido o visitado por un traumatólogo u otro especialista de nuestra confianza, tenemos un circuito ágil. Al trabajar en la Clínica Sagrada Familia podemos pedir cualquier tipo de exploración complementaria como Rx, TAC, resonancia, electromiografía, etc.

Equipo médico:

Dr. Jorge de Vicente Solé (Director Médico),
Dr. Jenaro Mañero Rey, Dra. Jenny Amelia
García Tomás.

PATOLOGÍAS QUE TRATAMOS

- **Dolor relacionado con la columna vertebral** (cervical, dorsal, lumbar). Contractura muscular de columna, síndrome lumbar, lumbociatalgia, compresión discal de raíz nerviosa
- **Cefaleas, neuralgias**
- **Dolor musculoesquelético.** Dolor neuropático central o periférico
- **Dolor pélvico crónico** (lesión de pudendo, etc.)
- **Dolor articular de grandes y pequeñas articulaciones**
- **Dolor crónico oncológico o no oncológico**
- **Dolor agudo y crónico**
- **Dolor postquirúrgico**
- **Estenosis lumbar**

PROCEDIMIENTOS QUE REALIZAMOS

- **Radiofrecuencia térmica (rizólisis) o pulsada de articulaciones o nervios de columna o periféricos**
- **Infiltraciones articulares y de columna bajo control ecográfico de PRP, Ac Hialurónico, ozono**
- **Tratamiento de protusiones discales con Discogel (eliminamos la protusión)**
- **Vertebroplastia y cifoplastia**
- **Ozonoterapia**
- **Infiltraciones miofasciales con a. locales, corticoides, Botox**
- **Acupuntura y electroacupuntura para el dolor**

UNIDAD DEL DOLOR
Clínica Sagrada Familia
C/ Torras i Pujalt, 11-29
Consultorios CSF: planta 2, despacho 2
Tel. 93 566 12 57
unidaddeldolor@consultoriscsf.com
www.unidaddolor-csf.com
www.clinicasagradafamilia.com

OPINIÓ

#26M, compte enrere

MARTA ROYO

Dues eleccions en dos mesos. Bé, de fet, tres: generals, municipals i europees. Dues campanyes en dos mesos. Bé, de fet, tres: generals, municipals i europees. Carrers de pobles i de ciutats plens de banderoles amb lemes i cares.

Fem un joc? Com que soc del barri de Sarrià, i per tant, de la ciutat de Barcelona, el joc el farem mirant la campanya electoral per Barcelona dels diferents partits polítics i candidats.

Mireu una banderola qualsevol, amb la mà tapeu el logo del partit i intercanvieu lemes. Funcionaria el mateix lema per a un altre partit polític? Em temo que sí...

Aquí en faig un petit apunt, amb una proposta de missatge clau; no de lema, però. Quedi clar, *no de lema*. Per tenir un lema notori i memorable, cal treballar-hi a fons. El *Yes We Can* d'Obama, aquestes tres paraules tan senzilles, van ser fruit de molta feina.

Junts x Cat: "Creiem en Barcelona". És que els altres partits polítics no hi creuen? I si haguessin agafat l'experiència que tenen en govern, ajuntament i país o la figura d'en Quim Forn?

Una via alternativa: *Que torni a governar l'experiència o de Conseller a Alcalde*.

Barcelona en comú: "Guanyem el futur". Els altres partits polítics entenc que també volen mirar endavant, de manera que volen guanyar el futur per la seva ciutat, no?

Una via alternativa: *Consolidem el que hem fet aquests 4 anys...*

ERC: "Reimpulsem Barcelona". I els altres partits polítics què volen, frenar-la? I si es fixen en la figura de Maragall, que és el seu as? Recordem que, primer, el candidat era Alfred Bosch...

Una via alternativa: *De Conseller a Alcalde...* Hauria estat divertit que haguessin coincidit.

PP: "Centrados en tu futuro". I els altres partits polítics en què se centren, en el teu passat?

Una via alternativa: *Una força nova a l'alcaldia...* Ho sento, no me n'he pogut estar...

PSC: "Tornem a ser BCN". Tots els partits polítics entenc que volen tornar a ser la Barcelona que ells proposen. Quina Barcelona voleu tornar a ser, però?

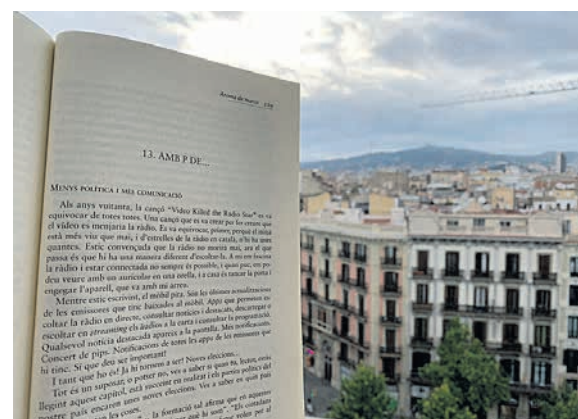
Una via alternativa: *Tornem a governar Barcelona.*

Cs: "Ara convé Valls". Abans no convenia? Els altres partits polítics o candidats no convenen? A qui no li convenen?

Una via alternativa: *Torno a BCN per ser-ne l'alcalde...*

CUP: "Amb pas ferm". I els altres partits polítics, no seran fermes en els seus ideals? Bé, discutible. Potser la CUP és la que té un lema més seu. Ja ens entenem...

Una via alternativa, però amb un toc diferencial i notori: *CUPgirem Barcelona...*

I per què als partits polítics, i sobretot als candidats, els costa tant trobar en què són diferents, i a poder ser millor i únics? Se centren amb lemes i missatges similars, plans, neutres i poc encisadors. Com les marques, els partits polítics i, sobretot, els candidats, caldria que es diferenciessin. Potser és que en el fons, no s'atreveixen a ser diferents... No fos cas que al cap de poques setmanes de ser escollits se n'hagin de desdir.

Falta menys d'una setmana: crec que els indecisos no acabaran decidint el vot pel lema de la campanya electoral...

Si vols aprofundir en la comunicació política, llegeix els capítols 8 ('Amor o sexe') i 13 ('Amb P de...') del meu primer llibre *Aroma de marca* editat i publicat per Cossetània Edicions. El pots trobar a la teva llibreria habitual, al barri a l'A peu de pàgina i a la Llibreria Hernández, o a Amazon.

Si vols descarregar-te el primer capítol, "Pels de punta", entra al web del llibre *Aroma de marca*.

Si vols parlar amb l'autora, pots escriure-la a: marta.royo@mosaiking.com ■

Estimar contra l'oblit

JESÚS MESTRE

El jardí de Can Fabra va reunir el passat 29 de maig en una vesprada primaveral una petita multitud en l'acte "Cap dona en l'oblit", amb motiu de l'aniversari de l'expresidenta del Parlament i política empresonada Carme Forcadell. Va ser

sobretot una exposició d'emocions, més que de consignes polítiques, on un grapat de dones va anar llegint les cartes enviades per les preses, exiliades i encausades polítiques.

Mireia Boya, exdiputada de la CUP, va tancar l'acte amb l'encàrrec

Isona Passola i Pepa Arenós, d'esquena, en l'acte "Cap dona en l'oblit", als jardins de Muñoz Ramonet. A la dreta, amb la guitarra, Montse Castellà

de fer una glossa a Forcadell, que va estendre a les seves companyes de presó o exili: "Hem de parlar d'oblit per parlar de memòria" i, recollint una frase de Montserrat Roig, va animar a estimar per vèncer l'oblit. Boya, com a encausada, va constatar per experiència pròpia que la por existeix, però que desapareix "quan sents que hi ha molta gent al carrer que no t'han oblidat". Per ella, Forcadell és el referent per fer una política més humanitzada, més d'anades i tornades que de veritats absolutes. Aquest era l'objectiu de l'acte, republicà i feminista, convocat pel CDR Galvany – 1-OCT Augusta, el dimecres 29 de maig, als jardins de Muñoz Ramonet. Un acte que s'havia fet, amb un format similar, feia un any.

Pepa Arenós va conduir l'acte, que va començar amb la cantada col·lectiva de la cançó 'Que sentiut aquest clam?' de la mà del cor del CIC, i va donar pas a la lectura de 'les cartes de la llibertat'. Va començar Isona Passola llegint la carta que havia enviat Forcadell des d'Alcalá Meco. Va recordar que la "revolució dels somriures" seguia ben viva i que cal seguir lluitant per la llibertat de Catalunya i de totes i cada una de

les dones del país: cal fer una república de drets i llibertats per a totes. Va seguir la primera de les intervencions de la cantautora tortosina Montse Castellà, que va interpretar 'A la voreta de l'Ebre'.

Després, van venir les cartes de Dolor Bassa (llegida per Mercè Amat); de Clara Ponsatí (per Àngels Pujol); Meritxell Serret (per Carme Rocamora); Anna Gabriel (per Mercè Alegre) i Marta Rovira (per Gemma Amat). Rovira va recordar l'abraçada que es van fer amb la Forcadell al Parc de la Ciutadella, just abans de marxar a l'exili, ara ja fa més d'un any. Les lectures s'interrompien per les actuacions del Cor del CIC, que va interpretar 'Que tinguem sort', de Lluís Llach, 'Senyor Sant Jordi' i, per acabar l'acte, 'Els Segadors', cantada per tothom. Entremig, Montse Castellà va protagonitzar un dels moments més potents de la vesprada cantant 'Revolució': "Som la gent que ha decidit dibuixar nous horitzons, construir un nou país en igualtat, lliure i en pau. Tanca els ulls, dona'm la mà, crida amb mi sense temor. Revolució!"

Tothom va desitjar que l'any vinent no calgui tornar a fer la crida "Cap dona en l'oblit". ■

26M: ELECCIONS MUNICIPALS

Barcelona Pel Canvi – Cs guanya i JuntxsCat treu la millor posició al districte en relació a tot Barcelona

Si bé el mapa resultant de les eleccions generals va sorprendre amb la victòria per primer cop d'Esquerra Republicana a Sarrià – Sant Gervasi, hi ha hagut una nova sorpresa amb aquestes eleccions municipals: la candidatura liderada per Manuel Valls, Barcelona Pel Canvi – Cs, ha guanyat amb gairebé el 25 % del suport al districte. Això són 10 punts més que el que va treure Ciutadans l'any 2015, amb el 15,5 % del suport. La victòria de Cs és inèdita al districte en unes eleccions municipals, però no en autonòmiques, i així, el passat 21 de desembre de 2017 va guanyar a Sarrià – Sant Gervasi amb el 29,8 % del suport

CARME ROCAMORA

La segona posició al districte, on ha votat el 72,5 % dels electors —l'any 2015 va votar el 66,3%— ha estat per als històrics guanyadors, JuntxsCat, seguit amb una diferència de només 12 vots pels victoriosos de la ciutat, ERC. Tot i que hagi estat una pèrdua d'hegemonia per part de JuntxsCat, el grup liderat al districte per Jordi Martí ha obtingut el seu millor resultat a Sarrià – Sant Gervasi, amb el 17,6% del suport en relació a tots els districtes de Barcelona. El PSC s'ha recuperat del mal resultat que va treure el 2015 al districte, per darrere de la CUP, amb només el 4,4% dels vots, i ara se situa quart en el mapa de Sarrià – Sant Gervasi, per darrere d'ERC i amb el 13,3 % del suport.

BComú passa de quarta força el 2015, a sisena, i el PP ha perdut gairebé la meitat del suport, quan l'any 2015 va treure el 12,3 % del recolzament i en aquesta ocasió no ha superat el 7 %.

La caiguda de la CUP al districte, que tampoc ha aconseguit entrar a l'Ajuntament de Barcelona, situa els anticapitalistes en les pitjors de les posicions, per darrere, fins i tot, de la candidatura de Jordi Graupera.

Amb tot plegat, caldrà veure els

acords i saber, cosa que encara no coneixem en el tancament d'aquesta edició, qui serà el proper alcalde o alcaldessa del districte. Potser el santgervasienc Ernest Maragall, o potser, la que ha estat alcaldessa durant aquests quatre anys.

Barri a Barri

Amb tot plegat, Barcelona Pel Canvi-Cs ha guanyat a Sarrià, Les Tres Torres, La Bonanova i Galvany; mentre que ERC ho ha fet a Vallvidrera, Tibidabo, les Planes i el Putxet i El Farró. JuntxsCat ha quedat en segona posició a quasi tots els barris del districte, excepte als de muntanya, el lloc on més s'ha optat per opcions d'Esquerra, ja que mentre que en primera posició hi ha els republicans, en segona hi ha quedat BComú. Així mateix, és destacable que la CUP, que no ha aconseguit entrar a l'Ajuntament, hagi tret la millor puntuació de tot el districte als barris de muntanya, amb un 6,7 % dels vots, superant el 5 % que no han pogut assolir al conjunt de Barcelona.

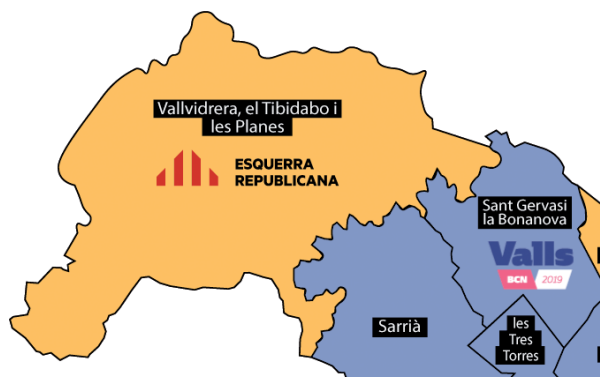
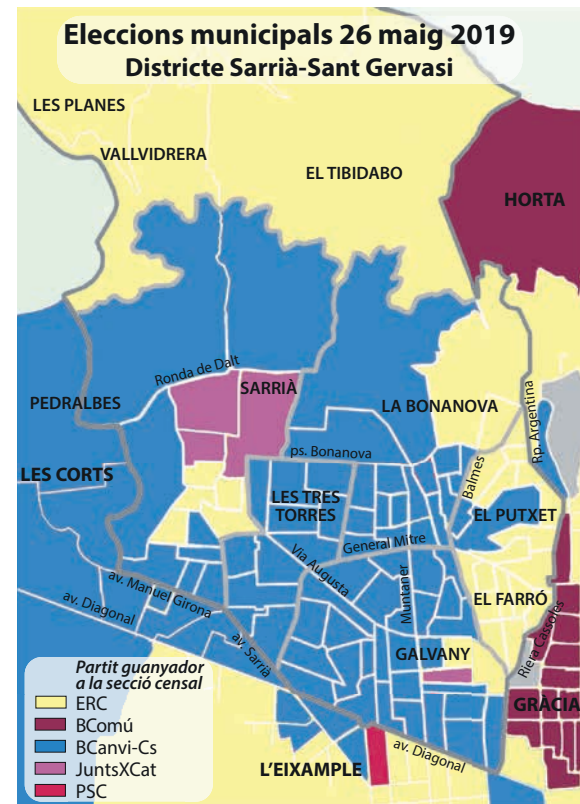
Cal destacar com Vox, al contrari del que es podia esperar molta gent, no ha aconseguit un ampli suport al districte: ha obtingut només l'1,8 % del percentatge, que són 1.421 vots, i en tot cas han assolit el suport

més ampli a La Bonanova i a Les Tres Torres, amb el 2,1 %. Tot i això, ha estat el districte de Barcelona on més percentatge de vots ha obtingut la formació ultradretana.

Com queda el Consell Municipal de districte?

Amb aquests resultats, el plenari del districte pren una imatge completament nova, i així, el PP i JuntxsCat són els únics que perden consellers. JuntxsCat passa de 10 a 4, el PP de 3 a 1, mentre que Barcelona en Comú conserva els 2 que tenia.

Creix Barcelona Pel Canvi – Cs que passa de 3 a 5 i així mateix, ERC en tindrà 4, lluny de l'únic conseller que havien tingut fins ara, mentre que el PSC passa de tenir-ne 0 a 3. ■

VOTS

- Barcelona pel Canvi – Cs: 19.085 (24,42%)
- JuntxsCat: 13.760 (17,60 %)
- ERC: 13.748 (17,59 %)
- PSC: 10.261 (13,13 %)
- BComú: 7.941 (10,16 %)
- PP: 5.037 (6,44 %)
- Barcelona És Capital: 3.741 (4,79 %)
- CUP: 1.839 (2,35 %)

CURSOS D'ANGLÈS, FRANCÈS I ALEMANY
CASAL D'ESTIU EN ANGLÈS (juliol)
COLÒNIES D'ANGLÈS - ESTADES A L'ESTRANGER

www.iccic.edu/idiomes

cic escola
idiomes

Via Augusta 205
08021 Barcelona
T. 93 200 11 33

26M: ELS MOMENTS CLAU DE LES ELECCIONS AL DISTRICTE

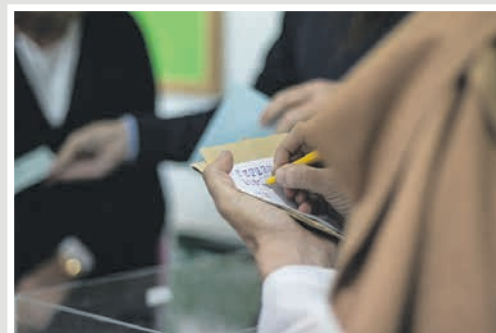
ELENA BULET (@elenabulet)

Les jornades electorals són una mostra de cultura política. I el veïnat de Sarrià-Sant Gervasi n'és molt conscient. Votar és un dret, però per a moltes persones també és un deure. Fent gala d'aquesta consciència democràtica, a Sarrià-Sant Gervasi és on la participació en les eleccions municipals i europees va ser més alta. En concret, hi va haver una participació del 72,47%, un 6,18% més que ara fa quatre anys.

> Ernest Maragall va ser el candidat més votat a les municipals. L'alcalde d'Esquerra Republicana de Catalunya va anar a votar als Jesuïtes de Sant Gervasi acompanyat de la seva família.

Per a moltes famílies, anar a votar és un motiu de reunió. Així ho explica la Maria Pilar Pou, de 88 anys, que va acompanyada de la seva néta Laura. Ha vingut des de Sant Cugat per viure aquest moment amb ella. La Magda també ha anat acompanyada de la seva mare. Són les segones eleccions en què vota i ho agafa amb il·lusió i responsabilitat.

Elsa Artadi, segona a les llistes de les municipals de Barcelona de Junts per Catalunya, vota a primera hora al CC Pere Pruna. A la seva dreta, trobem el Jorge, que explica que està feliç de poder col·laborar per primera vegada en una mesa electoral. Ara bé, també explica que de tots els membres de les meses ell és l'única persona sud-americana.

Al districte, també hi han votat altres polítics, com ara el president Quim Torra, la consellera de Cultura Laura Borràs, l'expresident Artur Mas o l'exalcalde Xavier Trias, entre d'altres. Durant la jornada, també vam poder parlar amb Pedro Miret, conseller de Ciutadans a Sarrià-Sant Gervasi: "Estem convençuts que podem guanyar a la ciutat i al districte".

MOSSOS D'ESQUADRA

Pous perillosos a Collserola

XAVIER BONED

L'inici de l'any 2019 va estar marcat per la terrible notícia del cas del nen Julen, que va morir en caure en un pou d'una finca a Totalán, a la província de Màlaga. El nen

es va precipitar per un pou artesà, una prospecció per buscar aigua amb 110 metres de fondària i 25 centímetres de diàmetre. El forat estava sense senyalitzar i sense protecció, i en una finca sense tancar. A la Junta d'Andalusia no constava cap expedient d'obertura del pou, quan la normativa indica que s'ha de demanar una autorització per dur a terme aquest tipus d'obres. En aquest cas concret, el responsable de l'excavació va explicar que havia deixat el pou tapat amb una pedra de grans dimensions per evitar accidents i que desconeixia com ni qui l'havia pogut moure. Arran d'aquest cas, s'han anat coneixent múltiples casos de pous sense ús, mal segellats, arreu de l'Estat.

Catalunya no es queda al marge d'aquesta problemàtica: hi ha hagut casos recents de persones que han caigut o han estat a punt de caure en aquests tipus de forats fets per la mà de l'ésser humà en busca d'aigua subterrània per cultivar, per al consum propi o per al dels animals. Sense anar gaire lluny, a Collserola s'han trobat uns quants pous, molts abandonats, sobre els quals s'han hagut de fer actuacions urgents per evitar mals majors.

La comissaria de Sarrià-Sant Gervasi i la Unitat de Subsòl de mossos col·laboren amb la Guàrdia Urbana i les diferents administracions de l'Ajuntament de Barcelona i de la Generalitat, en la detecció, control i clausura de pous abandonats que suposen un risc per a persones, animals i medi ambient. A finals d'abril es van detectar a Collserola dos pous amb un tancament molt precari i que suposaven un greu risc per a la vida i integritat de les persones, la qual cosa es va posar en coneixement de les administracions corresponents perquè els clausurés correctament.

Segons la normativa de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) aquest pous han de ser clausurats seguint unes especificacions molt concretes. A tal efecte, l'ACA ha elaborat una guia de criteris tècnics per reposar el domini públic hidràulic en els supòsits d'extinció, abandonament i clausura temporal d'aprofitaments d'aigües subterrànies, de manera que quedin perfectament segellats.

Amb aquesta mesura, l'ACA pretén eliminar el risc d'accidents per la presència d'un espai obert en el terreny, impedir actes vandàlics i aconseguir que el pou es pugui utilitzar com a dipòsit de materials contaminants o runes, evitar l'entrada de contaminants des de la superfície, evitar modificacions en el comportament hidràulic de les aigües subterrànies i prevenir la barreja d'aigua entre diferents aquífers.

Els pous abandonats representen un gran perill per a les persones, sobretot per als nens, que poden caure-hi més fàcilment. A més, un pou que no estigui degudament protegit pot afavorir la caiguda d'algun animal o d'altres contaminants que poden afectar la qualitat de l'aigua. Si detecteu algun pou mal segellat, informeu les autoritats de l'Ajuntament o de la Generalitat al més aviat possible. ■

NATURALMENT CURIOSOS

Doctorands en vaga

NEUS MESTRE I MARC TALLÓ

El dimarts 28 de maig, una bona part del Personal Docent Investigador (PDI) en Formació, altrament coneguts com a "estudiants" de doctorat, van fer vaga i es van aplegar a la tarda per manifestar-se des de plaça Urquinaona fins a l'Oficina d'Accés a la Universitat, al

final de Via Laietana reclamant, entre d'altres consignes, "Prou precarietat a la universitat" o "Sense drets laborals no hi ha tesis doctorals". Sabeu en quin context es van fer les protestes, què està passant a la comunitat?

Primer de tot, us hem de fer quatre pinzellades de com funcionen els doctorats. És probable que molts de vosaltres us imagineu que els doctorands estan a la biblioteca estudiant i llegint llibres tot el dia, però en realitat els doctorats no serveixen per estudiar el que ja hi ha publicat, sinó per produir nous descobriments, anàlisis o noves metodologies que ens permetran entendre i estudiar el món on vivim. Per exemple, en el nostre cas, el de la investigació biomèdica, els doctorats avancen fent experiments al laboratori o a l'ordinador analitzant les dades. Per tant, caldria veure el doctorat com una feina, semblant al que representa el MIR per als metges: un període d'uns 4 anys de treball remunerat amb una jornada laboral completa que culmina amb la presentació de la tesi doctoral. Els doctorats es fan a les universitats o a centres de recerca vinculats, com el CSIC (Centre Superior d'Investigacions Científiques), els centres que comprèn el BIST (Barcelona Institute of Science and Technology, que té centres dedicats des de la recerca biomèdica fins a la fotònica) o els centres vinculats als hospitals.

Injustament, no tothom té la sort de disposar d'un finançament d'acord amb el temps del seu doctorat. Podem trobar persones que comencen el doctorat pendants de tenir finançament (a través d'una beca o un contracte del seu centre) o podem trobar-ne d'altres que ja han acabat el període de finançament però que segueixen amb el doctorat. També hi ha doctorands que reben un salari tècnic a mitja jornada, cobrant menys de la mitjana però fent una jornada completa.

Per evitar aquestes situacions i per intentar regular la situació dels PDI en formació, des del govern espanyol van aprovar al març un Reial Decret conegut com EPIF (Estatut del Personal Investigador en Formació), on s'estableix un salari mínim durant el doctorat i la garantia de poder fer una pròrroga d'un quart any de doctorat en aquells casos on el finançament era només de tres anys. Aquest estatut limita les hores de docència dels doctorands. En resposta a aquesta manca de voluntat per aplicar la EPIF, es va convocar la vaga a universitats i al CSIC. I a la manifestació s'hi va afegir gent d'altres centres (en alguns se'ls havia negat el dret a vaga!).

Des del nostre punt de vista, la situació de la ciència i la investigació en el nostre país —lluny dels estàndards de la Unió Europea—, necessita un canvi i una regulació real. És cert que aquest decret millora les condicions, però és un granet de sorra comparat amb tots els canvis que s'haurien d'aplicar, començant amb un augment pressupostari per a la investigació científica. ■

NEUS MESTRE FARRÀS I MARC TALLÓ SÓN BIÒLEGS HUMANS

ARQUITECTURA

El Mercat de Sarrià, un mercat centenari

JAUME DE OLEZA

Al costat de l'antiga Parròquia de Sant Vicenç de Sarrià i en el que en el seu dia va ser l'hort de la rectoria, es va aixecar el 1910 l'actual mercat de Sarrià. L'edifici és obra dels arquitectes A. Calvet i M. Coquillat, un projecte que va veure la llum després que l'any 1900 fracassés el que

hauria d'haver estat el primer mercat cobert d'aquesta antiga població. Aquest últim va ser un projecte de l'arquitecte Francesc Mariné, que era l'arquitecte municipal d'aleshores. No es va poder dur a terme perquè l'ajuntament no va aconseguir expropiar els terrenys on s'havia d'aixecar l'edifici, i que eren propietat de la marquesa de Villamediana. Anys més tard, i gràcies a l'obertura del passeig Reina Elisenda, es va poder disposar del terreny per edificar-lo. Pensem que els antics venedors i mercaders oferien els productes a la plaça davant de la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià. El mercat té aproximadament 2.300 m², i és d'estil modernista. Destaquen les façanes de maó vist de dues tonalitats, de les quals encara es conserven els detalls originals. Interiorment, una estructura de pilars i petites encavallades metàl·liques suporta una coberta amb prou feines visible des de l'exterior. Una estructura de ferro divideix l'espai en tres naus de diferents alçades a fi de permetre l'entrada de llum zenital. A fora, destaquen les pilastres de maó que dibuixen la situació de l'estructura interior i al mateix temps sobresurten de la coberta, tot trencant l'horitzontalitat de l'edifici.

El mercat ha estat sotmès a diverses remodelacions i reformes, la primera l'any 1967. Després, ja l'any 2007, es va engegar una actuació més integral de l'edifici, conservant les façanes i l'estructura general, però eliminant les escales d'accés per poder tenir un vestíbul més ampli i incorporar un ascensor. Així mateix, es va reorganitzar la distribució interior de les parades de venda i es van afegir unes places d'aparcament. També, per dotar de major lluminositat l'interior, es van substituir les antigues persianes de fusta pels actuals finestrals de vidre. Tot això amb el propòsit de proporcionar la funcionalitat que necessita un equipament modern. Un mercat que uneix la modernitat amb la tradició i aporta al barri un punt de trobada on poder abastir la nostra cuina. I és clar, tot això amb més de cent anys d'història. ■

JAUME DE OLEZA ÉS ARQUITECTE. www.cwork.cat

T'esperem en una renovada festa major: sopar popular de tapes, concert de La Glamour Band, matinal esportiva, pujada al Tibidabo, dansa... un munt de propostes concentrades a la Plaça de la Bonanova. No te les perdis. Fem festa. Fem-la grossa!

st. **g**er
va
SI

Programa de Festa Major

Divendres 7 de juny

19.30 h 12è NEOFESTIVAL: Tabalada i concert jove

Organitza: AEIG Santa Maria-Santa Agnès.
Lloc: Plaça de la Bonanova

Diumenge 9 de juny

11.30 h Diada Castellera

Amb la Colla Castellera Jove de Barcelona, Castellers de Sarrià i de Cornellà.
Lloc: Plaça de la Bonanova

14 h Concurs de paelles i dinar popular

Organitza: SoundGervasi.
Lloc: Plaça Frederic Soler

FESTA MAJOR

Divendres 14 de juny

17.30 h Festa infantil amb el Mag Stigman i xocolatada

Amb la col·laboració de: Barnavasi.
Lloc: Plaça de la Bonanova

19 h Cercavila d'inici de Festa Major

Amb la col·laboració de: Timbalys.
Lloc: Des de la plaça de la Bonanova i tornada

19 h Sopar d'entitats juvenils

Organitza: SoundGervasi.
Lloc: Jardins de Vil·la Florida

20 h Pregó de Festa Major a càrrec de Víctor i Sofia de Masterchef6

Lloc: Plaça de la Bonanova

20 h Sopar de foodtrucks

Lloc: Plaça de la Bonanova

22 h Gran concert amb La Glamour Band

Lloc: Plaça de la Bonanova

Dissabte 15 de juny

9 h Matinal esportiva: vine a fer esport amb nosaltres!

Lloc: Plaça de la Bonanova
Classes dirigides obertes a tothom:

9 h **Ioga** organitzat per YogaOne Mandri

10 h **Karate** organitzat per DOJO Sant Gervasi

11 h **Cardiodance** organitzat per Poliesportiu La Salle

12 h **Master class de Sh'bam, bodyattack i bodycombat** organitzat per PutxetSport

10 h Tecnificacions i combinat d'esports

Organitza: Club Tennis Barcino.
Lloc: Plaça Frederic Soler

10 h Inicia't o perfecciona el tennis, el pàdel, el futbol sala i el tennis taula.

Comptarem amb dos esportistes que han participat al JJOO'92: Jordi Arrese i Ana Godes.

12 h **Tai-txí i Zumba**

10 - 19 h Recollida d'aliments "La Fam no fa vacances"

Organitza: AAVV de St Gervasi - La Bonanova, Barnavasi i Parròquia de la Bonanova.
Lloc: Escales de la Parròquia de la Bonanova

13 h Vermut musical i degustació de tapes

Amb la col·laboració de: Restaurant Out, San Miguel i Associació de comerços de Mandri.
Lloc: Plaça de la Bonanova

18 h Mostra de dansa

Amb les escoles: Anna Maleras, Isabel Porcar, Studio 13, MagDanza i Menchu Duran.
Lloc: Plaça de la Bonanova

19.30 h Ball country i Line Dance

Organitza: Llar Country Bonanova.
Lloc: Plaça de la Bonanova

20 h Sopar i concert jove

Organitza: SoundGervasi.
Lloc: Plaça Frederic Soler

20.30 h Nit de gala de Festa Major

Lloc: Plaça de la Bonanova

20.30 h

Sopar popular

22.30 h

Castell de focs

22.45 h

Concert final de festa amb Blue

Diumenge 16 de juny

9 h Pujada al Tibidabo

Amb la col·laboració dels grups de marxa nòrdica CAP Vallcarca-Sant Gervasi i Barcino Marxa.

Lloc: Sortida de la plaça de la Bonanova fins al Tibidabo.

Inscriu-te a www.fmsantgervasi.com.

11 - 13.30 h Visita guiada a la Torre Bellesguard d'Antoni Gaudí en 2 tornos: a les 11 h i a les 12.30 h

Amb la col·laboració de: Torre Bellesguard d'Antoni Gaudí.
Lloc: Carrer de Bellesguard, 20

Inscriu-te a www.fmsantgervasi.com.

12 h Sardanes

Organitza: Associació de Veïns de Sant Gervasi - La Bonanova.
Lloc: Plaça de la Bonanova

Dimecres 19 de juny

19 h Entrega premi concurs cartell de Festa Major i brindis final de festa

Lloc: Biblioteca Joan Maragall (Sala Badalot).

@fmsantgervasi

@festamajorsantgervasi

Amb el suport de:

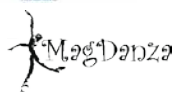
Associació de veïns de Sant Gervasi de Cassoles
Des de 1975

Entitats col·laboradores:

Club Tennis Barcino

Districte de Sarrià-Sant Gervasi

Ajuntament de Barcelona

Els jardins del col·legi Sagrat Cor de Sarrià

M. JOSEP TORT

Els terrenys del col·legi Sagrat Cor relaten la història d'un antic mas que albergava una masia i un conjunt d'horts molt productius que estaven situats a la zona dels equipaments esportius actuals. Durant molts anys, aquests horts proveïen de fruites i hortalisses a la comunitat religiosa i a les alumnes del pensionat. Es regaven amb l'aigua d'una mina molt cabalosa que abastava també les necessitats del col·legi.

Tenien aviram, porcs i un cavall, i les prunes i cireres no arribaven a madurar del tot perquè els alumnes se les menjaven abans d'hora. L'augment de la demanda educativa va obligar a ampliar de les instal·lacions i a eliminar els horts definitivament. L'aigua de la mina, per òbvies qüestions sanitàries, es va substituir per l'aigua de distribució.

El col·legi del Sagrat Cor de Sarrià és un dels centres educatius més antics del nostre barri. És una escola concertada de caràcter religiós que fomenta l'educació en els valors, el creixement humà i espiritual de l'alumne. Es va fundar l'any 1846 en uns terrenys cedits per una família de banquers de l'alta burgesia catalana. Avui dia té uns 2.000 alumnes, que poden seguir diferents dreceres educatives.

El col·legi conté una església d'estil neogòtic, que es va construir al costat de la masia primitiva. Aquesta església va ser projectada per l'arquitecte Josep Casademunt (1804-1868), que va col·locar la primera pedra l'any 1867. L'arranjament interior del temple el va dirigir en Joan Martorell i Montells, futur mestre d'obres d'Antoni Gaudí.

Els jardins del col·legi Sagrat Cor de Sarrià, situats entre el Parc de Joan Raventós, l'avinguda Foix i el carrer Ramon Miquel i Planes, estan molt fragmentats a causa dels diferents volums edificats i del munt de pistes esportives que contenen. Trobem arbres alineats al marge dels vials i en el límit de les pistes esportives i, també petits jardins, alguns

amb nom propi, que sovintegen en els espais residuals entre edificis.

Davant de l'antic pensionat trobem el que possiblement és l'exemplar més longeu del col·legi: un **pi blanc centenari** que es bifurca des de la base en dos grans troncs que s'enfilen fins a la coberta de l'edifici.

El jardí de sant Josep alberga una residència de l'ordre del Sagrat Cor. No és accessible a la comunitat educativa, però es pot observar des d'un mirador. És un jardí força gran entapissat de gespa, amb parterres limitats per rocalla on hi trobem clívia, margarides, ciques, aromàtiques, palmeres i alguns arbres singulars com el **cresta de gall** (*Erythrina crista-galli*), una espècie ornamental oriünda de Sud-amèrica que destaca per l'espectacular floració vermella. No en va, és la flor nacional de l'Argentina. També és remarcable un **evònim del Japó** de port arbori, amb el tronc recaragolat, que deu tenir una pila d'anys. Algunes soques de palmeres, atacades per l'escarabat morrut, resten en alguns indrets d'aquest jardí clàssic.

El petit jardí de les moreres està situat al costat de la sala d'actes, en un espai amb vuit moreres enramades entre si que generen a l'estiu una ombra immillorable. A l'extrem, s'albira una gruta de rocalla que conté una imatge de la Mare de Déu de Lourdes. Un conjunt de vells pitòspons arboris estructuren una esponerosa capçada en forma d'un para-sol perfectament regular.

El jardí del 150è aniversari conté catalpes i robínies, i a l'extrem un fals aladern i un gran margalló dins d'una jardineria.

El jardí contigu a l'escola Nadis d'educació especial està situat al capdamunt del recinte. És un jardí molt bonic amb una catifa de gespa molsuda que aplega algunes espècies remarcables, com una araucària que enlluerna per les seves boniques branques disposades en verticil i una vella figuera, testimoni del paisatge rural d'aquest indret.

©M. Josep Tort

Entre els arbres d'alineació cal destacar el conjunt de pins pinyoners que s'arranglen al límit de la primera pista esportiva. Són exemplars ufanosos de gran port, que presenten unes denses i lluent capçades. Així mateix, alineats al vial que travessa longitudinalment el col·legi, trobem un conjunt molt divers d'arbres com els lledoners, els cedres i els plàtans, que alternen amb altres espècies arbustives de caràcter mediterrani com els baladres i els llorers.

El pi pinyoner

La silueta del pi pinyoner s'identifica clarament: la capçada en forma de para-sol constitueix una de les imatges més representatives del nostre paisatge mediterrani, sobretot a la franja litoral. Viu a la terra baixa, en terrenys sorrencs i eixuts, fet que determina el seu lent creixement i redueix la competència d'altres espècies menys adaptades a la manca d'aigua. A Catalunya les pinedes de pi pinyoner ocupen un 2 % de la superfície forestal del país i són essencials en la fixació de dunes i terrenys disgregats.

Històricament, la fusta del pi pinyoner ha estat molt apreciada en la construcció naval perquè és resistent a la humitat, però avui dia, l'activitat econòmica més rendible d'aquest arbre és l'aprofitament del pinyó. La producció de pinyons ha afavorit el creixement de molts arbres, i això ha permès estimular la nidificació i alimentar moltes espècies d'animals. Espanya és el primer productor mundial de pinyons, seguit de França, Itàlia i Turquia. ■

CONEIXEM ELS OCELLS

L'oreneta cuablanca

ENRIC CAPDEVILA

L'oreneta cuablanca (*Delichon urbicum*) és un ocell estival a qui agrada els ambients naturals oberts, entre el teixit urbà i rural. Per això a Barcelona, com l'oreneta vulgar, es troba a la perifèria de Montjuïc, Sant Martí, Nou Barris, Horta-Guinardó i Sarrià – Sant Gervasi. És un ocell petit, de 13 cm de llargada. Té el dors de color negre, amb iridescències blavoses, excepte el carpó, blanc (que és el que ajuda a identificar-la millor), i la panxa i la gorja també ben blanques. Té una cua petita en forma de forquilla. Vola amb rapidesa, amb canvis constants de direcció. Menja exclusivament insectes capturats en ple vol. És una espècie monògama i colonial. Fa el niu amb boletes de fang relligades amb bris d'herba, que enganxa a recer sota un sostre o balconada, deixant només un petit forat a la part superior d'uns 2-3 cm

de diàmetre. Pot arribar a fer fins a tres postes i els joves nascuts a la primera poden ajudar als pollets

de les següents, comportament conegut per cria cooperativa. Els nius estan protegits, però sovint la gent els destrueix per evitar-ne els excrements, que són bàsicament les cutícules (pells dures) dels insectes que s'han cruspit. El projecte Orenetes és un programa de seguiment d'aquests nius, que controla uns 21.000 arreu de Catalunya, i a Barcelona ha ajudat a comptabilitzar unes 300 parelles; més que de l'oreneta vulgar, amb unes 125 parelles. A finals d'estiu es reuneixen moltes orenetes per emigrar conjuntament a l'Àfrica, on passen l'hivern, i don tornen a inicis de primavera, cada any al mateix lloc. ■ La dita: *Oreneta que vola per terra porta tempesta*

AXICIA

Hair

PERRUQUERIA

“el teu cabell és el teu millor vestit”

c/ Arimon 12, Sant Gervasi

680 727 330

www.axiciahair.com

Bombons Blasi
XOCOLATERS 1877 ARTESANS

Fabricació ARTESANA i FAMILIAR

Gaudeix de la Festa Major de Sant Gervasi i Sarrià amb la tradicional **COCA DE XOCOLATA** original de Bombons Blasi!

també sense **SUCRES AFEGITS**
(Aptes per a diabètics)

C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79 - www.bombonsblasi.cat

VEN A **Panchito**

DURANTE LAS FIESTAS MAYORES, TE DAMOS UNA DEGUSTACIÓN DE “MARGARITA TULUM”

Animate a visitarnos
www.panchito.com

Club Billares ARS

- 11 taules de billar americà (7 i 9 peus)
- 2 taules de caramboles (GrandMatch)
- 2 futbolins
- Jocs de taula
- Música ambiental actual
- Pantalla gegant
- Obert tots els dies des de les 6 de la tarda a les 2 de la matinada
- Escola, campionats i lligues de billar pool tot l'any

c/ Atenes, 27
08006 Barcelona
Tel. 934 184 396

Ades
Associació per a la divulgació i educació de la salut

A L'ESTIU, COS I HORARI FLEXIBLES!

15€ SETMANA
Classes il·limitades!

JUNY, JULIOL, AGOST

BIO DANSES
PILATES
POSTUROLOGIA
YOGA

CONSULTA HORARIS. T'ESPEREM!
Av. República Argentina, 167
+34 93 418 61 31
info@adesnet
www.adesnet.net

LA GLEVA
TEATRE-ESPAI CULTURAL

ÚLTIMS ESPECTACLES DE LA TEMPORADA!

A casa, amb Vicky Peña
Del 13 al 30 de juny

EL FESTIVAL GREC ARRIBA AL FARRÓ!
Richard III
Del 6 al 14 de juliol

No cal anar a l'Havana
de Marc Artigau
del 7 de juliol al 4 d'agost

www.laglevateatre.com

Trasters Bonanova

TRASTERS DEL BARRI

LLOGUER TRASTERS DES DE 19€

C/ Teodora Lamadrid 44

646 746 147

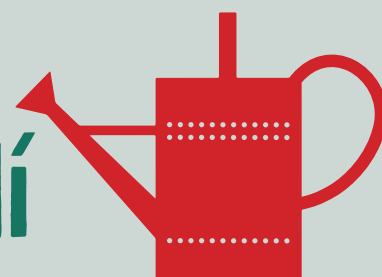
Gran varietat de tamanyos
Accés 24h
Pàrquing per descarregar
Lloguer per mesos

trastersbonanova.com

Us desitgem una bona Festa Major de Sant Gervasi

[f](#) [t](#) [i](#) [@diarieljardi](#)

El Jardí
PREMSA LOCAL

Ser districte d'acollida: un repte com a barri

Algunes persones que fugen de la violència als seus països d'origen cerquen refugi als nostres barris. Diverses institucions i veïns els donen suport, de vegades, però, també es troben amb la cara més agra: el rebuig

© Elena Bulet

Shahad Zaroor

JUANJO COMPAIRÉ I ELENA BULET

Dia a dia ens creuem amb persones pel carrer, cadascuna amb la seva motxilla, cadascuna amb vivències que moltes vegades no podríem ni imaginar. Històries com la de la Shahd, l'Adama (nom fictici), o el José. Aquest mes recollim en forma de reportatge els seus relats de superació personal. Uns relats que comencen tots ben lluny d'aquí, però que no se sap com acabaran. De moment, es creuen els tres al districte, buscant asil.

L'inici de la fugida

La **Shahd Zaroor** va marxar fa 6 anys de Síria. "Vam venir després d'un atac amb armes químiques a Damasc", explica mentre beu lentament un cafè amb llet. A poc a poc, la Shahd es va obrir i relata el seu èxode. Va venir a Rubí amb la seva mare i dues germanes, perquè hi tenia un tiet. Gràcies a aquest fet va poder aconseguir el visat. "Teníem bitllets d'avió d'anada i de tornada", confessa la Shahd, "però mai ho hem fet". La Shahd explica que la gent no li dona importància a les persones refugiades, "és com una onada que ja ha passat". Però ella n'és plenament conscient: "Els refugiats no som només els siris. Els qui creuen el mar posant la seva vida en risc, vinguin d'on vinguin, també són refugiats".

Sense conèixer-la, la Shahd fa referència a la història de l'**Adama Keita**. L'Adama va marxar de Costa d'Ivori perquè hi havia

màfies que l'amenaçaven des que tenia 14 anys. Mentre ensenya fotografies dels nens que recluten des dels 12 anys, explica la seva història: "Estic segur que, si no arribo a sortir, m'haurien tallat una mà o m'haurien fet un tall al braç per negar-me a entrar en una banda. De fet, hi tinc una marca en senyal d'aquella amenaça." L'Adama també va protagonitzar una altra Odissea: com que és mecànic de cotxes, va travessar tot el Nord d'Àfrica pagant-se el viatge amb les feines que anava fent a Mali, Mauritània, el Sàhara Occidental, Marroc... Fins que va arribar a les portes de Melilla, on va passar un any i mig vivint als boscos. Finalment, quan va poder fer el salt de l'estret de Gibraltar dins d'una pastera, va ser rescatat per *Salvamento Marítimo*.

José Mayron, hondureny, també explica una història similar, sempre marcada per la violència: les *pandilles* l'extorquien, a més amb la connivència de la policia, i va haver de marxar: "Molta gent jove, si no vol entrar en aquest món de les *pandilles*, opta per marxar. No hi ha possibilitat de quedar-se i plantar cara a la delinqüència". El José, tot i que no té més que 24 anys, ha intentat quatre cops entrar als EUA i quatre vegades ha estat deportat. Viatjar a través de Mèxic en camions sense ventilació, estar a punt de ser assassinat per les bandes de sicaris que controlen el pas de la frontera i travessar de nit el Río Grande... Tot per arribar als EUA, aconseguir una feina en un restaurant texà i que un bon dia li demanessin els papers,

l'empresonessin i el retornessin a Honduras. Fins que a la cinquena vegada el José va decidir provar fortuna a Espanya. Va venir en avió.

La ruta burocràtica

El CEAR (Centro Español de Ayuda al Refugiado) és qui centralitza l'acollida de la major part de les persones refugiades, però a la pràctica la gestió la fa Creu Roja o altres ONGs. Aquestes entitats distribueixen aleatòriament la gent: a València, a Barcelona, a Bilbao... Als que arriben a Barcelona, el SAIER (Servei d'Atenció a Immigrants, Emigrants i Refugiats) els assessorarà.

Tot i no ser l'únic camí a seguir, quan les persones refugiades arriben i presenten la demanda d'asil, comencen un procés d'integració de sis mesos que inclou l'aprenentatge de llengües i la formació professional. Mentre viuen a la casa d'acollida, empadronats sense adreça, es dediquen a buscar feina i habitatge, amb el suport de voluntaris que els fan de parelles lingüístiques i d'acompanyants en aquesta recerca i també en els petits tràmits burocràtics. Passats aquests primers sis mesos, i tot i que es manté el suport institucional, cal que s'estableixin pel seu compte i s'interdependitzin amb habitatge propi (generalment una habitació) i un contracte de feina, tot esperant el resultat del seu expedient d'asil. Sempre, però, estan pendents de com els afecta l'actual Llei d'estrangeria

que, si bé en principi permet acollir gent a l'asil, posa molts entrebancs als que veuen denegada la petició (més del 64%). Per tant, tenen a sobre l'espasa de Dàmocles, que fa que esdevinguin migrants sense papers.

Les noves dificultats

El fet de creuar la frontera i accedir a un altre país no significa la fi dels patiments. De sobte, apareixen noves dificultats abans inexistents. Entre elles, trobar un habitatge, l'aprenentatge d'una llengua per integrar-se en la nova societat, gestionar els papers de l'asil, fer front a les discriminacions i aconseguir feina.

"Vam estar sis mesos buscant un pis, però ningú ens ho volia llogar", explica la Shahd. Fins i tot, "una vegada ens van dir que el propietari no volia moros a la casa". Però aquesta no era la primera vegada que la família de la Shahd rebia comentaris racistes. Al mudar-se de Rubí a Barcelona, els veïns es van queixar a la propietària perquè "no se sentien segurs tenint persones sirianes vivint a l'edifici". Tot i així, la Shahd i la seva família han trobat pis i els agrada la Bonanova: "S'assembla al nostre barri de Síria", descriu ella. La Shahd estudia arquitectura a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona (ETSAB), però tota la família depèn del que guanya la germana gran, que fa de traductora en un centre mèdic, tot i que treballa en condicions complicades.

ALQUILER DE DESPACHOS EQUIPADOS EN PEDRALBES CON SERVICIOS DE SECRETARIA

- ✓ Espacio de trabajo
- ✓ Sala de espera para los clientes
- ✓ Sala de reuniones
- ✓ Sala de conferencias
- ✓ Zona "Coffee break"
- ✓ Zona de impresión y de gestión documental
- ✓ Gestión administrativa, comercial y de facturación

José Mayron

Adama Keita, parlant amb Manel Dièguez

Per l'Adama, una de les seves prioritats és l'aprenentatge d'una llengua que li permeti trobar feina. En aquest sentit, al districte hi ha projectes de gran ajuda com les parelles lingüístiques, que treballen aquest aspecte. Per a les persones que venen de l'àmbit hispanoparlant, la prioritat és l'aprenentatge del català. Per a la resta, es comença pel castellà. Durant el seu dia a dia, l'Adama adverteix racisme i discriminació en la població: "En entrar al tren, veus que la gent agafa fort la seva bossa. M'he trobat qui, en entrar jo, s'aixeca i se'n va". Quan se n'adona, li sap greu, perquè sap que ell seria incapaç de robar.

Un altre problema greu són els papers. Sis mesos després d'haver presentat la demanda d'asil, l'Ajuntament de Barcelona els empadrona sense domicili. No tots els Ajuntaments ho fan (a L'Hospitalet, per exemple, no). Amb això poden tenir el permís de treball i cercar feina. El José, que té pràctica com a cuiner i ara s'està formant com a *mesero* (cambrer), confia trobar feina a un restaurant. De moment ja ha pogut deixar la casa d'acollida de Sarrià i trobar habitació a Badal.

Iniciatives d'acollida

Hi ha un programa de col·laboració entre l'Ajuntament de Barcelona i algunes entitats socials que serveix per acollir algunes persones refugiades que viuen entre

nosaltres. En **Manel Dièguez**, un voluntari que fa de parella lingüística dins del projecte 'Sarrià-Sant Gervasi Refugi', ens ho diu clarament: "Els refugiats ens aporten experiència i resiliència: venen els més decidits, els que tenen més empena". La Shahd ho confirma: "La gent té una idea equivocada de les persones que venen refugiades. Són els més formats que tenim i ho han perdut tot per arribar a un lloc segur". I en Manel ho rebla: "Hem anat veient que no té sentit diferenciar entre 'migrants' i 'refugiats'. El dret a ser acollits els hauria de tenir en compte igualment".

Aquelles persones que, com ara l'Adama i el José, s'han estat a la casa d'acollida de Sarrià, tenen el suport dels voluntaris. La voluntària **Xeixa Rosa** va acompanyar una dona siriana que havia estat set anys deambulant per tot Europa. Amb la seva família, s'ha instal·lat a un poble d'Osona, que els ofereix feina i escola. La gent del poble els va fer una superrebuda. El nen petit "venia ja parlant català, castellà, alemany i, per descomptat, sirí, i ara està fascinat per poder anar a l'escola en bici", recorda la Xeixa.

"Obrim fronteres"

'Sarrià-Sant Gervasi Refugi' forma part de la coordinadora 'Obrim fronteres'. **Pilar Molina**, una altra de les voluntàries, diu que per a ells és important la derogació de

l'actual Llei d'Estrangeria, que posa tants entrebancs.

Per a la Pilar, és important que el suport als refugiats no es quedi en el que ella anomena "solidaritat compulsiva", que sorgeix quan una notícia punyent apareix als mitjans. Cal que sigui permanent. La voluntària es queixa que, un cop passada la campanya multitudinària 'Casa Nostra, Casa Vostra', quan el vaixell Open Arms va estar bloquejat al port de Barcelona, la notícia va passar pràcticament desapercebuda.

La tasca de l'organització abasta també altres aspectes: una campanya a les escoles, per exemple, a banda d'altres activitats festives i de conscienciació. Durant les recents campanyes electorals ha demanat als diferents partits que es manifestin sobre la derogació de la Llei d'estrangeria. Xeixa Rosa ho té clar: "Cal no votar els partits xenòfobs".

La Pilar explica que la situació dels refugiats és un problema estructural: "Els refugiats

Xeixa Rosa

- El centre muntat pel **CCAR** (Comissió Catalana d'Ajuda als Refugiats) del districte acull 25 persones cada sis mesos. Un cop passats aquests mesos, abandonen aquest local i passen a la "segona fase", en què han de viure autònomament. Aquest dispositiu funciona des de finals del 2015. En total, a la ciutat de Barcelona hi ha 300 places d'aquest tipus.

- Les principals nacions d'origen de les persones refugiades, segons l'Ajuntament, són **Veneçuela, Síria, Colòmbia, Palestina, Ucraïna, El Salvador i Honduras**.

- També des de l'**Espai Societat Oberta** (C. Sant Eusebi) donen suport a organitzacions que protegeixen els drets de les persones migrants a la frontera i afavoreixen projectes d'inclusió de les persones migrants als països d'acollida a tota Europa. Per més informació: www.espaisocietatoberta.org

ja fa temps que existeixen, però cada cop seran més importants les migracions per guerres o motius econòmics". Les seves paraules queden suspeses a l'aire. I és que junt amb els relats de la Shahd, l'Adama i el José, ens fan reflexionar sobre les polítiques del nostre entorn. Ens fan reflexionar sobre les mesures socials que es proporcionen, però també sobre els pactes econòmics i polítics a les altes institucions. ■

Pilar Molina

DECORACIÓN

CARPINTERÍA
EBANISTERÍA
CORTINAS
ILUMINACIÓN
OBJETOS DECORACIÓN

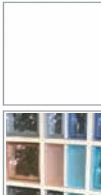
PROYECTOS

ARQUITECTURA
DE INTERIORISMO
DISEÑO DE INTERIORES
ESTILISMO
PATENTES PROPIAS

REFORMAS

BAÑOS
COCINAS
CARPINTERIA ALUMINIO
CALEFACCIÓN
AIRE ACONDICIONADO
ALBAÑILERIA
LAMPISTERIA
ELECTRICIDAD
PLADUR / YESERIA
INSTALACIONES DE SEGURIDAD
HERRERIA
PINTURA
VIDRIERIA

BLAUDECOR
Reformas84s.l.

DECORACIÓN

REFORMAS

PROYECTOS

Una joia delicada. 'Paraules i sons de Barcelona'

ROSER DÍAZ

Emmarcat en la setmana de la Poesia a Barcelona, el passat dia 11 de maig es va celebrar a Vil·la Joana l'espectacle 'Paraules i Sons de Barcelona', a càrrec de la rapsoda Gemma Sangerman i el clarinetista Oriol Romaní. Ambdós van crear una atmosfera màgica on la veu, l'entonació i les notes del clarinet transportaven un públic embadalit a moments, espais, sons, olors i sensacions dels últims 100 anys de Barcelona.

Per aconseguir fusionar l'espai i el temps, van utilitzar el fil conductor de textos magistrals de poesia i de prosa poètica. L'acte es va presentar de manera circular, començant per la definició de la figura dels barcelonins de la ploma de Josep Pla. Aquest concepte va quedar obert, i la figura dels habitants de Barcelona va deixar pas a la descripció poètica de la ciutat, mitjançant Àngel Guimerà, Francesc Pujols, Joan Maragall, o Jordi Sierra i Fabra. Una vegada creat l'escenari físic, es va descriure un escenari oníric, sensitiu, on la boira i la quietud de Joan Salvat-Papasseit es va aclarir amb les alegres cançons de Tomàs Garcés.

Ja teníem els protagonistes, l'escenari físic i el sensitiu. Aleshores, comencem la història. Els anys van transcórrer per dues artèries: la Rambla, on les floristes de Josep Maria de Sagarra ens increpaven amb el seu parlar popular; i l'Eixample, exemple de desenvolupament urbanístic, on una alzineta solitària enyorava les seves muntanyes amb les paraules de Josep Maria de Sagarra. Després, des de l'alegria i la llum de l'Exposició Universal (J. M. de Sagarra), a la foscor, la por i el desencís de la Guerra (*Incerta Glòria*, de Joan Sales); una referència als negres anys postbèl·lics d'Oriol Martorell i, finalment, un retorn a la primera escenografia (Mercè Rodoreda, Joan Brossa), on se situa l'èssència de Barcelona i el sentit del Barceloní.

El to i el sentiment es va aconseguir totalment gràcies a una representació quasi teatral i mimètica de la rapsoda, que fonia les paraules amb les notes musicals. Així és com aconseguia un ambient màgic, magnètic i profund, d'autèntica simbiosi entre les paraules i els sentiments dels poetes i les sensacions provocades en el públic. Veiu, so i sentiment, tot com una sola unitat. ■

© A. Bofill

L'òpera il·lumina el Teatre de Sarrià

MARIA ANTÒNIA FONT, JESÚS MESTRE

És sabut que els caps de setmana solen ser blancs, i els de maig blancs: de bateig, de comunió... i de casori. Els dies 18 i 19 de maig, el Teatre de Sarrià va esdevenir l'espai d'un casament, però no d'un casament adotzenat, sinó secret. I no desvetllem res si diem que va ser ple de música.

Il matrimonio segreto de Domenico Cimarosa (1792), és la producció més ambiciosa que, fins al moment, els Amics de l'Òpera de Sarrià ha programat en els seus cinc anys de vida. Segons el director musical i gerent del projecte, Assunto Nese, "no entrava inicialment en els nostres plans, però enguany, amb l'aniversari —i amb la insistència de Roger Alier, que sempre ens la demana—, hem volgut fer l'esforç i muntar-la". *Il matrimonio* té semblances amb la primera producció de la temporada, *La scala di seta* de Rossini, però és una òpera més llarga (gairebé tres hores) i, per tant, desenvolupa la trama moltíssim més. Cimarosa arriba aquí a la seva maduresa i crea un model d'òpera bufa italiana, encabida en el classicisme musical, que es va imitar fins a mitjan segle XIX.

La trama

Abans que s'alcés el teló, Roger Alier va introduir l'auditori en l'argument de l'obra. El repartiment és de sis

personatges, tots ells protagonistes: un pare de dues filles i la seva germana, i les parelles de les filles. El fet que tots els personatges siguin clau es manifesta en les diverses àrees de conjunt, que fins aleshores es reservaven per al final de les òperes.

Doncs bé, un comte acudeix a una casa burgesa per demanar la mà de la filla gran, molt il·lusionada perquè es casarà amb un noble. El comte, però, la rebutja immediatament: amb qui es vol casar és amb la filla petita, que s'hi nega en rodó. I és que la seva família no ho sap, però està casada en secret des de fa uns mesos. Mentrestant, la tieta intenta pescar el marit de la neboda, però l'ham no li funciona. Per apagar el foc del comte, el pare decideix enviar la filla petita a un convent. I aleshores és quan entén que s'ha d'escapar amb el marit.

El desenllaç esclata: el comte decideix que es casarà amb la filla gran, i la petita deixa d'estar casada en secret. Tots hi han sortit guanyant excepte, potser, la tieta: ni hi perd ni hi guanya res.

La representació

La representació va ser esplèndida: les veus dels sis personatges (*Don Geronimo*, Juan Carlos Esteve, baix; *Elisetta*, Anna Niebla, soprano; *Carolina*, Celine Mellon, soprano; *Fidalma*, Laura Vila, mezzosoprano;

Paolino, Stefano Sorrentino, tenor; i *el comte Robinson*, Yevgeniy Chainikov, baríton) van lluir totes a gran nivell, especialment la soprano de Carolina i el baix de Robinson. L'orquestra Barcelona Concertante, amb 19 músics i sota la direcció d'Assunto Nese, va donar qualitat i profunditat a la representació, i la direcció artística i vocal de Raúl Giménez va ser impecable. Com les altres òperes de la temporada, l'escenografia es va confiar a alumne d'Elisava que van fer una proposta original que va combinar amb un joc de llums excel·lent. Tanmateix, l'horari de la funció de dissabte (va començar a les 20.15 i va acabar a les 23.15 h) va dificultar trobar llocs on poder sopar. Cal agrair, però, que a la pausa l'organització convidés al públic a una copa de cava.

Amb *Il matrimonio segreto* s'acaba amb molt bona nota la cinquena temporada de l'Òpera de Cambra de Barcelona. Les tres representacions que s'han fet han tingut un nivell artístic excel·lent i el públic ha omplert totes les representacions. Tot plegat justifica aquest projecte que permet donar pas a joves promeses del bel canto, que tenen un llarg camí per poder arribar als grans escenaris d'òpera. Cal esperar que les institucions col·laborin en fer possible la temporada vinent. Els Amics de l'Òpera de Sarrià s'ho tenen ben guanyat! ■

Lluís Graner i Antoni Gaudí a Sarrià i Sant Gervasi

ANTONI TOBELLA

Lluís Graner i Arrufí (1863-1929) va ser un dels primers artistes catalans del segle xx de projecció veritablement internacional, fins i tot abans de Picasso. L'obra de Graner és ingent. Pintor ràpid i de traç precís, mestre dels efectes de llum, que sorgia en els seus quadres de manera insospitada, gran retratista i paisatgista... però avui inexplicablement oblidat. Trobareu obra seva a Catalunya però, sobretot, arreu del continent americà, que ell va trepitjar i retratar des de Nova York i Califòrnia fins a Santiago de Xile, passant per l'Argentina, l'Uruguai, el Brasil, etc. A tots els grans museus d'aquests països pen-gen teles de Lluís Graner.

Potser un dels aspectes menys coneguts d'aquest artista és la seva estreta vinculació amb Sarrià i Sant Gervasi. Una vinculació que ja li venia del seu pare, Salvador Graner i Murlà (1820-1884), un comerciant originari del poblet de Sarrià que es va casar amb una barcelonina, Teresa Arrufí i Gabarró. La parella es va instal·lar al barri de Sant Pere, prop de l'actual Via Laietana. Van tenir quatre fills: Salvador, Ramon, Concepció i Lluís.

En algun moment, quan Graner devia tenir 10 o 11 anys, la família es trasllada a Sant Gervasi, al carrer Major 32, on el pare regenta un establiment, és probable que una bodega. Els Graner també van viure uns anys al carrer Orteu (actual Balma) i al carrer del darrere, l'Espanya (actual Lincoln), entre Laforja i Madrazo. El pare, que tenia algun contacte comercial amb

un senyor de Puerto Rico, decideix enviar-hi el jove Graner, qui amb 15 o 16 anys es troba "fent les Amèriques".

Passats cinc anys d'aventures, diversos oficis, penaltats, fam i malaltia, Lluís Graner torna a Sant Gervasi amb una idea clara: vol ser pintor, amb el consegüent desconcert familiar, sobretot de la mare. S'inscriu a Llotja

Portal de la torreta del carrer Immaculada. Tenia una entrada ampla per als carruatges, una altra de més estreta per a les persones i, a la part superior, un forat en forma de

amb 20 anys i als 23 comença la carrera com a pintor: obté una beca de la Diputació, i marxa a Madrid, on estudia de prop Velázquez. Després viurà a París i a Roma. Exposa a la sala Parés, obté una medalla de bronze a l'Exposició Universal de Barcelona (1888) i una menció d'honor a la Universal de París (1889). També exposa a Berlín, París, Munic i Düsseldorf; li plouen premis, reconeixements i encàrrecs.

Es casa amb la graciencina Dolors Guardiola —amb qui tindrà sis fills— i el 1900 viuen a la plaça de Sarrià 1. Tot sembla indicar que és l'edifici que feia cantonada amb el passeig de de la Bonanova, on anys després hi hagué el Bar de la Plaça. L'any 1904 Graner, en el zenit de la glòria, decideix penjar els pinzells i centrar els seus esforços en aconseguir una síntesi de l'art global. Engega un projecte on fusiona música, teatre, escenografia, pintura, cinema i literatura: la Sala Mercè, a la Rambla dels Estudis. Encarregarà el disseny de la sala al seu amic Antoni Gaudí (eren companys del Cercle Artístic de Sant Lluc des de 1899). Sembla que, aquest mateix any de 1904, Graner decideix comprar uns terrenys al carrer de Santa Eulàlia (actualment de la Immaculada) a tocar de l'Escola Pia, per fer-s'hi una torreta. I també n'encarrega a Gaudí el disseny i la construcció. Gaudí coneixia la zona, ja que poc abans havia estat treballant intensament en la construcció de la torre de Bellesguard.

cercle generós que ell anomenà "la porta dels ocellets". El portal es mantingué dret fins a mitjan anys quaranta, en què fou aterrat. Escena d'interior d'una farga amb

cinc homes treballant el ferro pel procediment de la forja. Fons: Biblioteca Museu Víctor Balaguer. Fotografia del pintor, als 41 anys. Fons: *Album Salón* (1904)

S'inicien les obres amb la construcció d'una tanca de maçoneria (pedra i morter) amb ampli portal al xamfrà, i s'emplena la fonamentació. Pels esbossos s'endevina un estil que deixa entreveure les futures traces de la Casa Batlló, amb tor-rassa i creu de quatre braços incloses. Dissortadament, arran dels problemes econòmics de Graner, amb la Sala Mercè i amb una nova aventura teatral al Teatre Principal, "Espectacles i Audicions Graner", la construcció de la torreta modernista es va haver d'aturar. L'any 1910, Graner s'embarca a fer les Amèriques, d'on tornarà divuit anys més tard, malalt i dèbil, el 1928. Finalment, mor el 7 de maig de 1929, als 66 anys. En un pòstum retorn, les seves despulles reposen al cementiri de Sant Gervasi... prop d'on Gaudí li projectà la torreta i d'on ell tingué la visió d'un pont, el de Sant Eulàlia, que havia d'enllaçar els barris de Sarrià i Sant Gervasi, on ell va estar tan vinculat. ■

Casal de Verano

ARTExperience

junio - julio 2019

Programa de actividades:

- Introducción al dibujo con carboncillo y pastel
- Pintura al óleo
- Pintura con aguadas y acuarela
- Dibujo con plumilla, tinta y anilinas
- Pintura mural con guache
- Pintura abstracta y creatividad con acrílico
- Introducción al grabado: linóleo y madera
- Técnicas de pre-escultura. Formas y volúmenes
- Diseño escenográfico. Decorados para teatro
- Arte de decorativo y manualidades

Participantes a los que se dirige:

- Niños de 6 a 11 años.
- Preadolescentes y adolescentes de 12-16
- 30 plazas.

Turnos o semanas de inscripción:

- Semana 1: del 25 al 28 de junio
- Semana 2: del 1 al 5 de julio
- Semana 3: del 8 al 12 de julio
- Semana 4: del 15 al 19 de julio
- Semana 5: del 22 al 26 de julio

Horario:

- Acogida: 9 h
- Actividad: de 9 a 13 h

ATELIER d'ART
Isabelle de Kergal

Para más información:
Atelier d'Art Isabelle de Kergal
Vía Augusta, 223 bajos
08021 Barcelona
Tel: **618 908 182**
isabelledekergal@gmail.com
www.isabelledekergal.com

SANG A SANT GERVASI

Jordi Quer

Teràpia combinada (34)

NOVA ENTREGA D'UNA NOVEL·LA
QUE TÉ EL SEU ESCENARI A SANT GERVASI

Quan ens havíem abaltit, el forrellat de la porta va grinyolar. La Lúcia va esgualdar-me aterrida. Els dos carcellers, empunyant rifles, van entrar i van emmanillar-nos. Empentant-nos a cops de culata van arrossegar-nos pel pati de la cúpula i van conduir-nos al jardí de la clínica. La malesa i els arbres que havien crescut sense control es confonien en la foscor de la nit.

A primer cop d'ull era un jardí que havia esdevingut feréstec. Tanmateix, a mesura que la vista s'acostumava a la fosca es perfilaven unes caixes de fusta, altes i estretes, escampades com bolets entre l'embolic d'arbustos i branques. Horroritzat vaig distingir ombres humanes que se somovien a l'interior.

Les "cel·les armari" s'assemblaven a les que havia vist al llibre sobre Laurencic. Per dalt eren recobertes d'una carcassa metàl·lica i una pintura penjava a la part frontal, la "identificació" que el tribunal havia atorgat als "condemnat". Les extremitats dels reus, que s'entreveïen a través de l'enreixat de llistons, es bellugaven espasmòdicament. Gemecs desesperats es perdien en la fressa de la vegetació esponerosa.

Els carcellers ens van empènyer cap a dues cel·les armari que s'alçaven a recer d'uns pins. A diferència de les altres, eren completament revestides de metall i feien pensar en una nevera.

Tot d'una va sentir-se un trepig de branquillons i una ombra va aparèixer entre els matolls.

—Senyors, en l'arqueotortura es pot tenir la temptació de replicar el que es feia antigament. És un error —va dir Borja Coderola, novament disfressat amb la perruca de rastes—. En recuperar tècniques passades cal adaptar-les a l'actualitat. Això, en les cel·les armari, ho fem suprimint el metrònom per uns auriculars que emeten sons irritants i el focus als ulls per unes ulleres "lluminoses" que tenen el mateix efecte abrasiu.

—Urnlufu es venjarà... —va dir la Lúcia.

—Estimada, Urnlufu només existeix en la teva ment fantasiosa.

Coderola va obrir una llanterna i va enfocar-la a una "cel·la metàl·lica".

—Ara fem un pas més. Si les txeques volen entrar plenament al segle XXI, no es poden mantenir al marge dels nous avenços —va dir obrint-ne la porta—. Com veieu, l'interior és més cuidat i modern. Disposa de climatitzador i els respallers són ergonòmics. Així i tot, hem volgut posar una barra de fusta a l'alçada de l'abdomen, en homenatge al prototip original. La gran millora és el casc de realitat virtual, una autèntica joia de l'enginyeria digital. La qualitat de la imatge i el so són excepcionals. El Tribunal, unànimement, us han sentenciat a pena de "cel·la armari". Com a deferència li he demanat si podíeu testejat els nous models i hi ha accedit.

—Estàs malalt! —vaig saltar.

Un guardià va etzibar-me un cop de puny a l'estómac. Retorçant-me de dolor, vaig agenollar-me al terra. La Lúcia em mirava. Els seus ulls d'ambre reverberaven una tristesa infinita.

Els guardians primer van agafar-la a ella. Una vegada van llevar-li la "identificació" del coll, van introduir-la a la cel·la. Van bloquejar el seu cos amb la barra abdominal, van fixar-li unes anelles als ulls perquè no pogués tancar-los i van encaixar-li el casc de la realitat virtual. Els seus ulls, ofegats de llàgrimes, van esgualdar-me abans de desaparèixer a darrere d'una visera negra. Finalment, van treure-li les manilles i van encabir-li les mans en una mena de manyoples lligades a unes argolles. A la portella tancada van penjar-hi el quadre de Malevich i van engegar la màquina prement una pantalla digital.

Llavors va ser el meu torn. Els goril·les van aixecar-me a pes i van entaforar-me a la "nevera". Vaig notar com la

barrejar-se amb un guirigall de xiscles i, a la fi, va tornar-se un grinyol estrident i eixordador.

Entretant les ulleres del casc van encendre's i van emetre un feix de llum molest i enlluernador. Com que no podia tancar els ulls, no vaig poder protegir-me'n. Quan pensava que em destruïa la retina, la llum va deixar pas a una imatge, primer difusa i cada cop més difana. Era el quadre de Picasso *Les senyorettes del carrer Avinyó*. Tot d'una les protagonistes de la pintura, les meques d'un bordell barceloní, van prendre cos i van apropar-se a mi. Els hologrames era tan versemblants que amb els mans vaig fer el gest de tocar-les. Llavors vaig adonar-me que movent les manyoples els meus braços i les meves mans apareixien a la pantalla i que podia acaronar-los els rostres cubistes. Les meques m'agafaven les mans i m'obligaven a masegar-los els pits, estranyes protuberàncies visibles des de diversos angles. Entre totes vam estirar-me fins a un teló que s'obria.

Llavors, vaig rebre l'impacte d'un objecte vermellós, que va tacar-me les mans. Vaig escodrinyar-lo. Era un cor humà, que encara bategava. Vaig girar el cap. Les meques havien desaparegut. Tot seguit una pluja de vísceres humanes ensangonades i llefiscoses va abatere sobre mi. Vaig protegir-me amb les mans endebades. Vaig quedar colgat de fetges, cors, pulmons, estòmacs, ronyons... Vaig marejar-me, i vaig vomitar.

De cop i volta, les vísceres van unir-se i van esdevenir éssers humans, el xiulet estrident va cessar i les persones es van posar a aplaudir a un pallasso que era dalt d'un escenari. La càmera va apropar-se a ell. Era Salvador

Dalí cofat amb una barretina. L'artista va mirar-me de fit a fit, a mentre els altres desapareixien.

—Avui em follaré una oca! —va proclamar amb grandiloquència.

Una oca va passar i va amagar-se al meu costat. Dalí va apropar-se'm dient "Perdoni, senyor!" i va agafar-la pel coll. A continuació va cavalcar-la i va sodomitzar-la. Els xiscles de l'animal, a cada investida del pintor, eren monstruosos. Vaig mirar de separar-los i estalviar el patiment a la pobra bèstia. Dalí, emperò, va treure unes xurriaques i va fuetejar-me. Vaig sentir una punxada dolorosa als dits.

Quan va acabar la feina, va riure obrint la boca, fent-ho cada vegada més estentòriament, de manera que tot va acabar sent la seva boca. Vaig veure'm a dins de les seves mandíbules i baixant per l'esòfag. "És ficció!", vaig repetir-me a mi mateix, inútilment, mentre lliscava pels intestins de Dalí, que feien un brogit estrepitos, i sorgia pel forat del cul rodolant amb un cagalló enganxifós.

L'excrement va esclatar i un reguitzell d'imatges calidoscòpiques, primer de color marronós i després de mil formes i coloraines, anava i venia, fent giratombs, produint-me un rodament de cap que n'havia per matar-los. Alhora que el so estrident repercutia de nou i em perforava les orelles, i el moviment vibratori de la cel·la era tremend.

—Prou! —vaig cridar fotent hòsties amb les manyoples a la porta— Fills de puta! ■

EL LLIBRE DEL VEÍ

Al Jardí amb... Jofre Bardagí

"JA NO ESCRIC CANÇONS D'AMOR, ME N'HE OBLIDAT"

SANDRA PALAU

Recordo com si fos ahir aquella primera vegada... Sí, la sensació del pas del temps no és la mateixa per a tothom. De fet diuen que el temps "bo" és el subjectiu, ja que cadascú té el seu propi temps. Doncs bé, crec que jo estava a punt de celebrar catorze estius, i aquella nit em trobava a un poble d'Alacant, a punt de gaudir d'un dels meus concerts de Sau, acompanyada del meu pare. Arribava tard (com de costum), però el que jo ignorava és que abans de Sau tocava un altre grup... Sí, Glaucs. Em van captivar des de la primera nota, i ja sigui gràcies a casualitats inesperades o de la mà de la causalitat, a partir d'aquella nit, la música de Jofre Bardagí, es va convertir en la banda sonora de la meua vida. Ara, després de més de vint anys d'aquell concert, atrapada per la nostàlgia, l'observo mentre s'apropa al meu costat amb un somriure tímid i delicat, amb pas insegur però punyent al mateix temps... Em convida a descobrir-lo, poc a poc, i viatgem per cadascuna de les seves melodies, des de "Els teus ulls glaucs", passant per totes les emocions que l'han dut fins a "Hamburg". Sí, torno a sentir l'emoció d'aquella primera vegada...

Recordes el moment que vas decidir que volies ser músic?

No, no va existir aquest moment... No m'ho vaig proposar, tot va evolucionar de manera orgànica, ja que es va donar per fet que ho

© Imma Domènech

seria. El meu pare i el meu tiet eren músics, el meu avi cantant...

És clar, no et vas plantejar fer una altra cosa...

Bé, segurament si hagués sigut millor estudiant m'hagués dedicat al cinema. De fet m'agrada bastant més el cinema que la música.

Series director de cinema?

Sí, vaig estudiar interpretació, però em vaig adonar que el que realment m'atreia era la direcció. El cine a nivell d'art ho té tot: fotografia, música, interpretació...

Un dels meus grans ídols i referents és Woody Allen, per sobre de moltíssims músics.

Has creat música per a cinema?

No, encara no. He fet música per teatre, el darrer projecte que he fet és la música de l'obra de teatre *La Plaça del Diamant*, al Teatre Victòria, i a partir d'Octubre es

podrà veure al Teatre Poliorama. I ara m'han proposat posar la música a un curtmetratge que es presenta a Cannes.

Com definiries la màgia de la teua professió?

La màgia és veure des de l'escenari com el públic es fa seva una cançó que prèviament has creat íntimament en un estudi.

Si et poguessis retrobar amb el Jofre que començava a actuar amb Glaucs... Quin consell li donaries?

Tots ens construïm a base del que ens passa a la vida. Jo no seria com soc si no hagués passat el que he viscut, per tant ja m'està bé. Però sí que li diria que fos més sincer amb ell mateix i que tingués més paciència amb Glaucs.

Jo recordo que us vaig descobrir en un concert a un

poble d'Alacant, crec que era l'estiu del 96...

Recordo el concert, era a Els Poblets.

Sí! Teloners de Sau...

Exacte, vam ser els teloners de Sau en aquella gira. Aquell concert va ser especial, perquè allà va començar tot... A partir d'aquell dia ens van trucar per fer bolos, encara no havia sortit el primer disc...

I el 2003 vas actuar per últim cop...

Sí, vam tenir mala sort. Vam gravar cinc discos en cinc discogràfiques diferents... Hi va haver molts problemes. La mort del meu pare també hi va influir...

Després vas treure un disc en solitari...

"Jo faig cançons"

M'encanta aquesta cançó

Una cançó per estalviar-me els diners que val un psicoanalista (riu)

És molt terapèutica la música...

Sí, i en aquest disc hi ha moltes veritats. Vull dir que a partir d'aquest disc vaig decidir que volia parlar de mi, dels meus problemes. És més intimista.

I ara... "Hamburg"

Sí, ja tocava treure un disc nou...

Ets un enamorat de la ciutat?

M'agrada molt, hi tinc un amic i hi vaig sovint. M'enamora sobretot

pel vincle amb The Beatles. El Lennon deia: "Jo vaig néixer a Liverpool però em vaig fer un home a Hamburg". De fet la portada del disc és un homentge a The Beatles i concretament a John Lennon. A més, la ciutat té un món "underground" que m'atrau.

Si haguessis de triar només una de les cançons... quina seria?

"L'Ordet i el Piopà". És la més especial, parlo de la meua filla... i la música és del meu pare. Porto divuit anys intentant escriure una lletra per a aquesta música...

El disseny del disc també és molt especial: imitant un vinil.

Sí, tenia molt clar que ho volia fer així i no sabia si quedaria bé... però n'estic molt content.

Ets un romàntic...

Justament en una de les cançons dic: "Ja no escric cançons d'amor, me n'he oblidat". Soc romàntic en determinades coses però prioritzo el pragmatisme.

Aleshores no deus llegir en paper...

Trobo més pràctic un llibre electrònic... Però m'agrada el paper. (Aprofito per regalar-li "Dobles Vidas" de Ferri López, editat per La vocal de lis. És un llibre d'humor, és pràctic).

I el concert de presentació del disc serà aquí a Sant Gervasi, oi?

Sí, el 13 de Juny a la sala Nota 79. (Vallirana 79) ■

Sempre ho has imaginat, fa temps que ho desitges, tant de temps esperant aquest moment... I doncs...?

A què esperes... per vestir en un llibre les teves paraules?

Comença el viatge, publica el teu somni...

BOTIGA ONLINE
www.lavocaldelis.com

Passatge Arcàdia
(Balmes 179, Barcelona)
934 637 494
editorial@lavocaldelis.com

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

Sis nits d'agost,
de Jordi Lara**CASA USHER LLIBRETERS**

Lluís Maria Xirinacs va néixer el 1932 a Barcelona, fill de l'advocat gracienc Enric Xirinacs i de la filla d'un gran industrial de Sant Gervasi, Maria del Carme Damians. Els seus pares, que es van conèixer jugant a tennis al club del Turó, tenien el tarannà de l'alta burgesia barcelonina i van voler educar els seus cinc fills en una rígida exquisidesa que passava per usar el castellà com a llengua familiar, tenir mainadera i cuinera i aprendre a tocar el piano. La guerra els va enxampar estiuellant, i va desballestar per sempre el petit paradís en el qual vivien.

El 6 d'agost del 2007, el mateix dia que complia setanta-cinc anys, Lluís Maria va pujar a la muntanya per morir-hi sol. El va trobar un boletaire sis dies després.

Entremig, una vida dedicada a la llibertat individual i al compromís col·lectiu des del moviment pacífic i la no-violència, a la recerca de models alternatius de convivència que teoritzessin de manera brillant però que topaven amb una realitat eixuta. Van ser anys de protestes i reclamacions de justícia, de defensar els oprimits, de demanar amnistia per als presos polítics, autonomia, referèndum per a la monarquia, escola laica o abolició de la pena de mort entre d'altres metes.

Jordi Lara novel·la una història que està entre l'assaig, la biografia, la crònica i el gènere negre. I que a partir d'un personatge que va ser incòmode per a molts i amb la complicitat dels qui van ser amics i companys, parla de la llibertat, el compromís, la vida i la mort. I aconsegueix lligar una època i una manera de fer amb l'actualitat, sense jutjar ni alliçonar, des del respecte i un cert punt d'admiració, nostàlgia i astorament.

Una lectura que, com al propi Xirinacs, no et pot deixar indiferent.

La idea que ha pres més força després de la nostra lectura és que es tractava d'un home que sabia de tot, i tot ho lligava: religió, física, història, filosofia, política, economia... i que va voler fer més habitable el món. ■

Redescobrir la vida de Granados**EDUARD SANT (@Eduard_Sant)**

Josep Maria Rebés (Madrid, 1955), informàtic de professió, compagina la seva feina amb la faceta de melòman. Aquesta afició l'ha portat a ser un actiu col·laborador en la revista catalana *Núvol*, com a cronista de concerts de música clàssica, i a la revista digital *Mundo Clásico*. Així mateix, Josep Maria Rebés és un actiu col·laborador de la Viquipèdia catalana, amb articles creats bàsicament al voltant de la música clàssica (obres líriques i intèrprets).

Aquesta primavera ha vist la llum el seu llibre *Granados. Crònica y desenlace* (Editorial Libargo), un estudi bio-bibliogràfic sobre la vida del compositor lleidetà Enric Granados.

Què t'ha portat a estudiar i fer aquest llibre sobre Granados i el desenllaç de la seva vida?

Vaig començar el meu llibre sobre Granados com un treball destinat a posar sobre la taula totes les versions de la seva mort, al Canal de la Mànega. Inicialment havia pensat a fer una entrada per al meu blog, però l'extensió del treball va acabar per convèncer-me de la possibilitat d'escriure el llibre. L'Albert Ferrer Flamarich va ser qui m'ho va suggerir.

Una dada que sorprèn en fullejar és l'abundant documentació que aporta. Com, on i quant de temps ha dedicat a recopilar-la?

He dedicat gairebé tres anys a investigar les fonts documentals, destinant tot el meu temps lliure, incloses les meves vacances. Moltes recerques les he fet per Internet, en diferents tipus de bases de dades: hemeroteques, bases de dades genealògiques, llibres digitals... Altres documents els he consultat a biblioteques i altres centres (Biblioteca de Catalunya, Museu de la Música de Barcelona, Associació Musical de Mestres Directores de Barcelona...).

Amb aquest llibre aporta noves dades sobre la figura de Granados, com per exemple els orígens cubans de la família o l'ascendència catalana de la família Gal. Com creu que seran rebudes per part dels estudiosos en la matèria?

Estic segur que els professionals del sector rebran, com ja ho estan fent, les dades aportades com al que representen: dades confirmades amb documents de l'època. Els avantpassats del compositor i de la seva esposa estan basats en documents civils, militars i eclesiàstics, i les fonts documentals són totes consultables. Estic rebent moltes felicitacions justament pel fet

© Eduard Sant

d'haver inclòs aquestes referències al llibre, que permeten la possibilitat als professionals de donar les dades per confirmades i fins i tot de verificar-les amb una certa facilitat.

El capítol dedicat al tràgic desenllaç de la seva vida a bord del vaixell Sussex torpedinat per l'armada alemanya l'any 1916. Quins motius creu que li van portar a escollir aquesta perillosa ruta quan la Primera Guerra Mundial encara feia estralls al Vell Continent?

Granados hauria pogut pujar a Nova York amb un vaixell espanyol en ruta directa Nova York-Cadix-Barcelona. Segons les biografies precedents, quan va ser invitat a participar com a pianista en un concert a la Casa Blanca de Washington, davant el president dels Estats Units d'Amèrica, va haver d'ajornar el retorn previst en el vaixell espanyol. Després va comprar bitllets per tornar via Gran Bretanya, passant per Londres, i després, mitjançant un ferry regular, havia de fer camí a París i més tard a Barcelona. Aquesta compra s'ha dit que va ser la conseqüència de la seva urgència a tornar a casa, segons uns per reunir-se amb els fills, segons altres per tornar als braços d'una possible amant. Però aquesta explicació no quadra amb el fet que va passar una setmana a Londres, cosa que demostra que no tenia cap urgència de tornar a casa. Des del meu punt de vista, la tornada per París tenia com a motiu principal el de convèncer l'Òpera de París, propietària dels drets de l'òpera *Goyescas* de Granados, que el deixés estrenar a Buenos Aires, al Teatro Colón, perquè a Nova York havia signat el contracte amb el teatre argentí i no podia perdre temps sol·licitant permís per correu.

En la carrera d'Enric Granados, quin paper van tenir realment les figures del gran mecenes Eduardo Conde i el professor, pianista i compositor Francesc Xavier Jurnet?

Per ordre cronològic, Francesc Xavier

Jurnet va ser el primer professor de música de Granados com a professional, però les nocions bàsiques de música les va rebre d'un veí militar, el capità José García-Junceda Mesanza, company de regiment a Lleida del pare de Granados i amb el qual va coincidir després la família Granados a Barcelona. Els García-Junceda i els Granados vivien al mateix edifici de la Rambla de Catalunya. Quan García-Mesanza va ser destinat fora de Barcelona, l'Enric Granados va rebre classes de Francesc Xavier Jurnet, un músic del qual cal fer encara més recerques. Eduardo Conde Giménez va ser un comerciant madrileny que va començar a treballar a Cuba. Va arribar a Barcelona, juntament amb part de la família de la seva dona, i a la ciutat va fundar els "Almacenes El Siglo", amb els seus concunyats com a socis. En un moment donat de la vida de Granados, el va protegir més com si fos un pare que no com si fos un mecenes. Li va donar feina com a professor dels seus fills i li va facilitar els estudis musicals a París, que van ser un punt d'inflexió en la carrera musical de Granados. Però Conde no va ser un mecenes a l'ús, un home que destinés diners a diferents artistes o institucions.

Com a melòman, i ara estudiós d'Enric Granados i veí de Sant Gervasi, com ha viscut l'enderrocament de l'interior de l'històric edifici de la Sala Granados a l'Avinguda del Tibidabo?

Em sap greu dir que no m'ha afectat emotivament, i cal que ho expliqui: s'ha conservat la façana (de moment, i espero que no s'enderroqui!), que és l'únic que encara pertanyia als temps de Granados. L'interior de la Sala Granados fa molt que no existeix: l'edifici havia tingut altres usos i ja no quedava res que recordés la figura del compositor. El moment que històricament haurien d'analitzar és el de la mort del doctor Salvador Andreu i Grau (1841-1928), propietari de l'edifici, moment a partir del qual la Sala Granados va deixar de ser el que havia estat abans. Però Granados no va tenir mai la propietat de l'immoble. ■

La Batalla de l'Ebre: la gran ofensiva de la Guerra Civil

MARTA TRIUS

La Batalla de l'Ebre va ser la batalla més important i llarga de la Guerra Civil. Les xifres són esgarrifoses: un total de 100.000 baixes (entre morts, ferits i presoners) sumant tots dos bàndols i un desgast psicològic flagrant que va fer que les tropes s'afeblissin enormement.

En paraules de l'historiador Joan B. Culla, qualsevol esdeveniment històric es converteix en comprensible, i així ho van experimentar els assistents a la seva conferència sobre la Batalla el passat 20 de maig a l'aula d'Extensió Universitària CIC de la Gent Gran.

Culla va situar la Batalla de l'Ebre en el seu context històric. El bàndol republicà (que va ser el que va iniciar la dura batalla) tenia dos

objectius: d'una banda, expulsar als franquistes del Mediterrani, on havien arribat el 15 d'abril de 1938 i des d'on pretenien conquerir València i ampliar el domini territorial; i d'altra, frenar la caiguda de València en mans de Franco.

Per tot això, aquesta ofensiva es va preparar amb gran minuciositat per part dels republicans, que no van dubtar a cridar a files a nois de 16 i 17 anys i fins i tot més joves (la coneguda lleva del biberó), així com a homes de més de 40 anys, ja considerats grans per combatre (la lleva del sac).

Hi ha moltes dades al voltant d'aquesta batalla que sorprenen: en primer lloc la data d'inici, el 25 de juliol de 1938. Es va buscar aquesta data no només perquè

era un dia sense lluna, la qual cosa incrementava l'efecte sorpresa, sinó també perquè el 25 de juliol és Sant Jaume Matamoros, una data molt celebrada entre els soldats franquistes, els quals estarien cansats i segurament una mica beguts quan va començar l'ofensiva, a les 12.15 de la mitjanit. El primer dels atacs va tenir tant d'èxit que 5.000 soldats de Franco van ser fets presoners, la qual

cosa va posar en alerta els nacionals, que no havien donat gaire importància a les preparacions.

Així les coses, aquest bàndol nacionalista va decidir prendre's seriosament la batalla i desplaçar efectius a la riba sud de l'Ebre per lluitar (a la riba nord s'hi situaven els republicans) i voltar les tropes atacants. A més de per terra, els republicans eren atacats per aire, circumstància que, sumada al problema d'ubicació (per cobrir qualsevol necessitat alimentària o armamentística, havien de travessar el riu) va convertir l'episodi en una batalla de desgast i esgotament físic (falta d'aigua i queviures) i psicològic.

Aquesta batalla va durar una mica menys de 4 mesos (va finalitzar

el 18 de novembre de 1938, quan l'últim soldat republicà va travessar el riu per lliurar-se de caure presoner) i va tenir conseqüències fatídiques per als republicans, ja que va minvar la moral d'aquests soldats i va esgotar les tropes que estaven en territori català, tot donant motiu a la reorganització de l'exèrcit franquista i a l'ofensiva de Franco cap a Catalunya. D'aquesta manera, el 25 de gener de 1939 la ciutat de Barcelona va caure en mans dels nacionals, mentre que el territori republicà quedava reduït a una àrea molt petita del centre del país amb molt poques possibilitats de guanyar la guerra. Finalment, la Guerra Civil va concloure l'1 d'abril de 1939 amb la victòria de l'exèrcit franquista. ■

La txeca de Vallmajor

JORDI BIGUES

Amb les txeques dels carrers Vallmajor i Saragossa, Sant Gervasi va conèixer una de les mostres més espantoses del terror estalinista. Un dels dos totalitarismes del segle XX va donar un dels pitjors exemples en aquest centre de tortura, on els drets humans eren trepitjats en nom de les classes populars.

Arran del sollevament militar de juliol del 1936, el monestir de les monges Magdalenas Agustines va quedar abandonat i ocupat per milicians. Situat al carrer Vallmajor 27-29 cantonada amb el carrer Copèrnic, el monestir va ser transformat en presó, mentre que una torre que hi havia al davant, que havia estat escola de pàrvuls de la Generalitat de Catalunya, esdevenia el centre dels interrogatoris, amb "un llòbrec túnel subterrani", segons el periodista Lluís Permanyer. Amb la formació del Servei d'Investigació Militar (SIM), el setembre del 1937, el convent es va convertir en el "Preventori D", el centre de detencions il·legals més important de Barcelona. La txeca del carrer Saragossa 77, al convent de les Santjoanistes, va passar a ser el "Preventori G".

L'adequació d'aquestes dues txeques va comptar amb els diners necessaris del govern de la República espanyola, de la qual Barcelona n'era la capital. Una reforma arquitectònica va convertir els dos convents en preventoris modèlics. Santiago Garcés Arroyo, cap del SIM des d'abril del 1938 (conegut per haver participat en l'assassinat del líder de la CEDA Calvo Sotelo a Madrid), va encomanar a Alfonso Laurencic adequar el monestir de

Vallmajor. Laurencic era un arquitecte impostor i agent policial sense prejudicis ni principis que va treballar amb el suport i assessorament dels txequistes, els agents policials estalinistes espanyols i russos. Els treballs duts a terme van ser certament molt peculiars.

— A la part baixa de l'edifici, on hi havia les carboneres, es van fer tres cel·les de 40 per 50 cm, les *cel·les armari*. La persona detinguda estava asseguda i es col·locava una fusta que obligava a seure d'una manera forçada, mentre que un focus de llum davant la cara provocava una gran escalfor i ferides a la retina. A l'alçada del cap, un timbre elèctric sonava de manera continuada.

— Al jardí hi havia un racó elevat destinat a simular afusellaments, amb una fosa oberta per dipositar el cadàver.

— A un racó del mateix jardí hi havia *el pou*, on la persona era sotmesa al turment de l'aigua. Des del pou partia un passatge soterrat i estret que travessava el carrer Vallmajor i traslladava les persones al pati de l'edifici d'enfrontar, a l'edifici número 5 del mateix carrer, que conduïa a les cel·les col·lectives.

— La txeca es completava amb cel·les de mànegues d'aigua a gran pressió; altres anomenades *neveres* amb barres de gel; i *la campana*, feta a base de maons refractaris envoltats de cables elèctrics. Les cel·les d'incomunicació s'havien construït a l'interior de l'església del monestir.

— Les *cel·les al·lucinants* eren el cor de la txeca. Les parets estaven decorades amb diferents dibuixos destinats a

atordir les persones. Feien 2,5 metres per 1,80 m, però el terra no era regular. Hi havia maons disposats per impedir caminar, els llits inclinats per dificultar el descans, i d'altres tenien una inclinació que impedia estar tant dret com estirat. Uns rellotges de quatre hores feien perdre la noció del temps. A partir dels dibuixos s'han fet moltes interpretacions sobre *art i tortura*.

Els destinataris

Qui eren els destinataris d'aquest conjunt de ressorts? En primer lloc, els quintacolumnistes, els extremistes implicats en treballs d'espionatge i insurgència en la rereguarda republicana a favor del franquisme. En segon lloc, els revolucionaris perseguits pels estalinistes: membres de les joventuts llibertàries i comunistes ibèriques, de la CNT i la FAI, i el POUM. També brigadistes i milicians internacionals vinguts d'arreu per combatre el feixisme però que no compartien la ideologia totalitària de Stalin.

Un total de 122 persones —90 homes i 32 dones— van explicar i declarar durant el 1941 i part del 1942 com se'ls van vulnerar els drets.

Després de la guerra, a l'entorn de l'església de Vallmajor s'hi organitzaren Via Crucis i actes d'homenatge als que hi van patir tortura i captiveri, i es mostraven les cel·les de la txeca.

Himmler a la txeca. A la fotografia, el doctor Rolf Jaeger, cònsol general d'Alemanya; el general Antonio Sagardía, inspector general de la Policia Armada; Wenceslao González Oliveros, governador civil, i asseguts, els manaires: capità general Luis Orgaz, Himmler i Demetrio Carceller, ministre de Comerç i Indústria franquista.

Només una minoria, 28 homes i 6 dones, van ser víctimes de les tortures, segons l'historiador Pelai Pagès, que ha analitzat les declaracions. Els relats dels torturats són espantosos: "La vida a aquesta txeca era extremadament dura sota tots els punts de vista, doncs, a més d'una alimentació escassa, mancava el més indispensable per viure i sense [sic] assistència mèdica de cap classe".

A principis de febrer del 1939, poc després de l'ocupació de Barcelona el 26 de gener, l'escriptor i director de teatre i cine Edgar Neville va filmar un documental de propaganda contra "el terror rojo", centrat en la txeca de Vallmajor, i que va titular *Vivan los hombres libres*.

La inquietant decoració de les txeques ha estat motiu de l'exposició *Habitació*, al Museu Nacional d'Art de Catalunya, de l'artista Pedro G. Romero i altres. També la crítica d'art Victòria Combalia i el pintor Antoni Tàpies s'havien referit a l'ús pervers de les avantguardes artístiques. ■

Entrevista

La Sobirana: el cooperativisme i la sobirania etílica en un pot de ratafia

La primera vegada que Pau Torra, Ernest Morell i Pau Pujol —els dos primers, cosins— van fer una ratafia junts, els va portar a recórrer els parcs de Sarrià – Sant Gervasi en cerca de plantes. Sabien que es presentava al seu poble, Santa Coloma de Farners, el llibre *Dies de Ratafia*, de Sergi Pons, on s'hi relata un episodi de ficció en què es fa una ratafia 100 % amb productes de la ciutat de Barcelona. Llavors, aquests joves, un gairebé geògraf, l'altre historiador i l'altre sociòleg, van voler portar la ficció a la realitat, assumint el repte de fer una ratafia amb productes de la ciutat.

CARME ROCAMORA

Una ratafia barcelonina. Això és possible?

Pau Torra: Em vaig descarregar informació sobre l'arbrat de Barcelona i va començar l'aventura. El primer que havia de localitzar eren nous verdes, producte bàsic de la ratafia, i vaig trobar un arbre prop de l'Hospital Militar. Vaig anar periòdicament a veure'l, per si creixien, fins que van sortir. De baixada fins al pis de Cassoles, on hem viscut tots tres perquè és de la iaia i ens era més barat, vam agafar altres herbes dels Jardins de Mercè Rodoreda, un espígol d'una terrassa d'un bar, flor de magnòlia, fonoll d'un marge, pinyes de xiprer i taronges bordes. Va quedar boníssima. Aquell dia, ara fa dos anys, La Sobirana no era ni un somni.

Què és La Sobirana?

Pau Torra i Ernest Morell: Sobirana és el projecte que vol tirar endavant la producció de dos licors: la Penjada, que serà la primera ratafia de producció cooperativa als Països Catalans, i el Penjat, un licor casolà de taronja que comercialitzarem per primera vegada. També som una cooperativa que vol difondre el patrimoni de la ratafia, explicar el seu món i el dels licors casolans, moltes vegades considerats productes ancestrals, de la Catalunya profunda, i als quals no s'ha fet justícia.

D'on us ve aquesta passió per la ratafia?

Ernest Morell: De l'avi. En Pau i jo som cosins, i l'avi quan teníem 16 anys ens va introduir en el món de la ratafia, sense que els nostres pares n'haguessin fet abans, així que vam fer un salt generacional. Això va ser gràcies també a la feina que fa la confraria de Santa Coloma de Farners.

Ara, amb l'avi ja mort, hem volgut seguir el seu llegat, i fins i tot pensem en dedicar-hi la vida.

Per què parlem de sobirania etílica?

Ernest Morell i Pau Torra: És una visió crítica del consum i la producció. El *lobby* de les licoreries inclou empreses amb molt poder polític i econòmic, i també fins al punt que la seva ratafia porta una bestiesa de sucre, i no estan obligats a etiquetar-ho perquè la llei és molt flexible.

En quin moment us animeu a crear una cooperativa?

Ernest Morell: La veritat és que últimament la ratafia ens estava sortint molt bona i hi havia gent gran de la Confraria que ens demanava que féssim alguna cosa. En Pau Pujol i jo vam fer un curs sobre destil·lació, i quan es va acabar, els que l'havien organitzat ens van dir que ens acompanyarien en el procés de fer una cooperativa. I vam pensar en la ratafia.

Ara heu posat en marxa un 'verkami'. Per què?

Per fer possible la comercialització dels dos licors. Fins ara ho practiquem amb la família i amb els amics, i sí que anem fent activitats de rutes guiades i maridatges, però volem tenir les nostres primeres ampolles, comercialitzar-les, vendre-les a fires i festes i poder seguir fent divulgació. Viure fent això és un somni. Ara, mentrestant, tot el que ingresem ho destinem a inversions. ■

Si en voleu saber més sobre aquest grup de joves, el proper divendres dia 14 realitzen un taller de ratafia, a les 18:30 a Vil·la Florida, en el marc de la Festa Major Alternativa de Cassoles. També els podeu ajudar a fer possible el seu projecte a lasobirana.cat

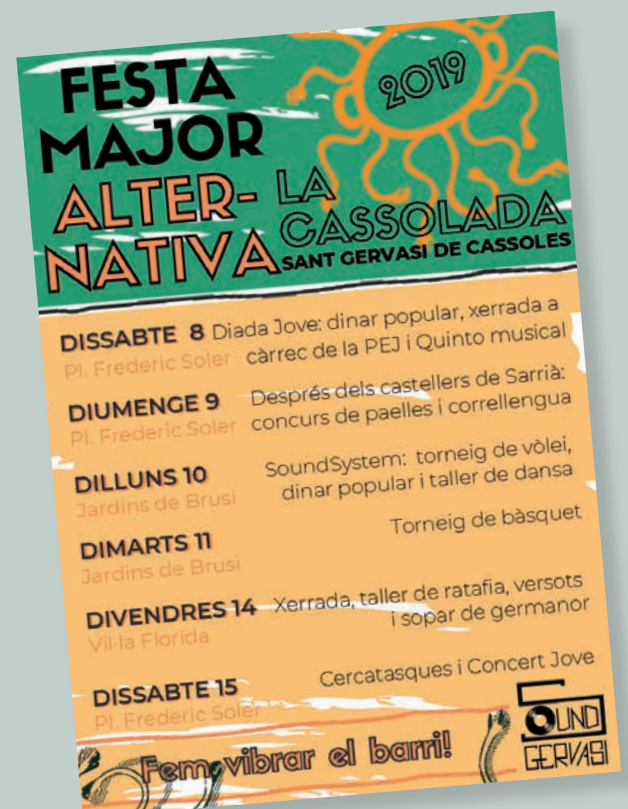
Columna jove

Ens expulsen del barri

ARRAN CASSOLES

La ciutat de Barcelona ha experimentat un increment significatiu dels preus de lloguer entre 2013 i 2017 d'entre un 35,58 % i un 40,97 %. Aquest fet ha estat a causa del rescat dels bancs, la liberalització del sector de l'habitatge i l'accentuació del turisme. Segons dades del 2017 de l'Ajuntament de Barcelona, el preu mitjà mensual d'un pis era de 877 €/mes, a diferència de l'any 2000, quan un pis valia 408 €/mes. Avui dia, els preus del lloguer segueixen a l'alça i mantenen la tendència encetada el 2013-2014. A Cassoles, el preu actual de lloguer d'un pis de menys de 50 m² no baixa dels 600 € al mes, i un pis d'entre 50 m² i 120 m² costa entre 1.100 € i 2.000 €.

La situació de preus abusius en alça impedeix que els joves precaris no puguem accedir a l'habitatge i, per tant, se'ns nega el dret a emancipar-nos o se'ns obliga a exiliar-nos del barri si volem marxar de casa les famílies. Això incrementa el component residencial i elitista dels barris de Cassoles, la poca cohesió social i un sentiment de barri gairebé inexistent, així com la consolidació d'una bombolla confortable per a les classes burgeses. A més a més, l'increment de la turistificació i la gentrificació només fa que intensificar-se i reproduir la lògica de la ciutat aparcador, la famosa marca Barcelona que expulsa els comerços i xarxes locals a mercè del mercat neoliberal. A tot això, cal destacar la falta d'alternatives reals i la poca inversió de l'Ajuntament en habitatge públic. Les solucions que se'ns ofereix al jovent tenen poca difusió a banda de ser minses o inexistents. És per tot això que el jovent organitzat del barri ens veiem obligats a enforçar aquest greu problema buscant i exigint solucions que beneficiïn única i exclusivament, d'una vegada per totes, als joves de classe treballadora dels nostres barris. Volem un habitatge digne, el jovent es queda al barri! ■

La Tecla continua viva

CASAL POPULAR LA TECLA

Dijous 9 de maig a la tarda. Dia feiner. Els infants surten de les escoles i se'n van cap a casa. El carrer Balmes és impracticable. Vehicles i soroll pertot arreu. La gent camina de pressa per les estretes voreres en aquest no-lloc que malauradament és bona part del nostre districte. Tot?

No! En un petit racó de la plaça Joaquim Folguera, un grup de veïns, sobretot joves, resisteix encara l'invasor. Formen part del desallotjat Casal Popular de La Tecla. Ja no tenen sostre, però el projecte es trasllada al carrer: un debat obert, una xocolatada i un taller de grafitis ocuparan la tarda.

La plaça deixa de ser un espai de pas per a les persones que, per desgràcia seva, només poden anar de casa a la feina i de la feina a casa, i es converteix en un lloc propi, singular. Un lloc en què la mobilitat s'atura, la indefinició del vianant s'esvaeix i les persones fan vida juntes al carrer.

Els estenedors, associats a l'espai domèstic, ocupen ara l'espai públic. Hi pengen gran part dels cartells que han anunciat les activitats de la Tecla els darrers 3 anys. Cinefòrums, assemblees obertes de tants moviments socials, seguiments de nits electorals,

jams musicals, tardes de jocs o jornades feministes o antifeixistes. Activitats que ens han fet créixer individualment i col·lectivament treuen el cap ara a la plaça Joaquim Folguera. En forma de cartells i...

També en forma d'opinions dels assistents. Una vintena de persones debaten en rotllana com ha afectat a les entitats del barri el tancament de la Tecla. Parlen de manca d'espais, de la poca agilitat per organitzar coses ara i, sobretot, de com la Tecla ha aconseguit que moltes persones se la fessin seva i que fos el seu primer espai de socialització al barri.

Es constata la necessitat de tenir un casal popular autogestionat i se situa com a repte obrir-se encara més al barri, que sigui un espai d'ajuda mútua entre veïns i que arribi a gent no tan jove. Durant la

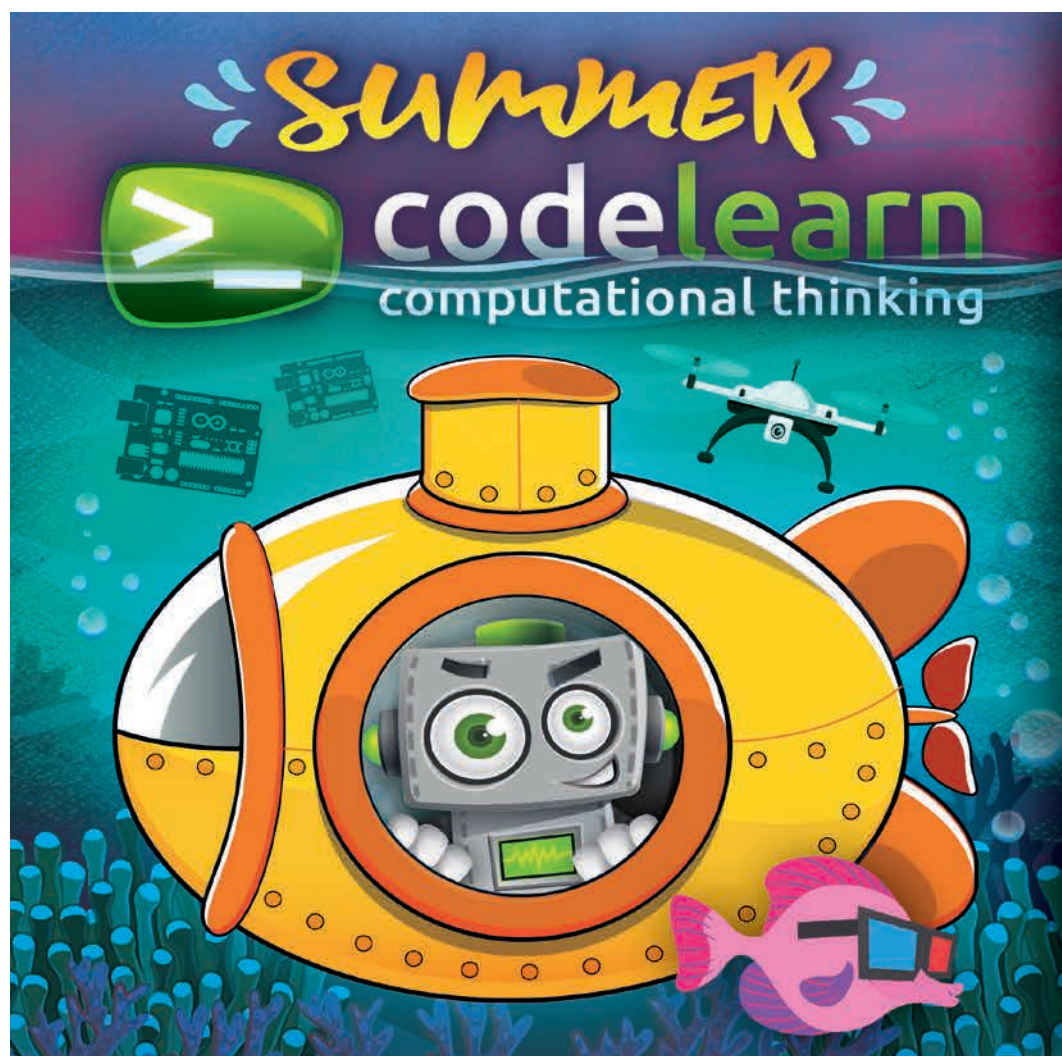

jornada, de fet, són unes quantes les senyores grans que s'acosten a dir-nos que els sap greu que ens hagin fet fora i que no té cap sentit que molts locals de la zona es morin de fàstic, tancats i plens de pols.

La tarda acaba amb un taller de grafitis a càrrec de l'artista Bru Cortacans, que simbolitza l'esperit de la Tecla: ens ensenya el que sap fer i n'aprenem, entre tots ho practiquem i pintem cadascuna una part del mural. Hi pintem el que volem per al barri: antifeixisme, associacionisme juvenil, igualtat d'oportunitats... I una casa: una casa que simbolitza les quatre parets que es necessiten per continuar tirant endavant el projecte de la Tecla.

Perquè ens agrada molt el carrer i donar-li vida, però per fer-ho ens cal abans un local. Un local que assumeixi el caràcter públic i popular del carrer i que, com el carrer, uneixi aquells individus que justament el mateix carrer separa. Un local que serveixi per apropiari-nos de les fronteres.

El 9 de maig vam fer aquest acte també per tal de contribuir a fer barri, un dels objectius de la Tecla. Però no n'hem de parlar en passat, perquè el projecte continua viu, les assemblees es continuen fent i ens quedem al barri. Tornem a no tenir lloc, però hem vist que tenim dret a construir-nos-el i que ho sabem fer. Fem casal, fem Cassoles! ■

CAMPUS D'ESTIU TECNOLÒGICS

25 JUNY - 6 SETEMBRE

**DE 7 A 18 ANYS
FES JA LA TEVA RESERVA!**

**DESCOMPTE PER NÚMERO
DE CURSOS I GERMANS!**

L'EXTRAESCOLAR DEL MÈTODE CODELEARN

**PENSAMENT COMPUTACIONAL
PROGRAMACIÓ, ROBÒTICA, VIDEOJOC**

C/ Balmes, 456 • 08022 Barcelona
T. 93 178 06 26 • santgervasi@codelearn.cat

[@codelearnsantgervasi](#)

[@codelearn.santgervasi](#)

www.codelearn.cat/sant-gervasi

Dita

Al juny
la pluja és lluny,
i si plou,
cada gota és com
el puny

Al juny ja agafem el parasol,
però no dessem el paraigua
per si cau una gotellada*.
L'aigua del mar està freda.
El sol no ha tingut
prou temps per
escalfar-la.

*Gotellada: pluja de curta durada de gotes grosses i espaiades.

AVUI, ELS PETITS DE CASA, FEM UNA AMANIDA

Amanida A:

- Enciam
- Alvocat
- Tomàquet
- Ceba tendra
- Olives
- Orenge
- Tonzina
- All i julivert
- Oli d'oliva

Amanida B:

- Enciam
- Ruca
- Pastanaga ratllada
- Remolatxa ratllada
- Raves ratllats
- Tomàquet
- Olives
- Sèsam molt
- Oli d'oliva

Per començar, hem
d'escollir els ingredients
que hi posarem.

Els pares ens han donat
dues idees. Ajuda'ns a
triar-ne una i a posar tot el
que necessitem al cistell.

Encercla tot el que tries i
fes una fletxa cap al cistell.

Fes la
llista per
a la teva
amanida, amb
allò que més
t'agradi!

Quan compres,
posa els productes
directament al
cistell.
Porta bosses de
roba i carmanyoles
de casa per quan
sigui
necessari.

Ho trobem a la Fira de Sant Ponç:

LLAMÏURASAI M _ _ _ _ _ A

MANET M _ _ _ A

FAGAREBLÀ A _ _ _ _ _ A

ÀVISAL S _ _ _ _ A

GARONE O _ _ _ _ A

ROGAFILA F _ _ _ _ _ A

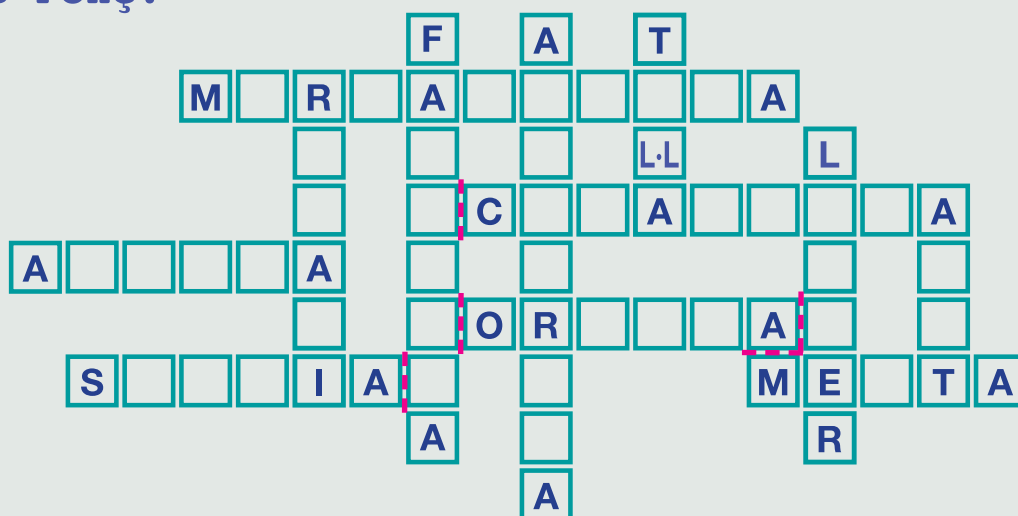
MARONÍ R _ _ _ _ Í

LLAMIMACA C _ _ _ _ _ A

RELLOR L _ _ _ _ R

TAL·LI T _ _ _ _ A

NIARCÀ À _ _ _ _ A

L'Elba Mansilla és sòcia de la cooperativa La Ciutat Invisible i té una llarga trajectòria en temes feministes i d'autogestió comunitària

Les potències i els reptes de l'economia solidària per al feminisme

RUTH MELLADO

Sempre va bé, i ho hauríem de fer més sovint, aturar-se a posar-se les "ulleres feministes" de forma participativa, col·laborativa i comuna, amb teoria de base i moltes experiències personals viscudes. Així va ser com vam fer una sessió a la Casa Orlandai, organitzada per Sarrià Sant Gervasi Coopera, i de la mà de l'Elba Mansilla, sòcia de la cooperativa La Ciutat Invisible, i amb gran expertesa en temes feministes i d'autogestió comunitària.

La dinàmica inicial d'explicar l'estat d'ànim de cada participant va ser alliberadora i va compensar emocions. Unes van arribar amb una motxilla positiva i d'altres negativa, i va ser una catarsi col·lectiva. L'Elba va iniciar la sessió amb una primera

definició d'economia de RIPESS (Red intercontinental de promoció de la economia social solidària). Tot seguit va ser contraposada amb la de la XES (la Xarxa d'Economia Solidària de Catalunya): "L'economia social i solidària (ESS) és el conjunt d'iniciatives

socioeconòmiques, els membres de les quals, de forma associativa, cooperativa, col·lectiva o individual, creen, organitzen i desenvolupen democràticament i sense que necessàriament tinguin ànim de lucre, processos de producció i reproducció, d'intercanvi, de gestió, de distribució d'excident, moneda, de consum i de finançament de béns i serveis per satisfer necessitats, tot guiant-se per relacions de solidaritat, cooperació, donació, reciprocitat i autogestió, defensant els béns comuns naturals i culturals i la transformació igualitària de l'economia i la societat, amb la finalitat del bon viure i la reproducció

i la sostenibilitat de la vida del conjunt de la població. Dins d'aquesta definició, s'hi poden reconèixer iniciatives formalitzades a nivell jurídic que la subscriguin, però també altres formes de cooperació social emergents i sense formalització jurídica". Interessant però amb alguna llacuna destacable, que l'Elba va anar complementant amb altres autors i altres fonts.

La Cristina Carrasco, per exemple, identifica tres idees com a fonaments de l'economia feminista:

- Ampliar les fronteres de l'economia més enllà del mercat com a manera d'incorporar les tasques domèstiques no remunerades com a part del circuit econòmic.
- «Descobrir» la feina de les cures i el seu significat.
- Plantejar que l'objectiu no hauria de ser el benefici privat sinó la cura de la vida.

En definitiva, sintetitza ella, es tracta d'una perspectiva que integra totes les feines necessàries per la subsistència, el benestar i la reproducció social, sostenint com a principal objectiu les condicions de vida de les persones.

Les principals crítiques feministes a les teories econòmiques és la mirada androcèntrica, antropocèntrica i ecocida. És a dir, que situa l'home al centre del món, que les seves necessitats són el centre de l'univers i que provoca una greu destrucció del planeta per tal de satisfer-les. L'Elba, a més, va apuntar alguns indicadors macroeconòmics que es caracteritzen per l'estrabisme productivista, com ara la divisió sexual del treball, les especialitzacions de gènere, la devaluació dels treballs fets per les dones o l'exclusió salarial dels treballs domèstics, reproductius i de cures.

La motivació del grup era tan alta que el temps va volar i es va demanar una segona sessió, així que estigueu atents a la programació de Sarrià Sant Gervasi Coopera de la Casa Orlandai! ■

espai nats
maternitat i criança

manada
Gori-Gori

SSG COOPERA
Transformem els barris
un projecte de casaorlandai

CUINA DE CONVENT

Sopes de pa

FRA VALENTÍ SERRA

L'elaboració del pa va lligat al desenvolupament de l'agricultura que alliberà els humans de la feixuga tasca de sortir diàriament a cercar en el bosc els aliments de temporada (bolets, cargols, aglans, nabius, móres, gerds...) i féu possible la configuració dels grups estables en poblacions.

Encara avui, la diversa manera d'elaborar el pa és un signe identitari i un indicador de pertinença cultural, ja que no és pas el mateix el pa pastat i enforat a les fleques de Galícia, de València, de Castella o de la Provença. Per reeixir a l'elaboració del pa de la manera tradicional, allunyada dels mètodes industrials, cal servir-se de farina de blat de conreu ecològic, i cal que el gra hagi estat molt a la pedra. Aquesta farina s'ha de pastar

amb el ferment "mare de farina blat", que el forner prepara a partir d'una llarga fermentació de la farina amb el llevat i que ha de saber mantenir, refrescant-ho amb farina i aigua. A la pasta s'hi ha d'afegir sal gruixuda i un terç d'aigua, i es recomana de deixar reposar la pasta amb el llevat en una llarga fermentació, que cal perllongar entre vuit i quinze hores, preferiblement dins de la pastera.

Antigament, en els indrets on no hi havia molins d'aigua, el blat es duia a una tahona, que segons el reverend Pere Labèrnia, era "un molí de farina, la roda del qual se mou per medi de una cavalleria", en llatí *pistrinum*. Quan a les llars no es disposava d'una pastera ni de forn, es portava la farina o la pasta a una fleca. El pa és un dels principals productes de proximitat —de quilòmetre zero!— ja que cada dia hom se'n proveeix en algun forn proper a la llar.

Una de les menges casolanes més tradicionals és la sopa d'all, que es un plat propi de la cuina d'aprofitament, puix que es cuina amb llesques sobrants de pa sec. Per fer aquesta sopa, cal sofregir uns quants alls trinxats amb una mica d'oli; després es posa el sofregit dins d'una olla, millor de terrissa, amb un polsim de sal, el pa sec i el brou de la cocció de verdures, i es deixa bullir un quart. Abans de servir les sopes, si es vol, s'afinen amb un batedor de filferro. En temps més recents, la sopa d'all i farigola s'ha millorat notablement amb la incorporació del pernil: "Per a fer la sopa d'all amb pernil escalfaràs aigua fins que bulli. Abans hauràs tallat algunes llesques de pa i el pernil —millor de Terol— a daus petits. En una paella ofegaràs un quants alls, pelats, junt amb el pernil i ho aniràs remenant amb una cullera de fusta. Després hi tiraràs el pa fins que es dauri i xucli el greix i, seguidament, incorporaràs el brou calent amb aigua de farigola" (T. A., *Receptari*, s. f.)

Semblantment, també són delicioses —i molt saludables!— aquelles

sopes escaldades de pa sec guisades amb el suc bullent d'aigua de farigola. És excel·lent la cassoleta de sopa de brou de ceba amb pa sec cobert amb formatge del Pirineu gratinada al forn, un plat hivernal de bon nodriment ja que aconsegueix aquell adagi que diu: "Qui menja sopes, se les pensa totes!". A l'article vinent, si Déu vol, us vull parlar la fruita de temporada. ■

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA
ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

Els ingredients bàsics per fer la sopa de pa o d'all

Combatre la inapetència i mantenir-se ben nutrit a l'estiu

ANNA VILARRASA

Segur que molts de vosaltres teniu menys gana així que comença a fer calor. Amb les altes temperatures, el cos gasta menys energia a mantenir la temperatura corporal i disminueix

la sensació de gana. A més, com que el dia s'allarga, podem canviar algunes rutines i tenim més tendència a fer activitats a l'aire lliure. I això pot comportar canvis en els nostres hàbits alimentaris.

Això pot representar un problema per a les persones grans, ja que existeix un major risc de desnutrició i deshidratació. I algunes situacions típiques de la vellesa poden agreujar aquest risc: la presa de medicacions, la falta d'activitat física, problemes dentals o de deglució, o d'alteració del gust i de l'olfacte, algunes malalties cròniques...

Com ens hauríem d'alimentar per mantenir-nos ben nodrits i hidratats?

Les verdures han de ser bàsiques a la nostra dieta. Podem preparar cremes de verdures per tenir a la nevera i prendre-les fresques com a primer plat. Carbassó, pastanaga, *vichyssoise*, tomàquet, gaspatxo... Si a més hi afegim un bon raig d'oli d'oliva, una cullerada de fruits secs en pols o un ou dur ratllat, la crema serà molt més nutritiva.

Les fruites fresques ens ajudaran a combatre la calor i també ens van bé per hidratar-nos, ja que contenen molta aigua a part de vitamines i minerals. Sempre hauríem de tenir a mà alguns talls de síndria o meló a punt per menjar. O bé una mica de macedònia amb préssec, nectarines, prunes, peres o albercocs.

Per dinar i per sopar, ens podem preparar amanides o plats combinats ben complets. Aquests plats ens permeten passar menys temps a la cuina

i fer àpats frescos que requereixin poc temps de preparació i són fàcils de digerir.

En una base de vegetals (tomàquets, mongetes verdes, pastanaga, alcovats, pebrots escalivats...), hi afegirem fonts de proteïnes com peix, ous, llegums o pollastre. Les proteïnes no poden faltar en el dinar i el sopar, ja que amb els anys la sintetitzem pitjor. Durant el dia, els iogurts i la llet de vaca també seran una bona font, que podem complementar amb arròs, patates, pa integral o una mica de pasta.

Els fruits secs i les llavors ens aportaran energia i nutrients extra per evitar la desnutrició: greixos saludables, vitamines i minerals; nous, avellanes, ametlles, pinyons, festucs, llavors de girasol i carbassa, sèsam... Els podem afegir amb els llegums, les sopes, els iogurts o amb la fruita de bon matí. Per a aquelles persones amb problemes per mastegar, es poden comprar ja triturats o en forma de puré.

I finalment, no podem oblidar la importància de beure aigua al llarg del dia. És important tenir sempre aigua a prop. Així en podrem anar bevent petites quantitats encara que no tinguem sensació de set.

Aquestes pautes ens permetran gaudir l'estiu, el bon temps i la bona companyia amb energia i salut! ■

ANNA VILARRASA NUBIOLA. DIETISTA.
www.annavilarrasa.com

CUINA VEGANA

L'alga espirulina

MARTA CASTELLS

L'alga espirulina és una cianobacteri que té forma d'espiral (d'aquí el seu nom) i és de color blau-verdós per la presència de clorofil·la. És un organisme microscòpic que existeix des de fa milions d'anys i creix a les aigües dels llacs amb pH bàsic. Originària de regions concretes de Mèxic i del Txad, on la població l'ha consumida tradicionalment per la seva riquesa en nutrients, avui en dia es cultiva en condicions controlades i la trobem al mercat en tauletes o en pols.

Malgrat que se li reconeixen molts beneficis i s'ha estudiat molt sobre aquesta alga, hi ha alguns autors que consideren que no són prou rigorosos o no són prou demostrats. Per aquesta raó, si la voleu consumir, convé que us assessorau bé per un nutricionista. Indico alguns efectes que sembla que pot tenir aquest complement dietètic.

S'han identificat més de seixanta ingredients actius de l'alga espirulina. Conté una proporció molt elevada de proteïnes, entre el 60 % i el 80 % del seu pes en sec, que a més són de gran valor biològic, perquè contenen els vuit aminoàcids essencials i aquests aminoàcids els trobem de forma fàcilment digerible i, per tant, l'alga està indicada per a persones que segueixen dietes vegetarianes o veganes.

És rica en vitamina A, vitamines del grup B com ara la vitamina B12 (encara que hi ha controvèrsia per la seva biodisponibilitat). També és rica en vitamina E, ferro, fòsfor, magnesi, potassi i zinc. I també en clorofil·la, que li confereix el color verd característic i li atorga propietats antioxidants, alhora que facilita l'assimilació del ferro, i això la fa indicada per combatre l'anèmia. També la clorofil·la té efectes

dexintoxicants i depuradors de la sang.

Pot contribuir a controlar els nivells de sucre i de lípids (greixos) en sang, i pot tenir efectes beneficiosos en casos d'al·lèrgia.

També hi ha estudis que es contradiuen; mentre uns remarquen les propietats antibacterianes i antivirals (l'alga és estimulants del sistema immunològic), d'altres autors no la recomanen en pacients amb malalties autoimmunes, ja que poden veure augmentats els símptomes d'autoimmunitat.

Com les altres algues de llac, l'alga espirulina té una naturalesa refrescant i freda, per tant se'n poden beneficiar les persones amb excés de calor (cara vermella, pols i veu fortes, naturalesa energètica...), especialment si tenen condicions inflamatòries com hepatitis, gastritis, úlceres... En algunes persones pot produir efectes secundaris com nàusees, diarrea, mal de cap, al·lèrgies, mal d'estómac i erupcions a la pell.

Alguns autors consideren que està contraindicada en persones

que pateixen fenilcetonúria perquè conté fenilalanina. També cal evitar-la durant l'embaràs (com les altres algues de llac) i la lactància; en persones amb malalties autoimmunes (com l'esclerosi múltiple o l'artritis reumatoide); i també en persones amb símptomes de fred, amb edemes a la zona baixa de l'abdomen, hipotensió i persones que prenguin medicaments que poden incrementar el risc de sagnat. A banda, cal tenir en compte que pot interactuar amb alguns fàrmacs. Com les altres algues, cal evitar-la en hipertiroidisme (conté un mínim de iode). ■

A la cuina, la presentació en pols de l'alga la fa adequada per afegir als batuts, sops, sopes o cremes de verdures. Cal conservar-la a les fosques en un envàs protector ben tancat

La cuina vegetariana arriba a Sarrià amb Vegetalia

Vegetalia, un referent de la cuina vegetariana de qualitat i a uns preus assequibles, obra al passatge Senillosa el quart restaurant que té a Barcelona

Els restaurants Vegetalia són un projecte que Pablo Brunengo i Yotam Kantor, dos professionals del sector de la restauració amb una àmplia experiència, i Salvador Sala, fundador de la marca Vegetalia, van iniciar ara fa deu anys. La proposta gastronòmica es troba el màxim equilibri entre els coneixements, l'experiència i l'esperit innovador de Pablo i Yotam a partir de verdures de qualitat i de proximitat. Aquests productes, en efecte, permeten aconseguir una cuina més sana, fresca i en equilibri amb la terra.

Una alimentació sana, casolana i natural

Vegetalia busca donar respostes gastronòmiques a la nostra salut, sense renunciar a la innovació a la cuina. Incorpora a les receptes, novetats del moment, per exemple, en matèria de proteïnes vegetals. Treballen amb Heura (que anomenen pollastre veggie), una proteïna vegetal a base de soja. També tenen les beyond burger i moving mountain, hamburgueses vegetals molt conegudes

internacionalment. Vegetalia també té una faceta que li permet oferir una gran gamma de plats d'arreu del món: els llibrets de seitan, el curri tailandès amb tofu, els nuggets de tofu i xiitake o el risotto de tres cereals amb bolets i espàrrecs. Les pizzes casolanes i la lasanya vegetal de tempeh i

seitan també són presents a la carta. De postres, hi ha pastissos casolans elaborats al restaurant, com el de pastanaga. I, per acompanyar tot l'àpat, també s'ofereix una selecció molt cuidada de vins i cerveses ecològiques, i una gran varietat de tes i infusions.

Podeu gaudir d'aquesta oferta vegana de qualitat en el vell Sarrià, rodejats d'una atmosfera càlida i acollidora.

VEGETALIA SARRIÀ

Ptge. de Senillosa, 1 bis

Tel.: 930 427 796

Horari: de 13 a 23 h

Web: restaurantvegetalia.com

Envellint activament: els grups de memòria

ANDREA ESCOBAR, Educadora Social

Des dels inicis del segle XXI, ens trobem davant d'un envelliment progressiu de la població fruit de diversos canvis demogràfics (augment de l'esperança de vida, disminució de la natalitat i mortalitat...). La població està envellint, i aquest nou escenari suposa canvis en l'estil de vida i un repte per a la nostra societat, la qual ha de respondre i adaptar-se a les noves necessitats en els plans social, emocional, de salut i econòmic.

D'entrada, convé redefinir el concepte d'*envelliment*. Envellir és un procés natural i desitjable, i no ha de ser sinònim de dependència, improductivitat o apatia; perspectiva que acostuma a tenir part de la societat sobre aquest col·lectiu. Costa atorgar un rol a la gent gran, i valorar-la com a gent valuosa i digna que té un paper important dins la nostra societat. És cert que es produeixen canvis neuropsicològics durant aquesta etapa, ja que es deterioren progressivament algunes funcions cognitives, però d'altres es mantenen, i fins i tot es poden

millorar. És necessari, doncs, que ens responsabilitzem del propi procés vital i procurem que sigui el més saludable, autònom, actiu i benestant possible, tot guanyant en qualitat de vida. Aquest posicionament fa referència a l'envelliment actiu, o "procés d'optimització d'oportunitats de salut, participació i seguretat amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida a mesura que les persones envelleixen" (OMS, 2002).

Per això, cal mantenir les relacions socials i l'activitat personal, entesa com la participació en els àmbits familiars, comunitaris i socials (reunions familiars, voluntariat, associacionisme, viatges i activitats d'oci, tallers, participació política, formació,...). Per altra banda, fomentar les activitats físiques (excursions, caminar, natació,...) i d'estimulació cognitiva (exercicis d'agilitat mental). I treballar en la prevenció per tal d'endarrerir l'aparició i

el desenvolupament de possibles malalties neurodegeneratives o dificultats que generin situacions de dependència. La OMS (2017) ja afirma que, per estadística, els casos de demència haurien d'augmentar.

En aquests nivells de participació, podem parlar dels *grups de memòria* —com els que ofereix i duu a terme la Fundació Uszheimer a CAPs i centres cívics—, entesos com a espais d'estimulació cognitiva i relació social. En aquests grups hi participen totes aquelles persones que hagin experimentat alguna disminució de les funcions cognitives i decideixen treballar-les. Així, es crea un espai de confiança que permet de participar en una dinàmica continuada d'entrenament de les funcions cognitives. El resultat és que s'alenteix el possible deteriorament cognitiu i es fomenta el manteniment regular de relacions interpersonals dins d'un grup de treball que comparteix un interès comú.

Davant l'envelliment progressiu de la població, hem de responsabilitzar-nos i treballar de manera activa, la qual cosa suposarà una millora física, psíquica i emocional i, per tant, viurem millor. **Envellim amb qualitat!** ■

FUNDACIÓ USZHEIMER. Centre de Dia i Unitat de Memòria
Passatge Foraste, 11 • 934 18 65 65 • www.fundaciουςzheimer.org

LA FAM NO FA VACANCES

RECOLLIDA D'ALIMENTS

dissabte 15 de juny

de 10 a 19 h

a les escales de l'església de la Mare de Déu de la Bonanova

Organitzen

Associació de veïns de
Sant Gervasi de Cassoles
Des de 1975

Associació de Veïns de Sant Gervasi

Barnavasi, Associació de Comerciants de Sant Gervasi

Parròquia de la Mare de Déu de la Bonanova

8a pinzellada Ocells

MONTSERRAT CORNET

La meva germana Glòria, que també és del barri, després de llegir les dues pinzellades que parlen de plantes, de "les meves plantes", em va preguntar: "I els ocells? Com és que no parles dels teus ocells?"

Tenia raó. Per tot l'espai interior entre Muntaner, Aribau, Madrazo i Laforja volen ocells. Les cotorres criden massa i els coloms m'embruten el balcó i treuen la terra dels testos. Hi ha un pardal, molt petitó, que es passa la vida en una branca. Pobre! Acabo de llegir que està en vies d'extinció.

Els "meus ocells" són dues tórtors turques, amb la bufanda negra. Venen matí i tarda a menjar i a beure... i a fer-se molts petons a la barana del balcó.

El meu fill Jordi fa anys que em porta el blat del Born. Quan va morir el meu home, fa tres anys, van estar més de deu dies sense venir.

Tot el que és referent a les tórtors, però, torna a ser com abans.

Diuen que els ocells són molt intel·ligents.

MONTSERRAT CORNET

BUFETS JURÍDICS

PUBLICITAT:
info@diarieljardi.cat
654 04 44 10

JARDINERIA

El Jardí

PREMSA LOCAL

Fes-te'n subscriptor/a!

Rep *El Jardí* a casa
per 50 € l'any

Envia un correu a:
info@diarieljardi.cat
Consulta:
www.diarieljardi.cat

[f](#) [t](#) [i](#) [@diarieljardi](#)

q i
t f c e
v s b g
j p d u g
n k h m x
z y l o w

c. Borrell i Soler 8, Pedralbes
Tel.: +34 93 119 02 97
Mov.: +34 692 208 354
info@koperus.com
www.koperus.com

SERVEIS DE NETEJA

JARCLOS GARDEN CENTER

[c/Collserola, 22-24](#)
93 418 32 06
[c/Escoles Pies, 67](#)
93 212 45 96

www.JARCLOS.com

PERRUQUERIA I ESTÈTICA

Loc Net 17

Serveis de neteja

Pau Claris, 149 3r 2n
08009 Barcelona
Tel. 93 490 43 14

PUBLICITAT:
info@diarieljardi.cat
654 04 44 10

SALUT

Unidad del Dolor Clínica Sagrada Familia

C/ Torras i Pujalt, 11-29
Consultorios CSF, Planta 2,
Despacho 2
Tel. 935661257

unidaddeldolor@consultoriscsf.com
www.unidaddolor-csf.com
www.clinicasagradafamilia.com

c/ Sant Gervasi de Cassoles, 59 bis
639 377 708 / info@takcta.com
www.takcta.com

BOMBONERIA

RESTAURACIÓ

INSTITUT AUDITIU

salesa

El meu centre auditiu de confiança

70 Anys en Audiologia i ORL 1949 2019

Ronda de Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es

FARMÀCIA

PUBLICITAT:
info@diarieljardi.cat
654 04 44 10

Bombons Blasi
XOCOLATERS 1877 ARTESANS

Fabricació ARTESANA i FAMILIAR

BOMBONS BLASI
C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79
www.bombonsblasi.cat

Cuina d'avui, cuina de sempre

LA FONDA DE SANT GERVASI

BAR-RESTAURANT

Obert de dilluns a
dissabte, de 9 a 19 h.

Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona
T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat

[+](#) CLÍNICA SAGRADA FAMÍLIA

www.csf.com.es
c/ Torras i Pujalt, 1
08022 Barcelona
Tel: (+34) 93 212 23 00
URGENCIAS 24h

FARMÀCIA CABANAS

muntaner 476 - Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanas
93 201 03 89

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

Directori de comerç
del districte Sarrià-Sant Gervasi

www.diarieljardi.cat/directori-empreses

II CICLE
D'AGRICULTURA
DE PROXIMITAT
A SARRIÀ- SANT GERVASI

DE L'1 AL 21 DE JUNY

Consulta tota la programació a
<https://ajuntament.barcelona.cat/sarria-santgervasi/>

**Districte de
Sarrià-Sant Gervasi**

**Ajuntament de
Barcelona**

